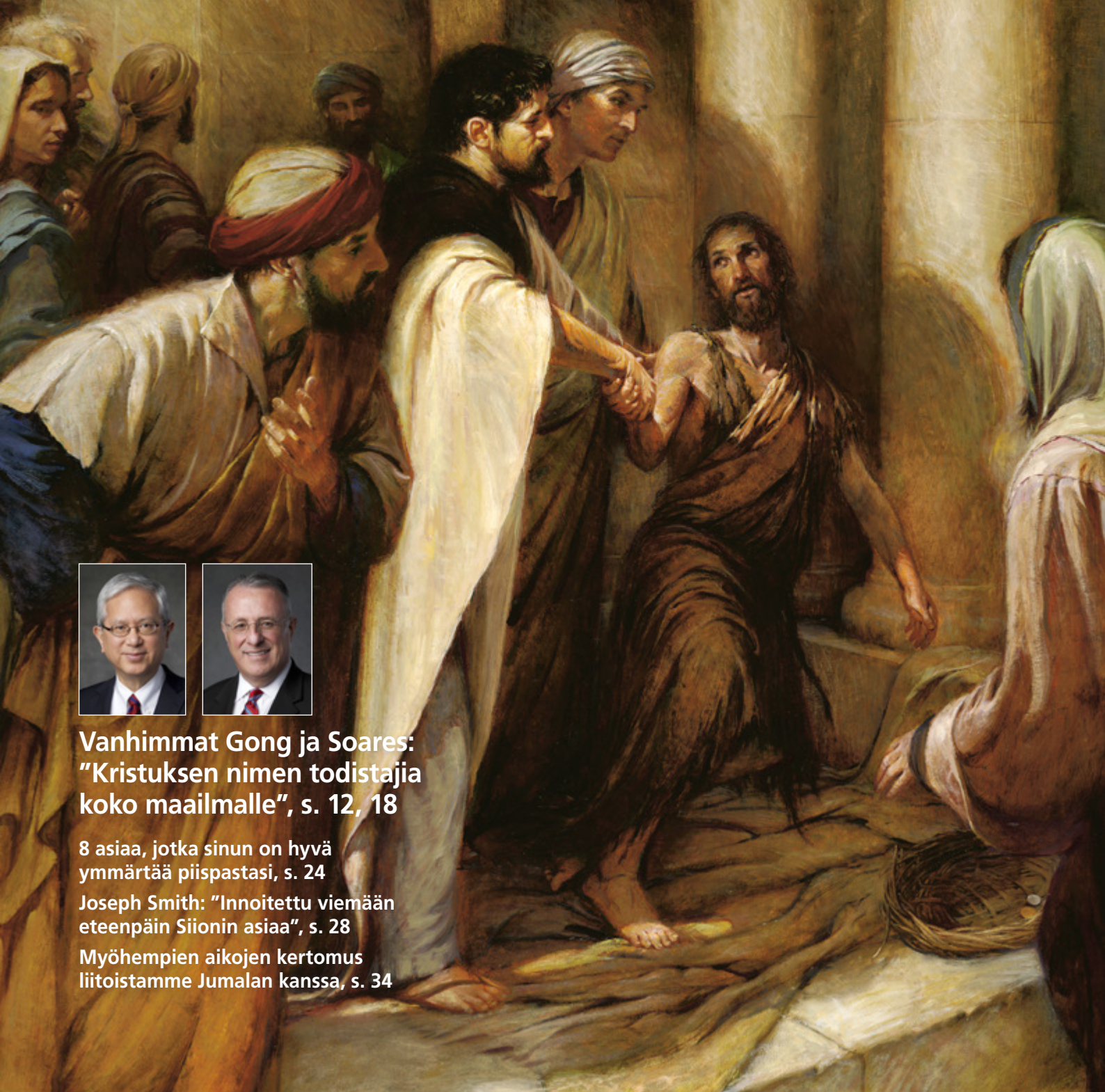

Liahona

**Vanhimmat Gong ja Soares:
"Kristuksen nimen todistajia
koko maailmalle", s. 12, 18**

**8 asiaa, jotka sinun on hyvä
ymmärtää piispastasi, s. 24**

**Joseph Smith: "Innoitettu viemään
eteenpäin Siionin asiaa", s. 28**

**Myöhempien aikojen kertomus
liitoistamme Jumalan kanssa, s. 34**

"TIETO SIITÄ, ETTÄ **TAIVAALLISET
VANHEMPAMME OVAT
TEHNEET SUUNNITELMAN
LOPULLISEKSI ONNEKSEMME
JA KOROTUKSEKSEMME**, TUO
MEILLE NÄKÖKULMAA, ANTAA MEILLE
IDENTITEETIN JUMALALLISTEN
VANHEMPIEN RAKKAINA LAPSINA JA
LISÄÄ LUOTTAMUSTAMME HERRAAN
MYÖS VASTOINKÄYMISTEN AIKOINA."

VANHIN QUENTIN L. COOK

Artikkelista "Kuinka armollinen Herra on ollut", s. 34

ERIKOISARTIKKELIT

6 **Palvelutyön periaatteita: Hakekaa apua auttaaksenne muita**

Mistä tiedämme, kuinka ja milloin ottaa muita mukaan palvelutyöhömmme?

KANNESSA
Mitä minulla on, sitä minä sinulle annan,
Walter Rane.

12 **Vanhin Gerrit W. Gong: Rakasta Herraa ja luota Häneen** Vanhin D. Todd Christofferson

18 **Vanhin Ulisses Soares: Mies vailla vilppiä** Vanhin Neil L. Andersen

24 **Mitä jokainen piispa haluaa seurakuntalaistensa tietävän** Michael Meyers *Joskus unohdamme, että piispat ovat meidän kaltaisiamme ihmisiä, jotka tekevät parhaansa palvellakseen hyvin kutsumuksessaan.*

28 **Pyhät – kertomus kirkosta Luku 8: Kristuksen kirkon nousu** *Kun Mormonin kirjaa ollaan painamassa, useita ihmisiä johdatetaan tosi kirkkoon. Kirjan julkaisemisen jälkeen Joseph perustaa kirkon.*

34 **Kuinka armollinen Herra on ollut**

Vanhin Quentin L. Cook
Jäseniä innoitetaan, kun he lukevat uudesta moniosaisesta kirkon historiasta kertomuksia uskollisista myöhempien aikojen pyhistä.

NOPEAA LUETTAVAA

4 **Henkilökuvia uskosta: Michael Isaac – Bydgoszcz, Puola**

10 **Mihin me uskomme: Mihin kymmenysrahoja käytetään**

40 **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**

80 **Kunnes taas kohdataan: Hyväksyvä tukemme** Presidentti James E. Faust

48

- 44** Meidän vaikuttimme elää evankeliumin mukaan
Mindy Selu
Syy siihen, miksi elämme vanhurskaasti, kiteytyy todellisuudessa yhteen asiaan.
- 48** Ensimmäinen askel kohti parannusta
Aurilas Peterson
Meneminen piispani luo vaati paljon rohkeutta, mutta sillä oli valtava vaikutus.

Etsi tähän numeroon piilotettu Liahona. Vihje: Kuinka annat valosi loistaa?

50

- 50** Opi Herran tavalla
Vanhin David A. Bednar
Kun annamme Hengen olla opettaja, kykymme oppia lisääntyy.
- 54** 5 tapaa oppia yleiskonferenssista
Katso nämä ideat siitä, kuinka saat enemmän irti konferenssipuheista.
- 56** Pyhän Hengen opettamaa
Nämä nuoret kertovat siitä, mitä he oppivat yleiskonferenssista.
- 58** Juliste: Jos kuuntelette
- 59** Faktoja yleiskonferenssista
- 60** Kysymys ja vastaus
Kuinka voin luoda kotiimme Hengelle otollisen ilmapiirin, kun meillä tapellaan ja riidellään?
- 62** Polkuja, jotka valmistavat sinua tulevaisuuteesi
Nämä neljän nuoren aikuisen kokemukset voivat osoittaa, kuinka voit menestyä tulevaisuudessa.

72

- 66** Jumalan rakkautta jakamassa
Allie B.
Kun muutimme, huomasin, ettei seurakunnassamme ollut kovinkaan montaa ihmistä. Niinpä päätin tehdä asialle jotakin.
- 67** Kanjonirukous
Carsen K.
Pelkäsin, ettemme ikinä löytäisi tietä takaisin autolle.
- 68** Anna valosi loistaa: Kirkasta loistoa Tšekien tasavallassa
- 70** Apostolit todistavat Kristuksesta
Vanhin Jeffrey R. Holland
- 71** Meidän sivumme
- 72** Usko, toivo ja armo – osa 3: Toivoa Hollannissa
Megan Armknecht
- 74** Mormonin kirjan lukukerho
- 75** Vanhan testamentin sankareita: Ester oli rohkea
- 76** Pyhien kirjoitusten kertomuksia: Kuningatar Ester
Kim Webb Reid
- 79** Väriyssivu: Voin auttaa muita tuntemaan, että heitä rakastetaan

LOKAKUU 2018, 70. VUOSIKERTA, NUMERO 10
LIAHONA 14754 130

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja: Hugo E. Martinez
Vastaavat apulaispäätoimittajat: Randall K. Bennett, Becky Craven

Neuvojat: Brian K. Ashton, LeGrand R. Curtis jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson
Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Francisca Olson
Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekerk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,

Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy R. Barker

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauhinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatun, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitiin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduin, venäjän, vietnamin ja viikon kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2018 Vol. 70 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

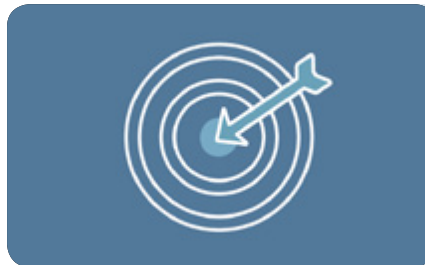
Lisää internetissä

Lue artikkeleita ja lähetä omiasi sivustolla liahona.lds.org.

Sivustolla [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona) on innoittavia sanomia (englanniksi, espanjaksi ja portugaliksi), joita voi jakaa.

Lähetä palautetta osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Tilaa lehti osoitteessa store.lds.org.
Tai käy jakelukeskuksessa, kysy apua seurakunnan johtohenkilöiltä tai soita numeron 1 800 537 5971 (Yhdysvallat ja Kanada).

KUVAKKEET GETTY IMAGES

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Anteeksianto, 48, 72

Esimerkki, 68

Ilmoitus, 41, 50

Jeesus Kristus, 44, 70

Joseph Smith, 28, 34

Kirkon historia, 28, 34

Kirkon johtajat, 12, 18

Kymmenykset, 10

Lähetystyö, 43, 66

Mormonin kirja, 28, 74

Omavaraisuus, 40, 62

Oppiminen, 50

Palvelutyö, 6, 24

Parannus, 48

Piispat, 24, 48

Profeetat, 42, 71, 80

Pyhä Henki, 50, 56, 60

Rakkaus, 66, 79

Rohkeus, 75, 76

Rukous, 4, 40, 41, 67, 68

Taivaallinen Isä, 34, 43

Tempelit, 42, 71

Todistus, 56, 68, 71

Työllisyys, 62

Usko, 4, 40, 42, 44

Vanha testamentti, 75, 76

Vastoinkäymiset, 4

Ykseys, 24, 43, 60

Yleiskonferenssi, 54, 56, 58, 59

HENKILÖKUVIA USKOSTA

”Sairaudesta voi seurata paljon hyvää”, sanoo Michael, joka kärsii munuaisten vajaatoiminnasta. Koska sairaus on lisännyt hänen kiitollisuuttaan evankeliumista, hän sanoo, että ”se on hyvä koettelu”.

LESLIE NILSSON, VALOKUVAAJA

Michael Isaac

Bydgoszcz, Puola

Alkuun olin vihainen.

”Miksi minä?” rukoilin. ”Olen palvellut Sinua, Herra.” Jonkin ajan kuluttua minä ymmärsin. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan: ”Se, jolla on uskoa minuun tullakseen terveeksi ja jota ei ole määrätty kuolemaan, tulee terveeksi” (OL 42:48).

Kirkon jäsenet rukoilevat jatkuvasti puolestani, mutta terveyteni heikkenee. He ajattelevat, ettei heidän rukouksiaan kuulla, mutta ne kuullaan, koska heistä tulee parempia ihmisiä ja koska tunnen rakkauden, jota he osoittavat minua kohtaan.

Vaikka olisinkin terve, kuinka paljon minulla tämän ikäisenä olisi aikaa jäljellä? Silti edessäni on paljon.

Minulla on kirkko. Minulla on keino olla yhteydessä Jumalaan rukouksen, paaston ja kaikkien niiden asioiden kautta, joita teemme. Mitä muuta tarvitsen?

Toisinaan sanon itselleni: ”Ehkä minä olen siitä syystä sairas – että voisin ymmärtää, miten suuressa asiassa olen mukana, miten suuri aate tämä on.”

LUE LISÄÄ

Opi lisää elämän haasteiden kohtaamisesta toivon voimalla presidentti Russell M. Nelsonin sanoista osoitteessa lds.org/go/10185.

Muita Henkilökuvia uskosta on sivustolla lds.org/go/18.

Palvelutyön periaatteita

HAKEKAA APUA AUTTAAKSENNE MUITA

*Kuinka otamme muita mukaan, kun tarvitsemme apua
pyrkimyksissämme tehdä palvelutyötä? Osallistukaa palvelutyökeskuste-
luihin ja ensimmäisen sunnuntain neuvoston kokouksiin.*

Kun MS-tauti kahlitsi Kathyn pyörä-
tuoliin, hän huomasi tarvitsevansa
apua joka ilta päästäkseen tuolistaan
vuoteeseen. Tehtävä oli liian työläs yhdelle
jäsenelle. Niinpä vanhinten koorumi neuvot-
teli hänen tilanteestaan ja päätti tehdä aika-
taulun hänen jokailtaiseksi auttamiseksi.¹

Kun opimme tuntemaan niiden tarpeet
ja vahvuudet, joita palvelemme, saatamme
huomata, että tarvitsemme apua, jotta voi-
simme vastata heidän tarpeisiinsa. Palvelu-
työkeskustelut ja ensimmäisen sunnuntain
neuvoston kokoukset ovat kaksi tilaisuutta
keskustella siitä, kuinka ottaa sopivalla
tavalla mukaan muita.

Palvelutyökeskustelut

Nämä neljännesvuosittaiset keskustelut
palvelutyösisarten ja Apuyhdistyksen joh-
tokunnan tai palvelutyöveljien ja vanhinten
koorumin johtokunnan kesken ovat ainoa
virallinen raportti, jonka annamme niistä,
joita palvelemme. Palvelutyökeskustelu on

tilaisuus ainakin neljännesvuosittain 1) neu-
votella niiden perheiden ja yksilöiden vah-
vuuksista, tarpeista ja haasteista, joista huo-
lehditaan, 2) ratkaista, missä tarpeissa koo-
rumi, Apuyhdistys tai seurakuntaneuvosto
voisivat auttaa, ja 3) oppia johtohenkilöiltä ja
saada kannustusta palvelutyöponnisteluissa.

Vanhinten koorumin johtaja ja Apuyhdis-
tyksen johtaja kertovat tärkeistä tarpeista
suoraan piispalle ja saavat häneltä neuvoja
ja ohjausta.

Lisää tietoa palvelutyökeskusteluista on
sivustolla ministering.lds.org/fin.

Tehkää palvelutyökeskusteluista mielekkäitä

Vahvistaessaan presidentti Russell M.
Nelsonin lausuntoa, että palvelutyöohjelma
tulee olemaan se sarana, jonka varassa
kirkon kurssi kääntyy, vanhin Gary E.
Stevenson kahdentoista apostolin koo-
rumista opetti: ”Hänen näkemyksensä
toteutumisen – – voisi väittää perustuvan

”Palvelutyön periaatteiden” tarkoituksena on auttaa meitä oppimaan, kuinka huolehtia toisistamme – niitä ei ole tarkoitus esittää sanomana käynneillä. Kun opimme tuntemaan ne, joita palvelemme, Pyhä Henki innoittaa meitä tietämään, mitä sanomaa he saattaisivat tarvita huolenpitomme ja myötätuntomme lisäksi.

JEEBUS OTTI MUKAAN MUITA

Jeesus ruokki 5 000 miestä viidellä ohraleivällä ja kahdella pienellä kalalla. Lue jakeet Joh. 6:5–14 ja ota selville, kuinka monta kertaa Vapahtaja otti muut mukaan tässä palvelutyötehtävässä.

siihen, kuinka hyvin palvelutyöveljiä ja -sisaria opetetaan ja otetaan mukaan palvelutyökeskusteluun.”²

Neljä vinkkiä palvelutyöveljille ja -sisarille:

- Menkää palvelutyökeskusteluun hakien neuvoja. Olkaa valmiita oppimaan.
- Valmistautukaa keskustelemaan tarpeista, joihin vastaamisessa saatatte tarvita apua.
- Keskittykää yksilön vahvuuksiin ja kykyihin eikä pelkästään tarpeisiin.
- Ottakaa yhteyttä johtokuntaan neuvotellaksenne tarvittaessa myös neljännesvuosittaisten keskustelujen välissä.

Viisi vinkkiä johtohenkilöille:

- Keskustelujen ei tarvitse olla pitkiä, mutta varatkaa riittävästi aikaa jutella paikassa, jossa voitte käydä mielekästä ajatustenvaihtoa.
- Käyttäkää hyväksenne tilaisuus palvella kyseistä palvelutyöveljeä tai -sisarta.
- Älkää esittäkö kysymyksiä, jotka antavat sellaisen vaikutelman, että teette sen pelkästään laskeakseenne vierailut tai tehdäkseenne merkinnän yhteydenotosta (”Saitteko palvelutyönne tehtyä?”). Esittäkää kysymyksiä, jotka vahvistavat toivottua käyttäytymistä (”Mitä kehoituksia tunsitte, kun rukoilitte perheen puolesta? Mitä tapahtui, kun toimitte noiden kehoitusten mukaan?”).

- Kuunnelkaa vilpittömästi ja tehkää muistiinpanoja.
- Neuvotelkaa yhdessä. Palvelutyötovereilla on oikeus saada ilmoitusta niistä, jotka on annettu heidän palvelutyönsä piiriin.³

Kysymyksiä ja vastauksia palvelutyökeskusteluista

Mikä on palvelutyökeskustelu?

Se on keskustelu, joka käydään palvelutyöveljien ja vanhinten koorumin johtokunnan jäsenen tai palvelutyösisarten ja Apuyhdistyksen johtokunnan jäsenen välillä puitteissa, joissa he voivat tavoitella ja saada innoitusta Pyhäältä Hengeltä. Sen johdosta palvelutyöveljet ja -sisaret voivat saada innoitusta huolehtia, rakastaa, opettaa ja lohduttaa Vapahtajan tavalla.

Pitääkö nämä neljännesvuosittaiset keskustelut käydä kasvotusten?

Tavallisesti ne käydään kasvotusten, mutta ne voidaan käydä myös puhelimitse tai verkossa, kun tapaamista on hankala järjestää. Yleensä kumpikin toveriparista osallistuu keskusteluun, mikäli mahdollista.

Mikä on palvelutyökeskustelun tarkoitus?

Palvelutyökeskustelut ovat tilaisuus, jossa palvelutyöveljet ja -sisaret voivat tarkastella nykytilannetta, tehdä suunnitelmia tulevaa varten ja saada tarvittavaa apua yksilöille tai perheille, jotka kuuluvat heidän palvelutyöpiiriinsä. Ne ovat mahdollisuus puhua siitä, mitä voimavaroja koorumi ja Apuyhdistys voivat tarjota.

Kuinka käsitellen luottamuksellisia tai arkaluonteisia aiheita?

Palvelutyöveljet ja -sisaret kertovat luottamuksellisista tiedoista ainoastaan vanhinten koorumin tai Apuyhdistyksen johtajalle – tai suoraan piispalle. Luottamuksellisista tai arkaluonteisista tiedoista ei pidä puhua ensimmäisen sunnuntain neuvoston kokouksissa.

Voit katsoa koulutusvideoita palvelutyökeskusteluista sivustolla ministering.lds.org/fin.

Palvelutyökeskustelujen ytimessä on neuvottelemisen muiden tarpeista. Ks. myös Palvelutyön periaatteita -artikkeli ”Neuvotelkaa heidän tarpeistaan” syyskuun 2018 numerossa.

Ensimmäisen sunnuntain neuvoston kokoukset

Palvelutyökeskustelujen lisäksi neuvoston kokoukset kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina ovat toinen keino ottaa muita mukaan palvelutyöhön. Apuyhdistyksen ja vanhinten koorumin kokouksissa osallistujat voivat saada innoitusta Hengen kautta ja muilta ryhmän jäseniltä.

Neuvoston kokouksen tarkoituksena on

- neuvotella yhdessä paikallisista vastuista, mahdollisuuksista ja haasteista
- oppia toisten oivalluksista ja kokemuksista sekä
- suunnitella tapoja toimia Hengeltä saatujen vaikutelmien mukaan.⁴

Neuvoston kokoukset ovat enemmän kuin keskusteluja: ne johtavat meidät toimimaan yksilöinä tai ryhmänä Hengen innoittamalla tavalla. Jäsenet voivat tuntea halua toteuttaa Herran työtä näiden kokousten tuloksena.

Kutsu toimia

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista sanoi: ”Rukouksemme tänään on, että jokainen mies ja nainen – sekä vanhemmat nuoret miehemme ja nuoret naisemme – [– – on syvemmin sitoutunut] pitämään vilpittömästi huolta toinen toisestaan ainoana innoittajanaan sen tekemiseen Kristuksen puhdas rakkaus.”⁵ ■

VIITTEET

1. Ks. *Mormon Messages* -video ”Lift”, lds.org/media-library.
2. Gary E. Stevenson, videossa ”Palvelutyökeskustelut”, ministering.lds.org/fin.
3. Ks. Russell M. Nelson, ”Palvelutyötä tekemässä”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 100.
4. Ks. *Tule ja seuraa minua – Melkisedekin pappeus ja Apuyhdistys*, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 140; saatavana myös sivustolla tulejaseuraaminen.lds.org.
5. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Olla heidän kanssaan ja vahvistaa heitä”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 103.

MIHIN KYMMENYSRAHOJA KÄYTETÄÄN

Mitä tapahtuu rahalle, jonka maksat kymmenyksinä?

Ansaitset rahaa.

Lahjoitat kymmenen prosenttia tuloistasi kymmenyksinä (ks. OL 119).

Annat kymmenyksesi seurakuntasi piispakunnan tai johtokunnan jäsenelle tai lahjoitat ne verkossa.

Kirkon keskuspaikassa ensimmäinen presidenttikunta, kahden-toista apostolin koorumi ja johtava piispakunta muodostavat kymmenystenkäyttöneuvoston (ks. OL 120). Herran ohjauksen mukaan he tekevät innoitettuja päätöksiä siitä, kuinka nämä pyhät kymmenysvarat käytetään.

KYMMENYKSIÄ VOIDAAN KÄYTTÄÄ

*temppelien,
seurakuntakeskusten ja
muiden kirkon rakennusten
rakentamiseen ja ylläpitoon*

*kirkon koululaitoksen
ohjelmiin*

*pyhien kirjoitusten ja muun
aineiston painamiseen*

sukututkimustyöhön

*huoltotyöhön ja
humanitaarisiin hankkeisiin*

lähetystyöhön

*kirkon toimintoihin, jotka
edesauttavat suurempaa
yhteenkuuluvuuden tunnetta
seurakunnan jäsenten kesken*

OPI LISÄÄ

- Vanhin David A. Bednar, "Tai-vaan ikkunat", lokakuun 2013 yleiskonferenssi
- Mal. 3:7–18
- "Kymmenykset", *Lujana uskossa*, 2005, s. 80–81

Vanhin D. Todd Christofferson

kahdentoista apostolin koorumista

VANHIN GERRIT W. GONG: **Rakasta Herraa ja luota Häneen**

Gerrit W. Gong oli vastikään avioitunut, loppututkintoon tähtäävä opiskelija Oxfordin yliopistossa Englannissa, kun hän oppi henkilökohtaisesta kokemuksestaan, että kun rakastamme Herraa ja luotamme Häneen, Hän auttaa, ohjaa ja vahvistaa meitä.

Gerrit oli Rhodes-stipendiaatti, joka suoritti kahta loppu-tutkintoa, joista toinen oli tohtorin tutkinto. Samaan aikaan hän palveli Oxfordin seurakunnan piispakunnassa. Hän ja hänen vaimonsa Susan muistavat neuvon, jonka vanhin David B. Haight (1906–2004) kahdentoista apostolin koorumista antoi heille vihkiessään heidät Suolajärven tempeleissä. ”Hän sanoi, että meillä tulee aina olla tehtävä kirkossa”, vanhin Gong sanoo. ”Tiesimme, että jos luotaisimme Jumalaan ja tekisimme parhaamme, Hän auttaisi meitä.”

Gerrit ja Susan saivatkin ”jumalallista apua ja armotekoja”, kuten Gerrit sanoo. Palvellessaan edelleen piispakunnassa Gerrit sai suoritettua kaikki tohtorin tutkinnon akateemiset vaatimukset paitsi väitöskirjansa. Hän pyysi pappeuden siunausta Oxfordin seurakunnan piispalta Alan Websteriltä. Tässä siunauksessa Gerrit sai lupauksen: ”Tee edelleen kaikki voitavasi, niin Herra siunaa sinua.”

Kaksi seurakunnan jäsentä, jotka olivat kokeneita lainopillisia sihteerejä, tarjoutui auttamaan Gerritiä hänen käsikirjoituksensa puhtaaksikirjoittamisessa, ja hän pystyi saamaan väitöskirjansa valmiiksi muutamassa kuukaudessa. Itse asiassa hän suoritti sekä maisterin että tohtorin tutkinnon vähän yli kolmessa vuodessa. Suoritettuaan loppututkintonsa hän myös otti vastaan tutkijanpaikan yliopistolla.

Hänen kokemuksensa Oxfordissa vahvisti hänen luottamustaan Herraan. Tuo luottamus kestää tänäkin päivänä ja siunaa edelleen Gerrit W. Gongia, kun hän palvelee nyt kahdentoista apostolin koorumissa.

Leipiä ja kaloja

”Herra on hyvä ja armollinen ja haluaa siunata meitä”, vanhin Gong sanoo. ”Jos me teemme parhaamme, Hän tekee meistä kykeneviä tekemään enemmän kuin mihin muuten pystyisimme. Se on kuin leipien ja kalojen moninkertaistaminen. Herra ottaa sen, mitä on saatavilla, ja tekee siitä paljon enemmän kuin mihin itse kykenisimme.”

Leipien ja kalojen periaate pätee myös oppimiseen, hän sanoo. ”Silloinkin, kun muodollista koulutusta ei ole saatavilla, tärkeintä on oppimisen henki, koska oppiminen on

iankaikkista. Me kaikki voimme pyrkiä kohti valoa ja totuutta olosuhteistamme riippumatta. Kun teemme niin, Herra auttaa meitä löytämään sitä.”

Liittoon kuuluminen

Oxfordissa ollessaan vanhin Gong oppi toisenkin evankeliumin periaatteen, jota hän kutsuu ”liittoon kuulumiseksi”.

”Kun me lähestymme Herraa, me lähestymme myös toisiamme”, hän sanoo. ”Oxfordissa Susan ja minä pidimme seurakuntakokemustamme aivan yhtä suuressa arvossa kuin akateemista kokemustamme. Monet rakkaimmista ystävistämme nykyäänkin

Vanhin Gong lukee onnellisuutensa suurelta osin vanhempiensa Jeanin ja Walterin sekä vaimonsa Susanin ansioksi. Hän sanoo, että hänen vanhempiensa koti ”oli täynnä syvää kunnioitusta sitä kohtaan, kuinka Jumala rakastaa jokaista lastaan.” Kun vanhin Gong tapasi tulevan vaimonsa Susanin ensimmäisen kerran, hänestä tuntui, että oli tuntenut tämän aina.

kiitollinen vaaranjohtajasta ja seurakuntaneuvostosta, jotka auttoivat minua nuorena piispana. Olemme kaikki kiittolisuudenvelassa vanhemmille, appivanhemmille, naapureille, lähetysjohtajille, sisarille ja pappeusjohtajille, jotka ovat ystävällisiä meitä kohtaan, ohjaavat meitä ja kannustavat meitä tulemaan Kristuksen luokse.”

Suvun perintö

Vanhin Gongin muistiinmerkitty sukuhistoria ulottuu 34 sukupolvea taaksepäin aina vuonna 837 jKr. syntyneeseen Ensimmäiseen Lohikäärme Gongiin asti. Vanhin Gongin isovanhemmat muuttivat Kiinasta Yhdysvaltoihin. Hänen äitinsä Jean liittyi kirkkoon

ovat ihmisiä Oxfordin seurakunnasta.”

Noihin ystäviin kuuluvat Tim ja Katherine Witts, jotka muistavat temppelissä käymisensä Gongien kanssa. ”Muistan selvästi, kuinka veli Gong otti kellon ranteestaan, jottei ajan seuraaminen häiritsisi tai rajoittaisi häntä, kun hän pohdiskeli iankaikkisia asioita”, sisar Witts sanoo. ”Tuo pieni teko on auttanut minua olemaan utterampi omissa temppelipalvelussani.”

Gongit tapaavat usein ystäviä, joihin he ovat tutustuneet evankeliumin välityksellä. ”Ihmiset saattavat esimerkiksi sanoa ’Me teimme työtä yhdessä, kun olit korkeassa neuvostossa’, vanhin Gong sanoo, ”ja se on molemminpuolista. Olen itse

teini-ikäisenä Havaijissa Yhdysvalloissa ja opiskeli myöhemmin Brigham Youngin yliopistossa Provossa Utahissa. Hän asui siellä ollessaan yliopiston taiteiden laitoksen ensimmäisen dekaanin, Gerrit de Jongin, perheen luona. ”de Jongit auttoivat minua ymmärtämään, millainen evankeliumin perhe on”, hän sanoo.

BYU:n jälkeen Jean opiskeli Stanfordin yliopistossa Palo Altossa Kaliforniassa, Yhdysvalloissa, missä hän tapasi Walter A. Gongin. ”Hän oli jo kristitty ja ymmärsi pian, mitä palautettu evankeliumi tarjoaa” Jean sanoo. Walter liittyi kirkkoon, ja vuotta myöhemmin heidät vihittiin Suolajärven temppelissä. Kummastakin tuli opettaja ja kasvatustieteilijä, ja he toimivat opetustyössä yhteensä 70 vuoden ajan.

”Isästä tuli myös patriarkka”, vanhin Gong sanoo, ”ja koska patriarkallisia siunauksia annettiin kodissamme, se oli täynnä syvää kunnioitusta sitä kohtaan, kuinka Jumala rakastaa jokaista lastaan.”

Joulukuun 23. päivänä 1953 Redwood Cityssä Kaliforniassa syntyi ensimmäinen Jeanin ja Walterin kolmesta lapsesta. ”Hänen etunimensä Gerrit on hollantilainen, Gerrit de Jongin mukaan”, Jean selittää. ”Hänen toinen nimensä on Walter hänen isänsä mukaan. Ja sukunimemme on kiinalainen hänen sukujuurtensa mukaan.”

Jean sanoo Gerritin olleen ystävällinen nuorempia sisaruksiaan Briania ja Margueritea kohtaan. ”Hän auttoi heitä mielellään”, hän sanoo, ”sellaisissa pienissäkin asioissa kuin kengännauhojen solmimisen opettamisessa.” Jean muistelee, kuinka hän kerran matkalla kirkosta kotiin kuuli Gerritin ja Brianin sanovan, että heidän mielestään sakramenttikokouksessa pidetty puhe oli pitkästyttävä. ”Niinpä annoin heille haasteen: ’Sittenhän te osaatte pitää paremman puheen.’ He ottivat haasteen vastaan ja alkoivat kiinnittää enemmän huomiota kaikkiin puheisiin”, hän sanoo.

Teini-iässä Gerrit retkeili ja patikoi mielellään muiden seurakuntansa nuorten miesten kanssa.

Vasemmalta: Marjorie ja Gordon B. Hinckley tervehtivät Gerritiä ja Susania Gongien häjäjuhlissa. Ollessaan lähetyssaarnaajana Taiwanissa vanhin Gong opetti erästä perhettä, ja vuosia myöhemmin johtavana auktoriteettina hän tapasi yhden tämän perheen tyttären lapsenlapsista. Vietnaminissa vanhin ja sisar Gong maalasivat seinämaalausta tuodakseen iloa lapsille, joilla oli haasteita elämässään. Gongin perheen jäseniä Vietnaminissa yhdessä seinämaalauksen kanssa auttaneiden ihmisten kanssa.

Wally Salbacka, elinikäinen ystävä, muistaa erityisesti erään telttaretken. ”Olin siellä Gerritin ja hänen veljensä Brianin kanssa, ja mukana oli eräs kirkkoon kuulumaton ystävä. Jostakin syystä aloimme laulaa kirkon lauluja. Gerrit lauloi melodiana, Brian tenoria ja minä bassoa. Lauloimme varmaankin kymmenkunta tai parikymmentä laulua, ihan vain laulamisen ilosta. Se oli hyvä kokemus. Se teki vaikutuksen kirkkoon kuulumattomaan ystäväämme.”

Veli Salbacka muistaa myös, kuinka Gerrit lukiossa ollessaan pyysi huutosakkia johtamaan äänetöntä kannustusta shakkijoukkueelle. ”Hän

vakuutteli heille, että moraalinen tuki on hyväksi kaikille”, hän kertoo, ”ja he tosiaan tulivat otteluun!”

Lukion jälkeen vanhin Gong opiskeli Brigham Youngin yliopistossa. Vuosina 1973–1975 hän palveli

Taipein lähetysskentällä Taiwanissa ja palasi sitten BYU:hun, jossa hän suoritti vuonna 1977 alemman korkeakoulututkinnon pääaineenaan Aasia-tutkimus ja yleisopinnot.

Seurustelu ja avioliitto

Lähetystyönsä jälkeen vanhin Gong tarjoutui pitämään sunnuntai-iltaisin takkavalkeailtoja lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa Provossa. Nämä takkavalkeailat auttoivat Taiwanin lähteviä lähetyssaarnaajia tutustumaan Taiwanin kansaan, tapoihin ja kulttuuriin. Yksi

näistä lähetysaarnajista oli sisar Susan Lindsay Taylorsvillestä Utahista, Richard P. ja Marian B. Lindsayn tytär. Veli Lindsay oli seitsemänkymmenen toisen koorumin jäsen. ”Minusta tuntui, että olin aina tuntenut Susanin”, vanhin Gong sanoo.

Kaksi vuotta myöhemmin, joitakin kuukausia sen jälkeen, kun Susan oli palannut BYU:hun lähetystyönsä jälkeen, Gerrit oli Provossa perheensä luona. Gerritin isä oli BYU:ssa opettajana, ja Gerrit oli suunnitellut viettävänsä Provossa kaksi viikkoa. Vierailu venyi neljäksi viikoksi, ja hän ja Susan kävivät treffeillä joka päivä. Sitten Gerrit lähti työharjoitteluun Havajiin ennen paluutaan Oxfordiin.

”Seurustelimme kahdelta eri pallonpuoliskolta käsin”, vanhin Gong muistelee. ”Yritin opiskella Englannissa samalla kuin yritin saada selville kaiken mahdollisen hänestä toiselta puolelta Atlantin valtamerä.”

”Menimme kihloihin puhelimitse”, sisar Gong sanoo. ”Gerrit tuli jälleen kotiin kiitospäiväksi marraskuussa, ja

meidät vihittiin heti sinä päivänä, jolloin temppeli avattiin uuden vuoden alettua.” Kaksi viikkoa myöhemmin he lensivät Englantiin aloittaakseen uuden elämän yhdessä.

”Kun ihmiset solmivat avioliiton, puhutaan kahden perheen yhdistymisestä”, vanhin Gong sanoo. ”Juuri niin minulle tapahtui. Tunnen kuuluvani Lindsayn perheeseen samoin kuin kuulun Gongin perheeseen.”

Loistava ura

Vietettyään lyhyen ajan opettajakunnassa Oxfordissa Gerrit siirtyi urallaan valtion palvelukseen Washington D.C:hin Yhdysvaltoihin. Vuonna 1984 hän työskenteli kampanjahenkilökunnassa Reaganin ja Bushin uudelleenvalitsemiseksi. Hän jakoi toimistotilan Mike Leavittin kanssa, josta tuli myöhemmin Utahin kuvernööri. ”Gerrit oli huomiokykyinen ja pohdiskeleva”, veli Leavitt sanoo, ”mutta hän erottui edukseen juuri hellittämättömän ystävällisyytensä ansiosta.”

Vuonna 1985 Gerrit palveli ulkoministeriössä alivaltiosihteerin erityisavustajana. Vuonna 1987 hänestä tuli Yhdysvaltain suurlähettilään erityisavustaja Pekingissä Kiinassa. Vuosina 1989–2001 hän toimi eri tehtävissä Center for Strategic and International Studies (CSIS) -tutkimuslaitoksessa Washington D.C:ssä. Sen jälkeen hän palasi akateemiseen maailmaan ottaessaan vastaan tehtävän strategisen suunnittelun johtajan avustajana BYU:ssa. Hän oli siinä tehtävässä yhdeksän vuotta.

Carri Jenkins, yliopiston viestintäjohtajan avustaja BYU:ssa, oli viereisessä toimistohuoneessa. Hän muistaa Gerrit Gongin kyvyn kannustaa lähipiirissään olevia. ”Jos joku ei luottanut kykyynsä suorittaa jotakin vaikeaa tehtävää, hän osoitti luottamusta senkin edestä”, hän sanoo. ”Hän teki kaiken voitavansa neuvoakseen muita, herättääkseen toivoa ja antaakseen muiden mennä eteenpäin ja osoittaa kykynsä.”

Liittovaltion tuomari Thomas B. Griffith, joka tuntee vanhin Gongin sekä Washingtonin että BYU:n ajoilta, kuvailee heidän kanssakäymistään näin: ”Keskustelun päätyttyä huomaa aina, että keskustelu on keskittynyt sinuun. Hän on suurenmoinen kuuntelija. Ja hän esittää kysymyksiä, jotka saavat ajattelemaan asioita.”

Cecil O. Samuelson, täysinpalvellut johtava auktoriteetti seitsenkymmen ja entinen BYU:n rehtori, sanoo, että vanhin Gong on ”yleensä hiljainen, mutta hänen ajatuksensa juoksevat vinhaa vauhtia”.

Perhe-elämä

Gerrit ja Susan Gong saivat neljä poikaa – Abrahamin, Samuelin, Christopherin ja Matthew’n – jotka varttuivat vaihtelevissa ympäristöissä.

”Kun asuimme Pekingissä, lapsillamme oli siunaus tulla toistensa parhaiksi ystäviksi”, vanhin Gong sanoo.

”Toisaalta heillä oli tilaisuus nähdä maailmaa kattavasti”, sisar Gong lisää. ”Toisaalta se auttoi osaltaan siinä, että meistä tuli kiinteä perhe. Poikamme sanovat vieläkin, että parasta, mitä teimme vanhempina, oli veljien antaminen heille.”

”Kerran käytimme lentopisteitämme”, vanhin Gong sanoo. ”Annoimme jokaisen päättää yhdestä matkakohteesta. Aloitimme Washington D.C:stä, jossa silloin asuimme, ja lensimme sitten Englantiin, Tšekin tasavaltaan, Kreikkaan, Turkkiin, Intiaan, Kiinaan ja Japaniin.”

”Meillä oli yksi tiukka sääntö tuolla matkalla”, Susan sanoo. ”Minne tahansa menimmekin, söimme samaa kuin paikalliset ihmiset.” Vihdoin matkan lopulla Japanissa vanhin Gong kertoi pojilleen, että hän veisi heidät ravintolaan, jossa oli maailmankuuluja pihvejä. McDonald’sissa neljä nälkäistä poikaa ja heidän vanhempansa söivät yhteensä 17 hampurilaista!

”Äiti ja isä arvostavat kumpikin kokemuksen kautta oppimista”, Abraham sanoo. ”Isä pohtii syvällisesti sitä, kuinka kokemukset muovaavat ihmisiä, kuten myös kokonaisuuksia kulttuureja.” Abraham toteaa myös, että hänen isänsä ”on varovainen sanoissaan, koska hänen täytyy täysin tarkoittaa ja täydellisesti uskoa siihen, mitä hän sanoo”.

Sam muistelee, että ”niin kiireinen kuin isä olikin ulkoministeriössä, hän järjesti joka ilta aikaa valmentaukseen ja opettaukseen minua, koska halusin osallistua kolmasluokkalaisten matematiikkakilpailuun nimeltä ’Challenge 24’ [Haaste 24]. Hän sanoi, että jos voitaisiin, juhlistimme sitä jäätelöannoksina, joissa olisi 24 eri päällystettä.” Sam pääsi kansalliseen loppukilpailuun, mutta ei voittanut. Gongin perhe nautti kuitenkin jäätelöannokset. Ei tosin ollut helppoa keksiä 24:ä eri päällystettä – yksi niistä oli kuivalihaa.

Christopher ja Matthew kertovat, kuinka paljon he arvostavat ”isän ja äidin välistä luottamusta, rakkautta ja omistautumista”. Se on rakkautta, jota vanhin ja sisar Gong tuntevat toisiaan kohtaan samoin kuin jokaista poikaansa sekä sukulaisiaan kohtaan.

”Gerrit on paitsi omistautunut isä myös omistautunut poika ja veli”, Susan sanoo. ”Nuo roolit ovat tärkeitä

hänelle. Hän auttaa meitä ymmärtämään, että perhesuhteet ovat kaikkein tärkeimpiä.”

Kokemus kirkossa

Vaikka vanhin Gong on ollut kiireinen uransa ja perheensä kanssa, hän on palvellut edelleen auliisti kirkon tehtävissä, muun muassa korkean neuvoston jäsenenä, ylipappien ryhmän johtajana, vaarnan pyhäkoulun johtajana, seminaarinopettajana, piispana, vaarnan lähetystyönjohtajana, vaarnanjohtajana ja vyöhykeseitsenkymmenenä.

Onpa hänet kutsuttu mihin tehtävään hyvänsä, samoin kuin perhe-elämässään, hän on johdonmukaisesti ilmentänyt tiettyjä

luonteenpiirteitä. ”Hän näkee jokaisen taivaallisen Isän poikana tai tyttärenä”, sisar Gong sanoo. ”Mutta ennen kaikkea hän rakastaa Herraa. Hän todella haluaa koko sydäimestään rakentaa valtakuntaa ja siunata taivaallisen Isän lapsia.”

Ja hän ihailee vaimoaan. ”Pyydettiinpä minua tekemään mitä hyvänsä,” Gerrit sanoo, ”Susan on rinnallani. Hän tulee toimeen kaikkien kanssa ja on kiinnostunut muista ihmisistä. Hän on aina ollut halukas menemään uusiin paikkoihin ja kokeilemaan uusia asioita, mistä olen kiitollinen.”

Vasemmalta: Thaimaassa vanhin Gong tapasi hänen korkeutensa kardinaali Francis Xavier Kriengsak Kovithavaniin, joka on katolisen kirkon arkkipiispa Bangkokissa. Vanhin Gong nauttii kahdenkeskisistä matkoista poikiensa kanssa, tässä kuvassa hän on Kanadassa poikansa Samin kanssa. Vanhin Gong kertomassa ajatuksistaan Elämän leivästä seminaarin- ja instituutinopettajille vuonna 2017. Sisar Gong tervehtimässä kamputsealaista jäsentä tämän kotona.

Palveleminen seitsemänkymmenen koorumissa

Vanhin Gerrit W. Gong hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi 3. huhtikuuta 2010. Hänet nimitettiin Aasian vyöhykkeen johtokuntaan, jonka pääpaikka on Hongkongissa. Myöhemmin hänestä tuli Aasian vyöhykkeen johtaja. Lokakuun 6. päivänä 2015 vanhin Gong hyväksyttiin seitsemänkymmenen johtokuntaan, jossa hänen kansainvälinen kokemuksensa jatkui. Tehtävään kuuluivat vierailut vyöhykkeillä eri puolilla maailmaa kuten Afrikassa ja Keski-Amerikassa.

”Saimme tavata pyhiä ja opimme rakastamaan heitä kaikissa näissä paikoissa”, hän sanoo. ”On siunaus kuulla ihmisten kertovan uskostaan, koska heidän kokemuksensa siitä, kuinka Jumala toimii heidän elämässään, auttaa meitä osaltaan ymmärtämään sen, kuka Jumala on ja kuinka Hän rakastaa meitä jokaista.”

”Kun lähetämme vanhin Gongin mihin tahansa tilaisuuteen, asianosaiset tuntevat saaneensa uuden ystävän”, sanoo presidentti Russell M. Nelson. ”Hän tietää paljon asioita, mutta hän on nöyrä. Hän tulee toimeen kaikenlaisten ihmisten kanssa ja hän on aina hyvin valmistautunut ja vakuuttava.”

Tehtävä apostolina

Kun presidentti Nelson esitti vanhin Gongille kutsun palvella kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä, profeetta ”hellästi otti käteni käsiinsä rakkaan vaimoni Susanin ollessa vierelläni ja esitti tämän pyhän Herralta tulleen kutsun, joka sai henkeni salpautumaan” (”Kristus ylösnoussut on”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 97). Vanhin Gong otti tehtävän vastaan nöyränä, mutta varmana rakkaudestaan ja luotamuksestaan Herraa kohtaan. Hänet hyväksyttiin tehtäväänsä 31. maaliskuuta 2018. Herra on valmistanut häntä huolella, ja nyt hän palvelee Kristuksen nimen erityisenä todistajana koko maailmaan (ks. OL 107:23). ■

Vanhin Neil L. Andersen

kahdentoista apostolin koorumista

VANHIN ULISSES SOARES: Mies vailla vilppiä

Palvelutyönsä varhaisina päivinä, kun Jeesus oli valitsemassa apostolejaan, Hän näki Natanaelin tulevan Häntä kohti. Hän havaitsi heti Natanaelin hyvyyden ja julisti: ”Siinä on oikea israelilainen, mies vailla vilppiä!”¹

Jeesus tiesi, että Natanael oli mies, joka oli puhdas sydämeltään, rehellinen aikeissaan ja vailla tekopyhyyttä ja petosta. Herra rakastaa tällaista vanhurskasta nuhteettomuutta ja kutsui Natanaelin apostoliksi.²

Ulisses Soares on kuin muinainen Natanael, ja Vapahtaja on kutsunut hänetkin.

”Vanhempieni valo”

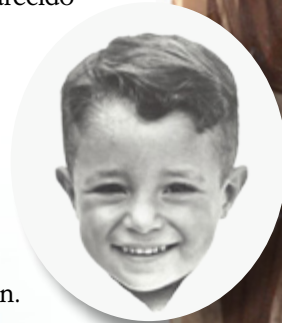
Ulisses, neljästä veljeksestä nuorin, syntyi São Paulossa Brasiliassa 2. lokakuuta 1958. Hän tulee vaatimattomista lähtökohdista, mutta hänen vanhempansa Aparecido ja Mercedes Carecho Soares olivat kunniallisia, ahkeria ihmisiä, jotka kuuntelivat vilpittömästi lähetyssaarnaajia. He liittyivät kirkkoon vuonna 1965, kun Ulisses oli 6-vuotias.

”En nähnyt veli Aparecidon koskaan jäävän pois kokouksesta”, sanoo Osiris Cabral, joka palveli vaaranjohtajana, kun Ulisses oli nuori mies. ”Mercedes oli myös hyvin uskollinen. Ulisses peri vanhempiensa omistautumisen.”

Ulissesin luonnostaan hyvä sydän puhkesi kukkaan hänen oppiessaan Herran teitä. ”Vartuin kirkon piirissä seuraten vanhempieni valoa”, vanhin Soares sanoo. Seuralessaan sitä valoa hänen todistuksensa vahvistui vastustuksesta huolimatta.

”Olin ainoa kirkon jäsen koulussani, ja toiset pojat yrittivät aina vetää minua alaspäin ja painostaa minua tekemään väärää asioita”, hän sanoo. ”Minun täytyi oppia puolustautumaan noiden haasteiden edessä, mutta luotin aina koko sydämestäni siihen, että Herra auttaisi minua menestymään. Opin jo nuorena miehenä, että jos teen oman osani, Herra tekee omansa. Mutta Hänen kädestään ja Hänen evankeliumistaan on pidettävä lujasti kiinni.”

Kun Ulisses oli 15-vuotias, hänen piispansa pyysi häntä opettamaan nuorten pyhäkoululuokkaa. Yksi hänen opettamistaan oppiaiheista keskittyi todistuksen saamiseen evankeliumista. Ulisses oli tutkinut Mormonin kirjaa ja

tuntenut aina kirkon olevan totta, ja hän uskoi Vapahtajaan Jeesukseen Kristukseen.

Valmistaessaan oppiaihettaan hän halusi todistaa voimallisesti luokalleen evankeliumin totuudellisuudesta. ”Tutkin ja rukoilin kiihkeästi”, vanhin Soares muistelee. ”Polvistuttuani rukoukseen sydämeeni tuli hyvin suloinen tunne, vieno ääni, joka vahvisti minulle, että olin oikealla polulla. Tunne oli niin voimakas, etten voisi koskaan sanoa, että en tiennyt.”

Kun Ulisses varttui, hän huomasi, että jos hän tekisi enemmän kuin mitä häneltä odotettiin tai mitä häntä pyydettiin tekemään, Herra siunaisi häntä runsaasti. Yksi sellainen opetus tuli hänen valmistautuessaan lähetystyöhön.

Ulisses Soares varttui kirkossa seuraten vanhempiensa Aparecidon ja Mercedes Soaresin (vasemmalla) valoa. Kun Ulisses luotti Herraan vastustuksesta huolimatta, hän oppi jo poikasena pitämään tiukasti kiinni Vapahtajasta ja Hänen evankeliumistaan.

Puhutellessaan Ulisesta piispa aina tähdensi sitä, kuinka tärkeää on noudattaa käskyjä ja elää kelpoisesti. Hän painotti myös taloudellista valmistautumista.

Nykyään kaikki brasilialaiset lähetysaarnajat osallistuvat lähetystyönsä maksamiseen, ja monet perheistä maksavat kaikki kulut. Kun Ulisses lähestyi lähetystyöpalveluikää, hän päätti ansaita itse kaikki lähetystyöhön tarvitsemansa rahat. Ulisses hyötyi korkeasta työmoraalista, jonka hän oli oppinut työskennellessään isänsä pienyrityksessä. Hän oli myös nopea konekirjoittaja, joten hän sai päivätyön, jossa hän auttoi erästä yritystä palkkapalveluasioissa.

Läpäistyään vaikean valintakokeen hän alkoi iltaisin opiskella kirjanpitoa ammattioppilaitoksessa. Joka kuukausi maksettuaan kymmenykset hän laittoi rahaa säästöön lähetystyötään varten. Vuoden kuluttua hän sai siirron yrityksen kirjanpito-osastolle.

”Sillä tavoin minä säästin rahaa maksaakseni lähetystyöni”, vanhin Soares sanoo. ”Ja joka kuukausi kolmen vuoden ajan ennen kuin lähdin lähetystyöhön, ostin jotakin tarvitsemaani – paidan, housut, sukat, solmion, matkalaukun.” Hän myös tarvitsi – ja sai – paljon rakkautta ja tukea vanhemmiltaan ja paikallisilta kirkon johtohenkilöiltä.

Ulisses kutsuttiin Rio de Janeiron lähetyskentälle Brasiliassa. Hän palveli lähetystyönsä

ensimmäisen osan lähetysohjaaja Helio da Rocha Camargon alaisena. Tästä tuli myöhemmin ensimmäinen brasilialainen johtava auktoriteetti. Ulisses aloitti lähetysohjansa vuoden 1978 alkupuolella. Myöhemmin samana vuonna presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) vihki Latinalaisen Amerikan ensimmäisen tempelin São Paulossa Brasiliassa.

Tammikuussa 1980 Ulisses ja hänen lähetysohjaajansa, joka ei myöskään ollut vielä saanut endaumenttia, nousivat linja-autoon Rio de Janeirossa matkustaakseen kahdeksan tuntia São Paulon temppeliin. Ulissesin vanhemmat ja sisarukset tapasivat hänet siellä, ja Soaresin perhe sinetöitiin yhteen ajaksi ja iankaikkisuudeksi. Ulisses ei ole koskaan unohtanut noita viittä yhteistä tuntia São Paulon temppelissä. Myöhemmin samana päivänä hän palasi toverinsa kanssa lähetysohjaajalle.

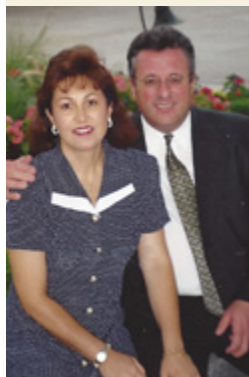
Jumalan asettaminen ensimmäiselle sijalle

Ulisses suoritti lähetysohjansa menestyksekkäästi, mikä vahvisti hänen todistustaan edelleen. Kun hän palasi kotiin, hän sai työpaikan ja alkoi opiskella kirjanpitoa ja taloustiedettä paikallisessa yliopistossa.

Hän oli ollut kotona seitsemisen kuukautta, kun hän usean vaaran yhteisissä tanssiaisissa sattui tapaamaan ”sisar Morgadon”. Ulisses oli jonkin aikaa palvellut sisar Morgadon vyöhykejohtajana, ja nuo kaksi viettivät illan vaihtaen kuulumisia ja kertoen lähetysohjastaan. Kolme viikkoa myöhemmin he alkoivat seurustella.

Rosana Fernandes Morgado oli kahdeksanvuotias, kun hänen isosiskonsa Margareth alkoi viedä häntä kirkkoon. Lopulta nuo kaksi uskollista nuorta tutkijaa saivat isältään luvan mennä kasteelle, mutta kummankin täytyi odottaa, kunnes täytti 17 vuotta. Rosana kävi kirkossa yhdeksän vuotta ennen kuin hän sai luvan mennä kasteelle.

Vanhin Soares kiittää vaimoaan Rosanaa ”kaikesta hyvästä elämässäni”. Nuoripari solmi avioliiton vuonna 1982 (äärimmäisenä oikealla) kaksi vuotta sen jälkeen, kun he olivat sattumalta tavanneet toisensa palvelutuaan sitä ennen Rio de Janeiron lähetysohjaajalla Brasiliassa.

Vanhin Soares Rosanan kanssa vuonna 2000 (yllä); perheensä kanssa (alhaalla oikealla); ja kokoaikaisena lähetysohjaajana vuonna 1979 (ylhäällä oikealla) uuden jäsenen Eliezer Wagner de Souza Santosin ja tämän silloisen morsiamen (nykyisen vaimon) Reginan kanssa. Veli Santos palvelee nykyään Vila Velhan vaaran johtajana Brasiliassa, Espírito Santon osavaltiossa. Taustalla näkyy vanhin Soaresin toveri Kim Pickett.

Ulisses asui São Paulon pohjoisosassa, ja Rosana asui vanhempineen kaupungin eteläisellä alueella. Matka laajan kaupungin halki kesti linja-autolla ja metrolla pari kolme tuntia. Onneksi Margareth asui aviomiehensä Claudion kanssa lähellä vanhempiensa kotia.

”Kun Ulisses tuli viikonloppuisin viemään Rosanaa treffeille, hänelle oli rankkaa palata illalla kotiin niin kauas”, muistelee vanhin Claudio R. M. Costa, johtavana auktoriteettina palveleva seitsenkymmen, josta myöhemmin tuli Ulissesin lanko. Niinpä hän ja Margareth pyysivät Ulissesta jäämään heille yöksi treffiensä

jälkeen. ”Adoptoimme hänet vähäksi aikaa”, vanhin Costa lisää.

”Hän nukkui olohuoneen sohvalla”, sisar Costa sanoo. ”Olimme vastavihittyjä, eikä meillä ollut ylimääräisiä huopia. Mutta hän käytti peittonaan meidän vanhaa verhoamme. Hän oli iloinen, koska sai nähdä Rosanan jälleen seuraavana päivänä. Hän oli hyvä sisarelleni, ja vanhempani pitivät hänestä oikein paljon.”

Ulisses ja Rosana vihittiin São Paulon temppelissä Brasiliassa 30. lokakuuta 1982.

Jos viettää muutamia minuutteja vanhin ja sisar Soaresin kanssa, huomaa pian heidän rakkautensa, ihailunsa ja kunnioituksensa toisiaan kohtaan. Vanhin Soaresille Rosana ”on ollut esimerkkinä hyvydestä, rakkaudesta ja täydellisestä omistautumisesta Herralle sekä

minulle ja perheelleni”³. Sisar Soaresille Ulisses on ”taivaan lahja”.

Sisar Soares lisää: ”Hän on aina ollut äärimmäisen vastuuntuntoinen ja vanhurskas, hän on aina pitänyt hyvää huolta perheestämme, ja hän on aina kohdellut minua todella hyvin. Hän on tehnyt parhaansa kaikissa kirkon tehtävissään. Hän menee ja hän tekee. Hän asettaa sen, mikä on Jumalan, aina ensimmäiselle sijalle elämässään. Rakastun häneen yhä uudelleen, koska tiedän, että jos hän asettaa sen, mikä on Jumalan, ensimmäiselle sijalle, hän asettaa myös minut ensimmäiselle sijalle.”

Vanhin Soares kertoo vaimostaan: ”Hän on perheemme todellinen sankari ja innoituksen lähde. Hän on rakastava,

ystävällinen ja kärsivällinen kaikkia kohtaan. Hän yhdistää perheemme, ja hän näkee hyvää kaikissa. Hänellä on valtavan suuri osuus siinä, mitä elämässäni on tapahtunut. Kun minut kutsuttiin kahdentoista apostolin koorumin jäseneksi, sanoinkin hänelle leikilläni: ’Syytän tästä sinua, sillä olet niin kovasti vahvistanut evankeliumin voimaa elämässäni.’”

Suuri sydän

Soaresin perheen esikoinen Gustavo muistaa illan, jolloin hän oli poikasena ollut tottelematon vanhemmilleen ja karannut ulos katsomaan heidän naapurustossaan São Paulossa vietettävää vuosittaista juhlaa, Festa Juninaa.

”Olin keskellä suurta ihmisjoukkoa pitämässä hauskaa, kun kuulin kuulutuksen, jossa minua pyydettiin saapumaan etualalle”, hän sanoo. ”Silloin näin isäni.”

Gustavon vanhemmat olivat olleet todella huolisissaan, mutta torumisen sijaan Ulisses otti hänet tiukkaan halaukseen.

”Meillä oli vakava keskustelu häviämisestäni, mutta vanhempani kohtelivat minua kunnioituksella”, Gustavo muistelee. ”Tunsin olevani turvassa ja tiesin, että he todella rakastavat minua.”

Ulisses on omistautunut perheelleen. Kiireisestä vuosien varrella vallinneesta työ- ja matka-aikataulustaan huolimatta hän on järjestänyt aikaa luodakseen läheiset suhteet lapsiinsa.

Kun vanhin Soares hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumiin 31. maaliskuuta 2018, tuskin kukaan oli yllättyneempi kuin Gustavo ja hänen kaksi sisartaan, Lethicia Caravello ja Nathalia Soares Avila. Mutta jos rakkaus, ahkera työnteke, myötätunto ja nöyryys tekevät henkilön kelpolliseksi apostolinvirkaan, he sanovat voivansa ymmärtää, miksi Herra kutsui heidän isänsä.

”Kun Jeesus kutsui apostolejaan, Hän ei valinnut heitä tietäväisten fariseusten joukosta, Hän valitsi kalastajia”, sanoo Lethicia. ”Isä ja äiti ovat sellaisia. He luottavat Herraan täysin, ja Hän käyttää heitä toteuttamaan töitään, koska Hän tietää heidän olevan epäitsekkeitä, valmiita ahkeroimaan ja riittävän nöyriä ottamaan vastaan ojennusta.”

Heidän isänsä ”suuri sydän” auttaa häntä, kun hän kulkee eteenpäin yhtenä Vapahtajan erityisistä todistajista, lisää

Nathalia. ”Hänellä on siihen sopiva sydän”, Nathalia sanoo. ”Hän tuntee taivaan vaikutuksen, ja hän rakastaa kaikkia ja haluaa tehdä sen, mikä on oikein.”

”Kaikki järjesty”

Kun vanhin Soares palveli lähetysjohtajana Porton lähetyksentällä Portugalissa vuosina 2000–2003, hän tuli tunnetuksi siitä, että hän käytti usein portugalinkielistä ilmausta ”Tudo vai dar certo” – kaikki järjesty.

”Hän opetti sen meille”, muistelee Ty Bennett, yksi hänen lähetyssaarnaajistaan. ”Hän elää elämäänsä uskoen ja toiveikkaana siitä, että jos teemme sen, mitä Herra haluaa meidän tekevän, kaikki järjesty.”

Hän opetti lähetyssaarnaajilleen myös, etteivät he saisi käyttää sanoja *vaikea* tai *mahdoton*, sanoo Richard Shields, eräs toinen hänen lähetyssaarnaajistaan. ”Me puhuimme ’haasteista’. Tuo neuvo on osaltaan muokannut elämäni, kun olen pitänyt asioita voitettavina ’haasteina’ sen sijaan että pitäisin niitä ’vaikeina’ tai ’mahdottomina’.”

Sellainen usko ja toiveikkaus eivät ole tulosta helposta elämästä. Vanhin ja sisar Soares tietävät hyvin, miten ankeaa on joutua tulemaan toimeen ilman jotakin, kuinka rankkaa on tehdä työtä ja opiskella päivät pitkät, kokea sairastelun tuomia haasteita sekä tuntevat keskenmenon, lapsen syntymisen kuolleena ja sisaruksien ja vanhempiensa menettämisen tuoman sydänsurun.

Mutta elämän matkalla he ovat aina luottaneet vanhin Soaresin lempikohtaan pyhissä kirjoituksissa: ”Ole nöyrä, niin Herra, sinun Jumalasi, johdattaa sinua kädestä ja antaa sinulle vastauksen rukouksiisi.”⁴

”Haasteet kuuluvat edistymiseemme”, vanhin Soares sanoo. ”Mutta kun olemme kärsivällisiä kärsimyksissä, kun opimme selviytymään elämän haasteista, kun pysymme

uskollisina, Herra arvostaa meitä suuresti ja siunaa meitä lupaamillaan siunauksilla.”

Ja, hän lisää, kun pidämme lujasti kiinni rautakaiteesta, Herra ei jätä meitä yksin.

”Se, että johdonmukaisesti pidämme lujasti kiinni käsistä, evankeliumista, pyhistä kirjoituksista ja Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, auttaa meitä voittamaan elämän haasteet”, vanhin Soares todistaa. ”Kun polvistumme rukoukseen, Hän on kanssamme ja ohjaa meitä. Hän innoittaa meitä tietämään, minne mennä ja mitä tehdä. Kun olemme kuuliaisimpia ja nöyryyriä, Herra vastaa rukouksiimme.”

Uskollinen opetuslapsi

Ulisses Soares on kyvykäs ja valmistautunut mies. Hänen koulutuksensa, mukaan lukien liikehallinnon maisterintutkinto, valmisti häntä työskentelemään kirjanpitäjänä ja tilintarkastajana monikansallisissa yrityksissä Brasiliassa. Tuo kokemus valmisti häntä työskentelemään kirkon talousosastolla, mikä puolestaan valmisti häntä tulemaan 31-vuotiaana yhdeksi kirkon nuorimmista ajallisten asioiden johtajista. Tuo valmistautuminen auttoi häntä paljon lähetysjohtajana ja hänen tehtävässään johtavana auktoriteettina palvelevana seitsenkymmenenä, mihin hänet kutsuttiin 2. huhtikuuta 2005.

Ennen kuin vanhin Soares kutsuttiin seitsemänkymmenen johtokuntaan 6. tammikuuta 2013, hän oli palvellut neuvonantajana ja sittemmin johtajana Brasilian vyöhykkeen johtokunnassa sekä neuvonantajana Afrikan kaakkoisella vyöhykkeellä. Siellä hän palveli silloisen

Mitä
jokainen piispa
haluaa seurakuntalaistensa
tietävän

*Opin seuraavat kahdeksan
totuutta palvellessani piispana.*

Michael Meyers

Minulla oli suurenmoinen tilaisuus palvella piispana. Noiden vuosien kuluessa sain useampia opetuksia kuin pystyn luettelemaan. Opin kuitenkin kahdeksan totuutta, joiden uskon olevan yleismaailmallisia. Vaikka tämä luettelo ei olekaan kaikenkattava, se on yritykseni kertoa, mitä jokainen piispa toivoo seurakuntalaistensa tietävän.

1. Piispa rakastaa seurakuntansa jokaista jäsentä hyvin todellisella tavalla.

Rakkaus, jota piispa tuntee seurakuntaansa kohtaan, liittyy rakkauteen, jota taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus tuntevat meitä jokaista kohtaan. Kun piispa katselee seurakuntalaisia sakramenttikokouksessa, myötätunto ja empatia laskeutuvat hänen päälleen tavalla, jota hän ei ole kokenut aiemmin. Hänen noustessaan kertomaan, kuinka paljon hän rakastaa seurakuntalaisiaan, hänen tunteensa ovat vilpittömiä ja todellisia. Tiedä, että piispasi rakastaa sinua, on kiinnostunut sinusta ja välittää sinusta enemmän kuin tajuatkaan.

2. Piispa saa fyysistä, emotionaalista ja hengellistä tukea jäsenten uskosta ja rukouksista.

Piispa käyttää palvelemiseen lukemattomia tunteja. Häneltä kuluu usein monia tunteja kirkossa sunnuntaisin ja lisäksi arki-iltoja työn jälkeen, kun hän keskustelee seurakuntalaistensa kanssa, puhuttelee heitä ja huolehtii heistä.

Piispa pystyy tekemään sen viikko toisensa jälkeen seurakuntalaisten uskon ja rukousten ansiosta. Kun minut oli vasta kutsuttu piispaksi, kyyneleet virtasivat tahattomasti joka kerta kuullessani jonkun jäsenen rukoilevan, että piispaa siunattaisiin. Uskon rukouksiisi todella vastataan, ja piispa saa ja tuntee noiden rukousten tukea antavan vaikutuksen. Herra vastaa noihin uskontäyteisiin rukouksiin kirkon piispojen hyväksi.

3. Piispa tuntee usein itsensä uskomattoman riittämättömäksi kutsumuksensa (vielä kolmen tai neljän vuoden jälkeenkin).

Olen tuntenut hyvin harvoja piispoja, jotka ovat kokeneet olleensa todella "valmiita" tuohon kutsumukseen. Tiedän kuitenkin, että "kenet Herra kutsuu, Hän myös tekee kykeneväksi"¹. Vaikka piispa tietää, että häntä tehdään kykeneväksi, hän kamppailee myös sen tunteen kanssa, ettei hän koskaan pysty hoitamaan kutsumustaan hyvin. Hän tekee parhaansa antaakseen viisaita neuvoja tarvittaessa, ollakseen loukkaamatta ihmisiä ja ollakseen sopu-soinnussa Hengen kanssa, mutta silti hän toisinaan miettii, täyttääkö hän kutsumuksensa hyväksyttävästi.

4. Jumalan Henki voi toimia piispan kautta, kun hän neuvottelee seurakuntalaisten kanssa.

Kun minulta kysytään, mitä kaipaen eniten piispana palvelemisessa, sanon ihmisille, että kaipaen Hengen voimakasta vaikutusta, jonka piispan kutsumus tuo mukanaan. Lohduttaessaan niitä, jotka ovat menettäneet läheisiään, puhuessaan uskottoman puolison kanssa kamppaileville tai kutsuessaan ihmisiä tekemään parannuksen uskollinen piispa voi saada avukseen Hengen, joka on Jumalan Henki ja ilmoituksen henki.

Eräs entinen seurakuntalainen pyysi minulta äskettäin apua muutamien henkilökohtaisten ongelmien käsittelyyn. Hän oli muuttanut uuteen seurakuntaan eikä ollut varma siitä, halusiko hän mennä uuden piispansa luo saamaan ohjausta. Kerroin hänelle saman, minkä olen kertonut monta kertaa vapauttamiseni jälkeen – että vaikka auttaisin mielelläni, minulla ei ollut enää avaimia, jotka piispalla on, ja että nuo avaimet voisivat olla ratkaisevan tärkeitä sen tuen antamiseksi, jota hän tarvitsi. Ehdotin, että hän puhuisi piispansa kanssa. Juttelin hänen kanssaan kaksi viikkoa myöhemmin, ja hän sanoi, että hän oli tavannut piispansa ja että oli kuin piispa olisi jo tiennyt, mitä hänen ongelmansa olivat ja kuinka parhaiten auttaa häntä. Vaikka piispa on tietenkin erehtyväinen, Herra innoittaa häntä, ohjaa häntä ja siunaa ihmisiä hänen sanojensa välityksellä.

5. Piispa on inhimillinen eli tekee toisinaan virheitä ja hoitaa toisinaan asioita väärin.

Ovathan piispat kuitenkin kuolevaisia. Heillä on puutteita, heikkouksia, ennakkosenteita ja omia ongelmiaan. Henki tekee kykeneväksi miehen piispan virkaan, mutta piispa on silti ihminen, joka joutuu alttiiksi samoille ongelmille ja heikkouksille, joita me kaikki kohtaamme.

Tämän oivalluksen ei pitäisi vähentää kunnioitusta, jota osoitamme piispan kutsumusta kohtaan, eikä huomiota, jota osoitamme hänen neuvojaan kohtaan. Piispa on erittäin tietoinen heikkouksistaan ja pyrkii voittamaan ne tai ainakin pitämään ne erossa palvelemisestaan piispana. Niin paljon kuin hän yrittääkin, hän tulee aina olemaan epätäydellinen.

6. Piispasta tuntuu, ettei hän pysty koskaan tapaamaan riittävästi seurakuntalaisia tai tekemään riittävän paljon hyvää.

Joka päivä piispa miettii, ketä muuta hän voisi tai hänen olisi pitänyt auttaa sinä päivänä. Olisin niin mielelläni tavannut jokaisen jäsenen säännöllisesti, mutta hoidettavanani oli kokopäivätyö, perheeni, nuorten ohjelma ja tiettyjä seurakuntalaisia, joiden tarpeet olivat suuret. Aikaa ei yksinkertaisesti ollut riittävästi käydä säännöllisesti jokaisen jäsenen luona.

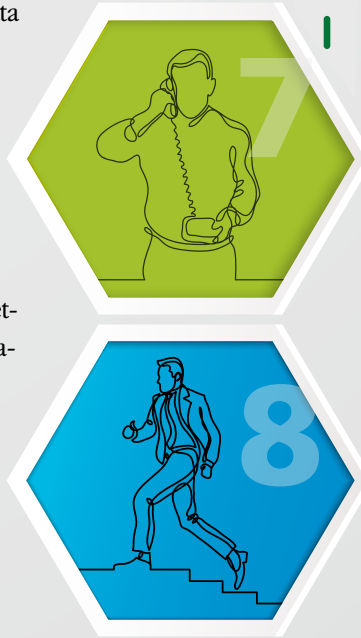
Siitä huolimatta piispan tehtävässäni Henki innoitti minua toisinaan menemään tapaamaan jotakuta tiettyä jäsentä, jolla oli vaikeaa. Monta kertaa nuo käynnit alkoivat siten, että he sanoivat: ”Tiesin, että tulisit.” Henki, jota tunnimmekin, oli usein pakahduttava, kun me kumpikin oivalsimme käynnin olevan todiste siitä, että Jumala vastaa rukouksiin.

Nautin myös aina vastaanotosta, jota sain osakseni käydessäni aktiivisten, vahvojen jäsenten luona. Nämä hyvät ihmiset tulevat kirkkoon joka viikko, palvelevat uskollisesti tehtävissä, heillä ei ole valtavia näkyviä haasteita eivätkä pappesusjohtajat yleensä käy heidän luonaan säännöllisesti. He olivat kiitollisia saadessaan hieman kahdenkeskistä aikaa piispansa kanssa. Saanen sanoa teille jokaiselle: ”Kiitos! Jatka samaan malliin! Tiedä, että piispasi rakastaa sinua ja haluaisi tavata sinua enemmän, jos pystyisi.”

7. Piispasi todella aidosti ja rehellisesti tarvitsee teitä palvelemaan toisianne.

Joka kerta kun minulle piispan tehtävässä kerrottiin, että jollakulla seurakuntalaisella oli vaikeuksia, kysyin aina: ”Ketekä ovat kotiopettajat ja kotikäyntiopettajat?” Se oli yksi tapa varmistaa, että jäsenen tarpeisiin vastattaisiin sekä lyhyen että pitkän ajan kuluessa. Toimiessaan ilman seurakunnan ja vaarnan muiden jäsenten apua piispalla on rajalliset voimavarat. Tietenkin hän voi käydä – ja käykin – tapaamassa kriisitilanteessa olevia ihmisiä. Mutta kun hänellä on käytettävissään pappeuden ja Apuyhdistyksen voimavarat, hänen apunsa voi ulottua laajemmalle.

Siitä juuri palvelutyössä on kyse. Toisinaan jotkut meistä unohtavat, miksi me palvelemme toisiamme: Herra on käsenyt meidän rakastaa toisiamme (ks. Joh. 13:34). Tiedä, että piispasi käyttää palvelutyötä innoitetuna keinona olla ”enemmän läsnä” seurakuntalaisten elämässä.

8. Piispa toivoo, että voisi tehdä kaiken laumansa hyväksi.

Milloin tahansa, päivällä tai yöllä, olipa kyse pappeuden siunauksesta, harhateille joutuneen lapsen neuvomisesta tai kiiruhtamisesta onnettomuuspaikalle, hän haluaisi tehdä sen, mitä jäsen sitten tarvitseekin. Hän ei aina pysty siihen, eikä hän saata olla oikea henkilö joka tilanteessa, mutta älä pelkää pyytää apua, kun tarvitset sitä. Tiedä, että piispa on valmis palvelemaan noissa tilanteissa ja että teitä kumpaakin siunataan runsaasti, kun työskentelette yhdessä.

Minut tekee nöyräksi se pyhä tilaisuus, joka minulla oli palvelulla tässä hengellisessä kutsumuksessa. Palvellessani uskoni muuttui tiedoksi. En enää usko, että evankeliumi on totta. Minä tiedän, että se on totta. En enää usko, että Jumala tuntee minut. Minä tiedän, että Jumala on äärimmäisen tietoinen meistä jokaisesta, jokapäiväisestä elämästämme ja henkilökohtaisista kamppailuistamme. Lisäksi tiedän, että Hän toimii palvelijoidensa välityksellä – erityisesti niiden, joilla on pappeuden avaimia. Tiedän, että en olisi pystynyt palvelemaan piispana, ellei Jumala olisi kiinnostunut tästä työstä. Jokainen piispa pystyy palvelemaan tehtävänsä siksi, että evankeliumi on totta ja Jumala rakastaa lapsiaan. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITE

1. Ks. Thomas S. Monson, ”Kutsuttu palvelemaan”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 46.

LUKU 8

Kristuksen kirkon nousu

Tämä on kahdeksas luku uudesta neliosaisesta kerronnallisesta kirkon historiasta nimeltä Pyhät – kertomus Jeesuksen Kristuksen kirkosta myöhempinä aikoina. Kirja on saatavilla painettuna 14 kielellä, Evankeliumi-aiheinen kirjasto -sovelluksen kirkon historian osastossa ja sivustolla pyhäät.lds.org. Edelliset luvut on julkaistu aiemmissa numeroissa, ja ne ovat saatavilla 47 kielellä Evankeliumi-aiheinen kirjasto -sovelluksessa sekä sivustolla pyhäät.lds.org.

Vuoden 1828 heinäkuun alkupuolella, kun Josephilla oli käsikirjoitus valmiina, hän tiesi, että Herra halusi hänen julkaisevan Mormonin kirjan ja levittävän sen sanomaa kaikkialle. Mutta hän ja hänen perheensä eivät tienneet mitään julkaisutoiminnasta. Hänen oli pidettävä käsikirjoitus turvassa, löydettävä kirjanpainaja ja jotenkin saatava kirja sellaisten ihmisten käsiin, jotka olivat halukkaita harkitsemaan sitä mahdollisuutta, että oli olemassa uusi pyhä kirja.

Eikä Mormonin kirjan kaltaisen pitkän kirjan julkaiseminen olisi halpa hanke. Josephin taloudellinen tilanne ei ollut kohentunut hänen alettuaan kääntämisen, ja kaikki hänen hankkimansa tulot menivät hänen perheensä elättämiseen. Sama tilanne oli hänen vanhemmillaan, jotka olivat yhä köyhiä maanviljelijöitä tehden työtä muille kuuluvalla maatilalla. Josephin ainoa ystävä, joka voisi rahoittaa hankkeen, oli Martin Harris.

Joseph ryhtyi kiireesti työhön. Ennen kuin hän sai käännöksen valmiiksi, hän oli hakenut kirjan tekijänoikeuksia suojellakseen tekstiä niiltä, jotka saattaisivat varastaa sen tai plagioida sitä.¹ Martinin avulla Joseph alkoi myös etsiä kirjanpainajaa, joka suostuisi julkaisemaan kirjan.

He kääntyivät ensimmäiseksi Egbert Grandinin puoleen, joka oli Palmyrassa toimiva kirjanpainaja ja samanikäinen kuin Joseph. Grandin kieltäytyi heti ehdotuksesta uskoen, että kirja oli huijausta. Siitä lannistumatta Joseph ja Martin jatkoivat etsimistä ja löysivät avuliaan kirjanpainajan eräästä läheisestä kaupungista. Ennen tämän kirjanpainajan tarjouksen hyväksymistä he kuitenkin palasivat Palmyraan ja kysyivät vielä kerran Grandinilta, halusiko hän julkaista tämän kirjan.²

Tällä kertaa Grandin vaikutti halukkaammalta ryhtymään hankkeeseen, mutta hän halusi 5 000 kappaleen painamisesta 3 000 dollaria ennen kuin edes aloittaisi työn. Martin oli jo luvannut auttaa painamisen maksamisessa, mutta hän ymmärsi, että saadakseen kokoon sellaisen rahamäärän hän joutuisi kenties kiinnittämään maatilansa. Se oli valtava taakka Martinille, joka kuitenkin tiesi, ettei kukaan muu Josephin ystävistä voisi auttaa tätä summan hankkimisessa.

Huolestuneena Martin alkoi epäillä, oliko viisasta rahoittaa Mormonin kirja. Hänellä oli yksi seudun parhaimmista maataloista. Jos hän kiinnittäisi tiluksensa, hän olisi vaarassa menettää ne. Kaikki se varakkuus, jonka hankkimiseen oli mennyt koko elämä, voisi kadota hetkessä, ellei Mormonin kirja menisi kunnolla kaupaksi.

Martin kertoi Josephille huolistaan ja pyysi tätä tavoittelemaan ilmoitusta häntä varten. Vastauksena Vapahtaja puhui siitä, mitä Hän itse oli uhrannut tehdäkseen Isänsä tahdon huolimatta siitä, mitä se maksoi Hänelle. Hän kuvaili suunnatonta kärsimystään maksaessaan synnin hinnan, niin että kaikki voisivat tehdä parannuksen ja saada anteeksi. Sitten Hän käski Martinia uhraamaan omat etunsa Jumalan suunnitelman toteuttamiseksi.

”Minä kiellän sinua himoitsemasta omaa omaisuuttasi”, Herra sanoi, ”vaan käsken sinun antaa sitä auliisti Mormonin kirjan painatukseen.” Herra vakuutti Martinille, että kirja sisälsi Jumalan toden sanan ja se auttaisi muita uskomaan evankeliumiin.³

Vaikka Martinin naapurit eivät ymmärtäneet hänen päätöstään, hän oli kuuliainen Herralle ja kiinnitti maatilansa maksun vakuudeksi.⁴

Grandin allekirjoitti sopimuksen ja alkoi järjestellä valtavaa hanketta.⁵ Joseph oli kääntänyt Mormonin kirjan tekstin kolmessa kuukaudessa, ja hänen apunaan oli kerrallaan ollut yksi kirjuri. Grandinilta ja noin tusinalta muulta mieheltä 590-sivuisen kirjan ensimmäisten kappaleiden painaminen ja sitominen veisi seitsemän kuukautta.⁶

Kun kirjanpainaja oli nyt palkattu, Joseph palasi Harmonyyn lokakuussa 1829 viljelemään maatalaansa ja

olemaan Emman kanssa. Sillä välin Oliver, Martin ja Hyrum valvoisivat painamista ja lähettäisivät Josephille säännöllisesti tietoja Grandinin edistymisestä.⁷

Koska Joseph muisti epätoivon, jota hän oli tuntenut kadotettuaan ensimmäiset kääntämänsä sivut, hän pyysi Oliveria jäljentämään Mormonin kirjan käsikirjoituksen sivulta. Tämä kaksoiskappale vietäisiin kirjanpainajalle, jotta kirjaan voitaisiin lisätä välimerkit ja se voitaisiin latoa.⁸

Oliver nautti kirjan jäljentämisestä, ja hänen siihen aikaan kirjoittamansa kirjeet olivat täynnään Mormonin kirjan kieltä. Mormonin kirjan Nefiä, Jaakobia ja Amulekia myötäillen Oliver kirjoitti Josephille kiitollisuudestaan, jota hän tunsu Kristuksen äärettömästä sovitukselta.

”Kun alan kirjoittaa Jumalan armoteoista”, hän sanoi

Josephille, ”en osaa lopettaa, mutta aikaa ja paperia on niukalti.”⁹

Tuo sama henki veti muita Mormonin kirjan puoleen sitä painettaessa. Thomas Marsh, entinen kirjanpainajan oppipoika, oli yrittänyt löytää paikkaansa muissa kirkoissa, mutta yksikään niistä ei tuntunut saarnaavan hänen Raamattusta löytämänsä evankeliumia. Hän uskoi, että pian nousisi uusi kirkko, joka opettaisi palautettua totuutta.

Sinä kesänä Thomas tunsu Hengen johdattavan häntä matkustamaan satoja kilometrejä koidaan Bostonista New Yorkin osavaltion länsiosaan. Hän viipyi seudulla kolme kuukautta ennen kuin lähti kotia kohti epävarmana siitä, miksi hän oli matkustanut niin kauas. Eräässä pysähdyspaikassa kotimatalla hänen emäntänsä kuitenkin kysyi, oliko hän kuullut Joseph Smithin ”kultaisesta kirjasta”. Thomas sanoi naiselle, ettei hän ollut, ja hän tunsu, että hänen täytyy saada tietää lisää.

Nainen kertoi hänelle, että hänen pitäisi puhua Martin Harrisin kanssa, ja ohjasi hänet Palmyraan. Thomas lähti sinne heti ja löysi Martinin Grandinin kirjapainosta. Kirjanpainaja antoi hänelle Mormonin kirjasta kuusitoista sivua, ja Thomas vei ne mukanaan Bostoniin, koska hän halusi innokkaasti kertoa vaimolleen Elizabethille ensimmäisestä kosketuksestaan tähän uuteen uskuntoon.

Elizabeth luki sivut ja uskoi myös, että ne olivat Jumalan työtä.¹⁰

Sinä syksynä, kun kirjanpainajat etenivät Mormonin kirjan painamisessa vakaasti, eräs entinen tuomari nimeltään Abner Cole alkoi painaa Grandinin kirjapainossa sanomalehteä. Kun Grandinin työntekijät lähtivät illalla kotiin, Abner alkoi työskennellä painossa ja sai käsiinsä Mormonin kirjan painettuja sivuja, joita ei ollut vielä sidottu ja jotka eivät olleet vielä myyntikunnossa.

Abner alkoi pian tehdä sanomalehdessään pilaa ”kultaisesta Raamatusta” ja julkaisi talven aikana kirjasta poimintoja liittäen mukaan sarkastisia kommentteja.¹¹

Kun Hyrum ja Oliver saivat tietää, mitä Abner teki, he vaativat häneltä selitystä. ”Mikä oikeus teillä on julkaista Mormonin kirjaa tällä tavalla?” Hyrum peräsi. ”Ettekö tiedä, että olemme saaneet siihen tekijänoikeudet?”

”Se ei kuulu teille”, Abner vastasi. ”Olen vuokrannut kirjapainon käyttööni ja painan, mitä haluan.”

”Kiellän teitä painamasta lehteenne enää mitään siitä kirjasta”, Hyrum sanoi.

”Ei liikuta minua”, Abner vastasi.

Koska Hyrum ja Oliver eivät tienneet, mitä tehdä, he lähettivät Harmonyyn sanan Josephille, joka palasi heti Palmyraan. Hän löysi Abnerin kirjapainosta, jossa tämä luki huolettomana omaa sanomalehteään.

”Näytätte olevan ahkerassa työn touhussa”, Joseph sanoi.

”Hyvää päivää, herra Smith”, Abner vastasi kuivasti.

”Herra Cole”, Joseph sanoi, ”Mormonin kirja ja oikeus julkaista sitä kuuluvat minulle, ja minä kiellän teitä kajoamasta siihen.”

Abner riipaisi takin yltään ja työnsi hihansa ylös. ”Haluatteko tapella?” hän karjaisi iskien nyrkkejään yhteen. ”Jos haluatte tapella, niin antaa tulla.”

Joseph hymyili. ”Teidän on parasta pukea takki yllenne”, hän sanoi. ”On kylmä, enkä minä aio tapella kanssanne.” Hän jatkoi rauhallisesti: ”Mutta teidän on lakattava julkaisemasta kirjaani.”

”Jos luulette olevanne minua parempi mies”, Abner sanoi, ”niin riisukaa takkinne ja kokeilkaa.”

”Laki on olemassa”, Joseph vastasi, ”ja saatte sen kyllä selville, ellette tiennyneet sitä aiemmin. Mutta minä en tappele kanssanne, sillä siitä ei seuraa mitään hyvää.”

Abner tiesi olevansa lain väärällä puolella. Hän rauhoittui ja lakkasi julkaisemasta sanomalehdessään otteita Mormonin kirjasta.¹²

Solomon Chamberlin, Kanadaan matkalla ollut saarnaaja, kuuli ensimmäisen kerran ”kultaisesta Raamatusta” perheeltä, jonka luona hän yöpyi lähellä Palmyraa. Thomas Marshin tavoin hän oli siirtynyt kirkosta toiseen koko elämänsä ajan mutta oli tyytymätön näkemäänsä. Joissakin kirkoissa saarnattiin evankeliumin periaatteita ja uskottiin hengellisiin lahjoihin, mutta niissä ei ollut Jumalan profeettoja eikä Hänen pappettaan. Solomon tunsikin ajan olevan käsillä, jolloin Herra toisi esiin kirkkonsa.

Kuunnellessaan perheen puheita Joseph Smithistä ja kultalevyistä Solomon tunsikin sävähdysten kulkevan päästä varpaisiin ja päätti etsiä Smithin ja saada lisää tietoa kyseisestä kirjasta.

Hän lähti Smithien talolle ja tapasi ovelta Hyrumin. ”Rauha tähän taloon”, Solomon tervehti.

”Toivon sen olevan rauhaa”, Hyrum vastasi.

”Onko täällä ketään”, Solomon kysyi, ”joka uskoo näkyihin tai ilmoituksiin?”

”Kyllä”, Hyrum vastasi, ”tässä talossa uskotaan näkyihin.”

Solomon kertoi Hyrumille näystä, jonka hän oli saanut vuosia aiemmin. Siinä enkeli oli sanonut, ettei Jumalalla ollut kirkkoa maan päällä mutta että pian Hän nostaisi esiin kirkon, jossa olisi voimaa kuin entisaikojen apostolien kirkossa. Hyrum ja muut talossa olleet ymmärsivät, mitä Solomon sanoi, ja kertoivat hänelle uskovansa samalla tavoin.

”Toivoisin, että kertoisitte jotakin siitä, mitä olette saaneet selville”, Solomon jatkoi. ”Uskon pystyvän hyväksymään sen.”

Hyrum kutsui hänet jäämään vieraaksi Smithien maatilalle ja näytti hänelle Mormonin kirjan käsikirjoituksen. Solomon tutki sitä kaksi päivää ja meni Hyrumin kanssa Grandinin kirjapainoon, jossa kirjanpainaja antoi hänelle 64 painettua sivua. Solomon otti mukaansa nuo sitomattomat sivut jatkaessaan matkaa Kanadaan saarnaten matkan varrella kaikesta siitä, mitä hän tiesi tästä uudesta uskonnosta.¹³

Maaliskuun 26. päivään 1830 mennessä ensimmäiset Mormonin kirjat oli sidottu, ja ne olivat kaupan Grandinin kirjapainon ensimmäisessä kerroksessa. Ne oli sidottu tiukasti ruskeaan vasikannahkaan, ja ne tuoksuivat nahalta, liimalta, paperilta ja musteelta. Kirjan selässä oli kultaisin kirjaimin sanat *Mormonin kirja*.¹⁴

Lucy Smith vaali tätä pyhää kirjaa ja näki sen merkinä siitä, että Jumala kokoaisi pian lapsensa ja palauttaisi muinaisen liittonsa. Nimisivulla julistetaan, että kirjan tarkoitus on osoittaa, kuinka suuria Jumala on tehnyt kansansa hyväksi menneisyydessä, ulottaa samat siunaukset koskemaan Hänen kansaansa nykyään ja saada koko maailma vakuuttuneeksi siitä, että Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja.¹⁵

Kirjan lopussa oli kolmen silminäkijän ja kahdeksan silminäkijän todistukset. Niissä kerrottiin maailmalle, että he olivat nähneet levyt ja tiesivät käännöksen olevan totta.¹⁶

Näistä todistuksista huolimatta Lucy tiesi joidenkin ihmisten uskovan, että kirja oli mielikuvituksen tuotetta. Monet hänen naapureistaan uskoivat, että Raamatussa oli heille riittävästi pyhiä kirjoituksia, eivätkä he ymmärtäneet, että Jumala oli siunannut sanallaan useampia kuin yhtä kansaa. Hän tiesi myös, että jotkut torjuivat sen sanoman, koska he uskoivat Jumalan puhuneen maailmalle kerran mutta ettei Hän puhuisi enää.

Näistä ja muista syistä useimmat ihmiset Palmyrassa eivät ostaneet kirjaa.¹⁷

Mutta jotkut tutkivat sen sivuja, tunsivat sen opetusten voiman ja polvistuivat kysymään Herralta, onko se tosi. Lucy itse tiesi, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa, ja hän halusi kertoa siitä muille.¹⁸

Miltei heti sen jälkeen kun Mormonin kirja oli julkaistu, Joseph ja Oliver valmistautuivat järjestämään Jeesuksen Kristuksen kirkon. Muutamia kuukausia aiemmin Herran muinaiset apostolit Pietari, Jaakob ja Johannes olivat ilmentyneet heille ja antaneet heille Melkisedekin pappeuden, kuten Johannes Kastaja oli luvannut. Tämän lisävaltuuden ansiosta Joseph ja Oliver voivat antaa Pyhän Hengen lahjan niille, jotka he kastoivat. Pietari, Jaakob ja Johannes asettivat heidät myös Jeesuksen Kristuksen apostoleiksi.¹⁹

Asuessaan noihin aikoihin Whitmerien kotona Joseph ja Oliver olivat rukoilleet lisää tietoa tästä valtuudesta. Vastauksena Herran ääni oli käskenyt heitä asettamaan toisensa kirkon vanhimmiksi kuitenkin vasta sitten, kun uskovat ihmiset hyväksyisivät ehdotuksen seurata heitä

Vapahtajan kirkon johtajina. Heidän käskettiin myös asettaa muita kirkon virkailijoita ja antaa Pyhän Hengen lahja niille, jotka oli kastettu.²⁰

Huhtikuun 6. päivänä 1830 Joseph ja Oliver kokoontuivat Whitmerien kotona noudattaakseen Herran käskyä ja järjestivät Hänen kirkkonsa. Lain vaatimusten täyttämiseksi he valitsivat kuusi henkilöä uuden kirkon ensimmäisiksi jäseniksi. Pienessä talossa ja sen ympärillä tungeksi myös noin 40 ihmistä todistamassa tätä tapahtumaa.²¹

Kuuliaisina Herran aiemmilte ohjeille Joseph ja Oliver pyysivät kuulijoita hyväksymään heidät johtajiksi Jumalan valtakunnassa ja osoittamaan, uskoivatko he, että heidän oli sopivaa järjestäytyä kirkoksi. Jokainen läsnä ollut osoitti hyväksyntänsä, ja Joseph laski kätensä Oliverin pään päälle ja asetti hänet kirkon vanhimmaksi. Sitten he vaihtoivat paikkaa, ja Oliver asetti Josephin.

Sen jälkeen he jakoivat sakramentissa leivän ja viinin Kristuksen sovituksen muistoksi. Sitten he laskivat kätensä kastamiensa henkilöiden päälle konfirmoiden heidät kirkon jäseniksi ja antaen heille Pyhän Hengen lahjan.²² Herran Henki vuodatettiin kokouksessa olijojen päälle, ja jotkut läsnäolijoista alkoivat profetoida. Toiset ylistivät Herraa, ja kaikki riemuitsivat yhdessä.

Joseph sai myös ensimmäisen ilmoituksen, joka oli osoitettu uuden kirkon koko jäsenistölle. ”Katso, teidän keskuudessanne pidettäköön aikakirjaa”, Herra käski muistuttaen kansaansa, että heidän tuli kirjoittaa pyhää historiaansa säilyttäen kertomuksen toimistaan ja todistaen Josephin roolista profeettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana.

”Häntä minä olen innoittanut edistämään Siionin asiaa väkevän voimallisesti hyvän puolesta”, Herra julisti. ”Teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa. Sillä kun te näin teette, helvetin portit eivät teitä voita.”²³

Myöhemmin Joseph seisoi joen varressa ja näki, kuinka hänen äitinsä ja isänsä kastettiin kirkkoon. He olivat kulkeneet vuosien ajan eri teitä etsiessään totuutta, mutta olivat nyt viimeinkin yhtä uskossa. Kun Josephin isä nousi

vedestä, profeetta tarttui häntä kädestä, auttoi hänet ranta-penkereelle ja halasi häntä.

”Jumalani”, Joseph huudahti haudaten kasvonsa isänsä rintaan, ”olen saanut nähdä, että isäni on kastettu Jeesuksen Kristuksen tosi kirkkoon!”²⁴

Sinä iltana Joseph pujahti läheiseen metsään sydän pakahtumisillaan. Hän halusi olla yksin, poissa ystävien ja perheen näkyvistä. Ensimmäistä näkyään seuraavien kymmenen vuoden aikana hän oli nähnyt taivaiden aukenevan, tuntenut Jumalan Hengen ja saanut ohjausta enkeleiltä. Hän oli myös langennut syntiin ja menettänyt lahjansa, mutta tehnyt parannuksen, saanut Jumalan armoa ja kääntänyt Mormonin kirjan Jumalan voiman ja laupeuden ansiosta.

Nyt Jeesus Kristus oli palauttanut kirkkonsa ja valtuuttanut Josephin samalla pappeudella, joka apostoleilla oli ollut muinoin heidän viedessään evankeliumia maailmaan.²⁵ Hänen tuntemansa ilo oli pakahduttaa hänet, ja kun Joseph Knight ja Oliver löysivät hänet myöhemmin sinä iltana, hän itki.

Hänen ilonsa oli täysi. Työ oli alkanut.²⁶ ■

Täydellinen luettelo lainatuista julkaisuista on englannin kielellä sivustolla saints.lds.org.

Sana *Aihe* viitteissä osoittaa, että lisätietoa on verkossa sivustolla pyhäts.lds.org.

VIITTEET

1. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 76–81.
2. ”Prospect of Peace with Utah”, *Albany Evening Journal*, 19. toukokuuta 1858, s. [2]; ”From the Troy Times”, *Albany Evening Journal*, 21. toukokuuta 1858, s. [2]; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, valokopio, kirkon historian kirjasto.
3. OL 19; Revelation, circa Summer 1829, sivustolla josephsmithpapers.org; ks. myös Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 85–89; ja Joseph Knight Sr., Reminiscences 1835–1847, s. 6–7.
4. Matthew McBride, ”The Contributions of Martin Harris”, 2013, s. 1–9; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 34, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 352 (luonnos 2).
5. John H. Gilbert, Statement, Oct. 23, 1887, kirkon historian kirjasto; Indenture, Martin Harris to Egbert B. Grandin, Wayne County, NY, Aug. 25, 1829, Wayne County, NY, Mortgage Records, osa 3, s. 325–326, mikrofilmi 479,556, U.S. and Canada Record Collection, sukututkimuskirjasto; Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 85–89.
6. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 76–81; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, valokopio, kirkon historian kirjasto; Bruce Porter, ”The Book of Mormon”, 2013, s. 53–54.
7. John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, valokopio, kirkon historian kirjasto; Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 9, s. [8]; Joseph Smith to Oliver Cowdery, Oct. 22, 1829, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 94–97.
8. John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, valokopio, kirkon historian kirjasto; Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 9, s. [2]; ”Printer’s Manuscript of the Book of Mormon”, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Revelations and Translations 3, osa 1, s. xxvi. **Aihe:** Printing and Publishing the Book of Mormon [Mormonin kirjan painaminen ja julkaiseminen]
9. Oliver Cowdery to Joseph Smith, Nov. 6, 1829, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 100–101; Moosia 3:18–19; 5:5–7; 4. Nefi 17; ks. myös Oliver Cowdery to Joseph Smith, Dec. 28, 1829, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 101–104.
10. Thomas B. Marsh, ”History of Thomas Baldwin Marsh”, *LDS Millennial Star*, 4. kesäkuuta 1864, nro 26, s. 359–360; 11. kesäkuuta 1864, nro 26, s. 375–376.
11. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 9, s. [9]. Esimerkkejä Mormonin kirjan poimintoista, joita Abner Cole julkaisi, on artikkeleissa ”The Book of Mormon”, *Reflector*, 16. syyskuuta 1829, s. 10; ”Selected Items”, *Reflector*, 23. syyskuuta 1829, s. 14; ”The First Book of Nephi”, *Reflector*, 2. tammikuuta 1830, s. 1 ja ”The First Book of Nephi”, *Reflector*, 13. tammikuuta 1830, s. 1. **Aihe:** Critics of the Book of Mormon [Mormonin kirjan arvostelijat]
12. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 9, s. [9]–[12]; Lucy Mack Smith, History, 1845, s. 166–168.
13. Solomon Chamberlin, Autobiography, 1829, s. 4–11.
14. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 76–81; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, valokopio, kirkon historian kirjasto; ”Book of Mormon”, *Wayne Sentinel*, 26. maaliskuuta 1830, s. [3]. Osa kirjoista sidottiin myös lampaannahkaan.
15. Title Page of Book of Mormon, circa early June 1829, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 63–65; ks. myös Lucy Mack Smith to Solomon Mack, Jan. 6, 1831, kirkon historian kirjasto.
16. Testimony of Three Witnesses, Late June 1829, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 378–382; Testimony of Eight Witnesses, Late June 1829, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. 385–387.
17. Pomeroy Tucker, *Origin, Rise, and Progress of Mormonism*, 1867, s. 60–61.
18. Ks. Lucy Mack Smith to Solomon Mack, Jan. 6, 1831, kirkon historian kirjasto.
19. Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 1, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 10; OL 27:12–13, Revelation, circa Aug. 1830, kohdassa OL 50:3, vuoden 1835 painos, sivustolla josephsmithpapers.org; Oliver Cowdery to Phineas Young, Mar. 23, 1846, kirkon historian kirjasto; ”Joseph Smith Documents Dating through June 1831”, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Documents 1, s. xxxvii–xxxix; ks. myös Brian Q. Cannon et al., ”Priesthood Restoration Documents”, 1995, s. 163–207. **Aihe:** Restoration of the Melchizedek Priesthood [Melkisedekin pappeuden palautus]
20. Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 27, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 326–328 (luonnos 2).
21. Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 37, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 364 (luonnos 2); Edward Stevenson, Journal, Dec. 22, 1877; Jan. 2, 1887; An Act to Provide for the Incorporation of Religious Societies, Apr. 5, 1813, *Laws of the State of New-York*, 1813, osa 2, s. 212–219. **Aihe:** Founding Meeting of the Church of Christ [Kristuksen kirkon perustamiskokous]
22. Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 37–38, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 364–371 (luonnos 2).
23. Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 37, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 366; OL 21, Revelation, Apr. 6, 1830, sivustolla josephsmithpapers.org; ”History of Joseph Smith”, *Times and Seasons*, 1. lokakuuta 1842, nro 3, s. 928–929.
24. Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, kirja 9, s. [12]; Joseph Knight Sr., Reminiscences 1835–1847, s. 8; ks. myös Richard L. Bushman, *Rough Stone Rolling*, 2007, s. 110.
25. Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 38, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 372 (luonnos 2); Joseph Smith, ”Latter Day Saints”, julkaisussa I. Daniel Rupp, *He Pasa Ekklesia*, 1844, s. 404–405, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories 1, s. 506.
26. Joseph Knight Sr., Reminiscences 1835–1847, s. 7.

**Vanhin
Quentin L. Cook**
kahdentoista
apostolin
koorumiasta

Kuinka armollinen Herra on ollut

Uusi moniosainen kirkon historia auttaa meitä pitämään liittomme avartamalla käsitystämme siitä, mitä Vapahtaja on tehnyt hyväksemme.

Ensimmäisen kerran lähes sataan vuoteen julkaistaan ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin johdolla uusi moniosainen kirkon historia. Otsikolla *Pyhät – kertomus Jeesuksen Kristuksen kirkosta myöhempinä aikoina* tämä kerronnallinen historia esittää tosikertomuksen tavallisista ihmisistä, joista tuli pyhiä Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta (ks. Moosia 3:19). Ensimmäinen osa, *Totuuden viiri, 1815–1846*, on nyt valmis, ja se on käännetty 14 kielelle jaettavaksi monille alueille maailmassa.

Pyhät on kertomus siitä, kuinka Jumala palautti ikuisen liittonsa, koska Hän rakastaa lapsiaan. Teos kuvaa, kuinka Herra palautti evankeliuminsa tuodakseen toivoa ja rauhaa sekasorron, koettelemuksen ja kärsimyksen aikoina. Se kuvaa myös, kuinka palautetut liitot johtavat Jeesuksen Kristuksen kautta korotukseen.

Kertomuksen voisi odottaa alkavan Joseph Smithistä, mutta *Pyhät* alkaa vuoden 1815 tulivuoren purkauksesta Indonesiassa, mikä aiheutti laajalti kuolemaa, tauteja ja hajaannusta. Tämä aloituskohta valittiin siinä valossa, mitä Herra ilmoitti niiden liittojen palauttamisesta, jotka sitovat meidät Vapahtajaan ja mahdollistavat sen,

SANTOS

1815-1846

EL
ESTANDARTE
DE LA VERDAD

Jumala uudisti profeettansa välityksellä liitot, jotka eivät poista pahuutta, surua, kärsimystä ja kuoleman tuomaa eroa, mutta jotka lupaavat parantumisen Vapahtajan sovituksen kautta ja vakuuttavat meille, että ihmissuhteet voivat kestää iankaikkisuuksissa.

että voimme voittaa kaikki elämän ongelmat:

”Koska minä, Herra, tiesin suuren onnettomuuden, joka kohtaisi maan asukkaita, minä kutsuin palvelijaani Joseph Smith nuorempaa ja puhuin hänelle taivaasta ja annoin hänelle käskyjä – –,

jotta minun ikuinen liittoni vahvistettaisiin” (OL 1:17, 22).

Ensimmäisestä kohtauksestaan maailmanlaajuiseen jakeluunsa *Pyhät* viestittää Jumalan lapsille kaikkialla, että se on kertomus heidän liitostaan Jumalan kanssa, joka tuntee heidän vaikeutensa.

Jumala uudisti profeettansa välityksellä liitot, jotka eivät poista pahuutta, surua, kärsimystä ja kuoleman tuomaa eroa, mutta jotka lupaavat parantumisen Vapahtajan sovituksen kautta. Nämä liitot pyhittävät ja suovat elämällemme ylimaallista tarkoitusta sekä vakuuttavat meille, että täällä maan päällä vaalimamme ihmissuhteet voivat kestää iankaikkisuudessa, jossa niihin ”yhdistyy iankaikkinen kirkkaus” (ks. OL 130:2).

Ensimmäiset kahdeksan lukua osasta *Totuuden viiri* on julkaistu tämän lehden numeroissa tämän vuoden aikana. Tämän kuukauden numero on viimeinen *Pyhät*-historian erikseen julkaistuista luvuista, mutta kertomus jatkuu sivustolla pyhat.lds.org, Evankeliumiaiheinen kirjasto

-sovelluksessa ja painettuna (tilaa sivustolla store.lds.org). Kehotan teitä jatkamaan sen lukemista jollakin näistä kanavista.

Jumalallinen malli ja suunnitelma

Pyhät jatkaa sitä jumalallista mallia, jossa profeetat osana palvelutehtäväänsä ovat menneisyyttä käyttämällä auttaneet meitä oppimaan, keitä me olemme, ja näkemään Jumalan tarkoitukset elämässämme. Pyhissä kirjoituksissa monet profeetat aloittavat opetuksensa esittämällä kertomuksia Herran heidän esivanhemmilleen osoittamasta armosta.¹ Moroni kehotti Mormonin kirjan lukijoita ”muistamaan,

kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille” kautta historian, ja ”pohdiskelemaan sitä [sydämessään]” (Moroni 10:3). Jumalan hyvyyden pohtiminen valmistaa meitä saamaan Hengen todistuksen, joka opettaa meitä ”asioista, niin kuin ne todella ovat, ja asioista, niin kuin ne todella tulevat olemaan” (MK Jaak. 4:13; ks. myös Moroni 10:4–5).

Tieto siitä, että taivaalliset vanhempamme ovat tehneet suunnitelman lopulliseksi onneksemme ja korotukseksemme, tuo meille näkökulmaa, antaa meille identiteetin jumalallisten vanhempien rakkaina lapsina ja lisää luottamustamme Herraan myös vastoinkäymisten aikoina. Herran hyvyyden muistaminen voi lisäksi suojella meitä ylpeydeltä ja vaurauden vaaroilta. Mormon kirjoitti tilanteesta, jolloin nefiläiset ”alkoivat rikastua tavattomasti”. Mutta toisin kuin muina ajankohtina Mormonin kirjassa, kun ihmiset olivat antaneet ylpeyden ja rikkauksien aiheuttaa kukistumisensa, he kulkivatkin tällä kertaa erilaista polkua: ”Mutta rikkauksistaan tai voimastaan tai vauraudestaan huolimatta he eivät ylpistyneet silmiensä kopeudessa, eivätkä he olleet hitaita muistamaan Herraa Jumalaansa, vaan he nöyrytyivät tavattomasti hänen edessään.” He pitivät liittonsa ja pysyivät vanhurskaina, koska ”he muistivat, kuinka suuria Herra oli tehnyt heille”. (Ks. Alma 62:48–50.)

Pyhät opettaa tällaisia ja monia muita asioita. Teos auttaa teitä näkemään Herran käden omassa elämässänne, samalla kun välillisesti koette uskon koetuksia, murheita ja iloja, ilmoituksia ja päättäväisyyttä epätäydellisissä ihmisissä, jotka rakastivat Herraa ja tunsivat Hänen rakkautensa.

Lukiessanne löydätte uutta näkemystä ja merkitystä myös kertomuksista, jotka olette kuulleet aiemmin. Mitään kohtausta kirkon historiassa ei tunneta paremmin kuin Joseph Smithin ensimmäinen näky, mutta *Pyhät* auttaa meitä ymmärtämään paremmin, kuinka vaikeaa Josephin oli sovittaa sydämensä tuntemukset mielensä ajatuksiin.

Josephin vilpittömän halu tuntee Vapahtajan anteeksi-antoa oli jäänyt täyttymättä, koska hän huomasi, ettei yksikään silloin olemassa olleista kirkoista opettanut Jeesuksen Kristuksen evankeliumia

”sellaisena kuin se on Uudessa testamentissa”². Mielellään Joseph pohti, mikä kirkko oli oikea vai olivatko ne kaikki väärässä. Sydämessään hän kiihkeästi toivoi, että yksi niistä olisi oikeassa, jotta hän voisi löytää etsimänsä rauhan. Järjen ja sydämen ollessa ristiriidassa Joseph oivalsi, että hän voisi kysyä Jumalalta. Hän meni metsään rukoilemaan. Siellä hän näki Isän ja Pojan, jotka antoivat hänelle anteeksi ja ratkaisivat hänen vaikean pulmansa tavalla, jota hän ei ollut koskaan kuvitellut.³

Joseph, hänen perheensä ja monet muut ihmiset, jotka hyväksyivät Herran palautetun liiton, halusivat kokea Jumalan heitä kohtaan tuntemaan rakkauden, oppia, kuinka he voisivat

Pyhät osoittaa, että tieto Herran toimista antaa meille iankaikkista näkökulmaa, auttaa meitä näkemään asiat sellaisina kuin ne todella ovat ja tulevat olemaan sekä auttaa meitä osoittamaan uskoa siihen, että Herran avulla voimme kestää vaikeat ajat.

päästä lähemmäksi Häntä, ja parantaa suhteita läheisiinsä. *Pyhät* kertoo heidän tarinansa.

Herraan luottaminen koettelemissä

Pyhät-historian ensimmäisessä osassa on sydäntä särkevä kertomus Amanda Barnes Smithistä ja hänen perheensä jäsenistä, jotka noudattivat Herran käskyjä ja toimivat Hänen tahtonsa mukaan.⁴ Amandan aviomies ja yksi hänen pojistaan surmattiin raa’asti yhdessä 15 muun myöhempien aikojen pyhän kanssa, jotka olivat leiriytyneet pieneen uudisasutukseen Shoal Creekin varrelle Missouriissa. Herra tuki Amandaa tässä kauheassa kokemuksessa, vastasi hänen rukouksiinsa, antoi hänelle rohkeutta ja auttoi häntä parantamaan hänen vakavasti haavoittuneen poikansa.⁵

Pyhät kuvaa, kuinka Amanda oppi turvaamaan Herraan äärimmäisissä vastoinkäymisissä. Teoksessa kerrotaan myös, mitä Joseph Smith oppi Jumalan hyvydestä jopa kärsimyksen aikoina. Se kuvaa, että tieto Herran kanssakäymisistä antaa meille iankaikkista näkökulmaa, auttaa meitä näkemään asiat sellaisina kuin ne todella ovat ja tulevat olemaan sekä auttaa meitä osoittamaan uskoa siihen, että Herran avulla voimme kestää vaikeat ajat.

Kun profeetta Joseph sai tietää, mitä Amandan perheelle ja muille oli tapahtunut Shoal Creekin varrella, hänestä tuntui, että hän menisi mieluummin vankilaan tai kuolisi kuin antaisi pyhien joutua säälimättä surmatuiksi. Seuraavana

päivänä hän yritti neuvotella rauhanomaisen ratkaisun Missouriin kansalliskaartin kanssa, joka oli valmiina hyökkäämään pyhien tärkeimpään uudisasutukseen Far Westiin. Sen sijaan Joseph otettiin kiinni ja vangittiin.

Lähes viisi kuukautta myöhemmin Joseph oli edelleen vankeudessa, suljettuna kylmään, ahtaaseen maanalaiseen selliin Libertyssä Missouriissa. Hän ihmetteli, missä Jumala piileskeli ja kuinka kauan Jumala kestäisi kuunnella leskien ja orpojen avunhuutoja. Hän rukoili: ”Oi Herra, kuinka kauan heidän on kärsittävä tätä vääryyttä ja laitonta sortoa, ennen kuin sydämesi pehmenee heitä

kohtaan ja sisimpäsi liikuttuu säälistä heitä kohtaan?” (OL 121:3.)

Pyhät opettaa meille, ettei vastoinkäyminen ole todiste Herran epäsuosiosta eikä Hänen siunaustensa perumista. Vastakohtaisuus on osa Jumalan suunnitelmaa meidän jalostamisksemme ja valmistamisksemme iankaikkista, selestistä päämäärää varten (ks. 2. Nefi 2:11). Joseph oppi, että äärettömän kärsimyksensä ansiosta Vapahtaja voi auttaa meitä, kun me kärsimme, ja lopulta korottaa meidät (ks. Alma 7:11–13). Vastauksena Josephin ahdistuneeseen avunhuutoon Herra luetteli kaikenlaisia haasteita ja sanoi sitten:

”Jos itse helvetti aukaisee kitansa ammolleen sinua tavoitellen, tiedä, poikani, että kaikki tämä antaa sinulle kokemusta ja on sinun hyväksesi.

Ihmisen Poika on laskeutunut kaiken tämän alapuolelle. Oletko sinä suurempi kuin hän?” (OL 122:7–8.)

Näiden asioiden kokeminen itse voi suoda meille Kristuksen kaltaista myötätuntoa niitä kohtaan, joita koetellaan. ”Sydämeni tulee aina olemaan hellempi tämän jälkeen kuin se on koskaan aiemmin ollut”, Joseph oivalsi ollessaan vankilassa. Hän toivoi, että olisi voinut olla pyhien luona lohduttamassa heitä ja lievittämässä heidän murheitaan. ”En usko, että olisin voinut koskaan tuntea siten kuin nyt tunnen”, hän selitti, ”ellen olisi kärsinyt kärsimiäni vääryksiä.”⁶

Yksi syy, miksi ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi tilasivat ja hyväksyivät teoksen *Pyhät*, on, että se voi auttaa meitä jokaista kokemaan *nämä asiat* muiden ihmisten kertomusten välityksellä. Voimme oppia Amandalta, että silloinkin kun Jumala näkee hyväksi äärimmäisessä viisauudessaan olla estämättä pahaa tai kärsimystä, Hän rakastaa meitä ja on tietoinen meistä. Hän kuulee rukouksemme ja on armollinen ja hyväntahtoinen.

Palautetut temppelin siunaukset

Missään tuo armollisuus ja hyväntahtoisuus ei ilmene paremmin kuin temppelissä. Pohjimmiltaan *Pyhät* on kertomus palautetuista temppelin siunauksista. Ensimmäinen osa päättyy, kun tuhannet myöhempien aikojen pyhät saavat pyhiä toimituksia Nauvoon temppelissä vuonna 1846. Toinen osa huipentuu Suolajärven temppelin vihkimiseen ja siihen, kun pyhät alkavat saada siellä toimituksia vuonna 1893. Kolmas osa tulee päätökseen, kun eurooppalaiset

pyhät alkavat kokoontua temppeliin Sveitsiin vuonna 1955. Neljäs osa tuo kertomuksen nykyhetkeen, jolloin temppeleitä on joka puolella maailmaa ja pyhät eri puolilla maapalloa saavat korotuksen toimitukset, kuten profeetat näkivät mielessään kauan sitten.

Herran huoneessa me teemme liittoja ja meille suodaan voima voittaa lankeemuksen vaikutukset, mukaan lukien tämän maailman pahuus ja kärsimykset. Me saamme varjelusta ja viimein voimaa tulla esiin ylönousemuksessa sinetöityinä ikuisesti rakkaisiin.

Pyhät auttaa meitä pitämään liittomme avartamalla käsitystämme sakramentin tavoin. Se auttaa meitä muistamaan aina, mitä Vapahtaja on tehnyt meidän hyväksymme. Ellei meillä olisi aikakirjoja Jumalan toimista menneisyydessä, me emme pystyisi ”muistamaan, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille” (Moroni 10:3). Näiden syiden vuoksi olemme velassa Herralle ja pyhille, jotka kirjoittivat muistiin kokemuksensa Hänen rakkautestaan heitä kohtaan. Herra käski Joseph Smithiä tallentamaan kokemuksensa (ks. OL 21:1). Hän käski Josephin johdolla toimivaa kirkon historioitsijaa ”pitämään kirkon aikakirjaa ja historiaa jatkuvasti” (OL 47:3). Hän käski, että historiaan sisällytetään ”kaikkeaa, mikä on hyväksi kirkolle ja nouseville sukupolville” (OL 69:8).

Pitäen mielessään nämä ilmoitukset ja liittoon kuuluvan lupauksen muistaa aina Vapahtaja ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi alkoivat suunnitella teosta *Pyhät* kymmenen vuotta sitten. Kannustamme nyt teitä lukemaan sitä luottaen siihen, että se auttaa teitä ymmärtämään Jumalan suunnitelmaa, näkemään, kuinka armollinen Herra on ollut, kestäämään uskollisesti hyvinä aikoina ja huonoina, kasvattamaan Kristuksen kaltaista myötätuntoa muita kohtaan ja pitämään korotukseen johtavat liittonne. ■

VIITTEET

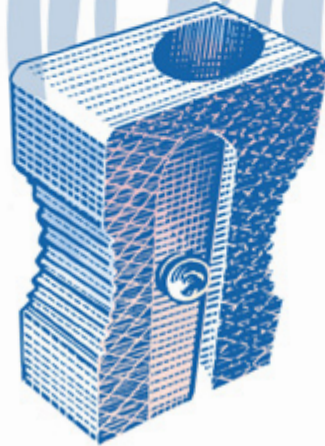
1. Esimerkiksi Nefi (1. Nefi 17:23–43), kuningas Benjamin (Moosia 1), Limhi (Moosia 7), Herran enkeli Almalle (Moosia 27), Alma (Alma 9:10), Mormon (Morm. 3:17–22) ja Mooses (2. Moos. 13:3).
2. Joseph Smith, *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 30.
3. Ks. ”History, 1838–1856, osa A–1 [23 December 1805–30 August 1834]”, s. 3, josephsmithpapers.org.
4. Ks. ”Revelation, 12 January 1838–C”, [1], josephsmithpapers.org.
5. Ks. *Pyhät*, osa 1, luku 30, ”Taistelkaa kuin enkelit”.
6. ”Letter to Presendia Huntington Buell, 15 March 1839”, [1], josephsmithpapers.org; ks. myös Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, s. 486, 241.

MUNIA, SULAKKEITA JA USKOA

Yksi tavoitteistamme perheenä on säästää riittävästi rahaa käsi- rahan omasta kodista. Ilman tuota tavoitetta saattaisin tuhlaa viikonlopuni katsomalla televisiota ja odottaen taloudellisten tilaisuuksien tulevan kohdalleni.

Toimin kuljettajana kaivosyhtiössä Pohjois-Chilessä, joten olen neljä päivää poissa kotoa kaivoksilla ja sitten kolme päivää vapaalla – lauantaista maanantaihin. Lisätäksemme tulojamme ja säästääksemme kotia varten päätimme alkaa myydä munia. Suunnitelmamme oli ottaa vastaan tilauksia ystäviltä, naapureilta ja kirkon jäseniltä, ostaa tukkukaupiaalta joka viikko noin tuhat munaa ja sitten hakea munat ja viedä ne tilaajille lauantaisin ja maanantaisin.

Vaimoni Laura ja minä päätimme ottaa kaksi lastamme mukaan munia viemään ja nauttia yhteisestä ajasta. Kun olimme matkalla ostamaan ensimmäistä munaeräämme, tapahtui kuitenkin vahinko. Toinen lapsistamme, joka leikki pienellä metallisella kynänteroittimella, heitti teroittimen, joka putosi suoraan tyhjäan tupakansytyttimen pistokkeeseen. Kipinät lensivät, ja pakettiautostamme hävisivät kaikki sähköt, jolloin se pysähtyi äkkiä

Kun pieni metallinen kynänteroitin osui tyhjäan tupakansytyttimen pistokkeeseen, pakettiautomme pysähtyi äkkiä. Sulake oli palanut.

keskelle valtatieä. Sulake oli palanut.

Kun istuimme liikenteen tukkeena ja mietimme, mitä tehdä, turhauduimme niin paljon, että meitä itketti. Mutta sillä hetkellä muistin, että Herra on luvannut kohottaa meitä ja auttaa meitä, jos turvaamme Häneen. Minut valtasi levollisuus. Tajusin, etten voinut vain istua valittamassa. Meillä oli

ongelma, ja Jumalan avulla ratkaisimme sen.

Laura ja minä käännyimme toistemme puoleen ja sanoimme: ”Meidän on osoitettava uskoa.” Pidimme rukouksen ja kuivasimme kyyneleemme. Sitten Lauran asettuessa ratin taakse minä nousin autosta työntämään sitä. Muutamat ihmiset hyppäsivät autoistaan auttamaan minua.

Työnsimme autoa noin 200 metriä, ennen kuin löysin tien sivusta turvallisen kohdan pysäköidä auton. Kun auto rullasi pysähdyksiin, huomasin, että olimme pysäköineet suoraan autostereomyymälän eteen.

Paikallistin palaneen sulakkeen, kävelin sisälle myymälään ja kysyin: ”Onko teillä tällaisia?”

Myyjä vastasi: ”Tietenkin.”

Ostin sulakkeen ja panin sen paikoilleen, auto käynnistyi heti ja me jatkoimme matkaa. Munien tukkumyyjä oli juuri sulkemassa, kun tulimme paikalle. Ostimme munamme ja veimme ne tilaajille.

Kun meillä on haasteita, meidän pitää muistaa pyytää apua taivaalliselta Isältämme. Tiedän, että Hän vastaa meille, kun toimimme ja osoitamme uskavamme Häneen. ■

Alvaro Alcaino, Antofagasta, Chile

SIUNAUS ÄITINI KÄSIALALLA

Eräänä iltana pohdin, minkä sanoman esittäisin eräässä tulevassa seurakuntakonferenssissa. Olin tutkinut pyhiä kirjoituksia koko viikon, ja vaikka olinkin saanut paljon ohjausta ja oivalluksia, minulla ei vieläkään ollut selkeää käsitystä siitä, mitä Herra halusi minun vaarnanjohtajana sanovan sen seurakunnan jäsenille.

Pyysin vilpittömässä rukouksessa Hengeltä ohjausta johtamaan ajatuksiani. Sitten avasin pyhät kirjoitukset ja aloin taas lukea. Ajatukseni kääntyivät heti seurakunnan tavoitteisiin, joista olimme piispan kanssa äskettäin keskustelleet. Yksi noista tavoitteista oli hyödyntää *Saarnatkaa minun evankeliumiani* -opasta kerrottaessa evankeliumista ystäville ja naapureille.

Tunsin innoitusta tutkia sinä iltana myös tuota opasta. Otin sen esiin ja avasin sen sattumanvaraisesti. Avautuneella sivulla oli kaksi käsin kirjoitettua pyhien kirjoitusten viitettä – 1. Nefi 8:8–11 ja 1. Nefi 11:21–22. Kun katsoin sivua tarkemmin, tajusin, että nuo viitteet oli kirjoitettu äitini käsialalla. Rakas äitini oli kuollut useita vuosia aiemmin, kaksi kuukautta 80. syntymäpäivänsä jälkeen. Hän oli ollut esimerkki rohkeudesta ja epäitsekkydestä ja nähnyt aina hyvää

ihmisissä. Ja hän oli rakastanut pyhiä kirjoituksia.

Avasin pyhät kirjoitukset noiden jakeiden kohdalta nähdäkseni, mikä oli saanut hänet kirjoittamaan ne muistiin. Kun luin ne, mieleni avautui heti sanomalle, joka minun pitäisi esittää. Se oli yksinkertainen sanoma siitä, kuinka kirkon jäsenet, jotka ovat maistaneet evankeliumin herkullista hedelmää, saattavat toisinaan unohtaa, että monet muut etsivät sitä samaa hedelmää. Meidän pitää auttaa heitä ja kertoa heille, mistä sen löytää.

Ajattelin rakasta äitiäni, kun selailin

Valmistautuessani seurakuntakonferenssiin avasin oppaan *Saarnatkaa minun evankeliumiani* sivulta, johon äitini käsialalla oli kirjoitettu pyhien kirjoitusten viitteitä.

loppuun oppaan *Saarnatkaa minun evankeliumiani*. Oppaassa ei ollut nimiä, ei muita muistinpanoja eikä mitään, mikä olisi osoittanut, että se oli joskus kuulunut hänelle. Istuin ällistyneenä miettiessäni hengellisten kehotusten ketjua, joka oli johtanut tähän hetkeen. Henki vahvisti minulle, että minua oli johdatettu ajatuksissani aivan kuten olin rukoillut. Eipä ollut äitini tiennyt kirjoittaessaan joskus monia vuosia sitten nuo viitteet, että Herra käyttäisi niitä vastauksena hänen poikansa nöyrään rukoukseen. ■
Douglas Hedger, Nevada, USA

ERÄS IHME HERRAN HUONEESSA KIOVASSA

Perheeni ja minä olimme innoissamme tilaisuudesta matkustaa autolla Romaniasta Kiovaan Ukrainaan temppelein vihkimistilaisuuteen elokuussa 2010. Koska tiesimme, että se temppeli oli tarkoitettu Romanian ja Moldovan lähetyksentällä asuville jäsenille, matkasimme noin 14 tuntia vain ollaksemme paikalla. Saapuessamme tapasimme erään toisen ryhmän, joka oli myös tullut Romaniasta. Olimme kaikki onnellisia saadessamme olla Kiovaassa tämän pyhän tapahtuman vuoksi.

Vihkimispäivänä romanialainen ryhmämme ohjattiin seuraamaan vihkimistilaisuutta satelliitin välityksellä temppelein pohjakerroksessa olevaan huoneeseen. Jotkut alkoivat ilmaista pettymistään. He olivat toivoneet voitavansa osallistua vihkimistilaisuuteen profetan seurassa selestisessä huoneessa. Jotkut jopa sanoivat, että he olisivat voineet vain jäädä kotiin ja katsella lähetystä seurakuntakeskuksessaan Romaniassa.

Aloin rukoilla sydämessäni: ”Taivaallinen Isä, kuinka voimme auttaa

näitä romanialaisia jäseniä saamaan unohtumattoman kokemuksen Sinun huoneessasi?”

Vihkimistilaisuuden alkaessa en ollut vielä kukaan saanut vastausta. Pian saimme tietää, että profetta, presidentti Thomas S. Monson (1927–2018), olisi tulossa alas sijoittamaan kulmakiven paikalleen. Ehkä se voisi olla vastauksemme! Rukoilin, että jollakin keinoin profetta tulisi tervehtimään romanialaisia pyhiä.

”En pyydä tätä itseni vuoksi”,

rukoilin, ”vaan veljeni ja sisarieni vuoksi.”

Kulmakiviseremonian jälkeen presidentti Monson käveli huoneemme ohi matkallaan takaisin selestiseen huoneeseen. Äkkiä tunsin sydämessäni, että minun pitäisi nousta seisomaan ja kutsua häntä tulemaan huoneeseemme.

Nousin ja sanoin: ”Profeettamme! Tulkaa tapaamaan meitä. Olemme Romaniasta.”

Hän ei tuntunut kuulevan minua. Sitten hetkeä myöhemmin hän tuli takaisin. ”Romania!” hän sanoi astuesaan huoneeseen.

Hän tervehti meitä kaikkia ja sanoi rakastavansa meitä hyvin paljon. Sydämeni oli täynnä, kun katselin rakkaiden jäsentemme iloisia kasvoja.

Aloin rukoilla sydämessäni: ”Taivaallinen Isä, kuinka voimme auttaa näitä romanialaisia jäseniä saamaan unohtumattoman kokemuksen Sinun huoneessasi?”

”Kiitos, rakas Isä, tästä ihmeestä huoneessasi”, rukoilin.

Kun profeetta lähti huoneesta, kukaan ei ollut enää murheissaan. Tunsin, että olimme temppelin siuna-tuimmassa huoneessa. Muistan aina sen kokemuksen. ■

Doru Vasile, Bukarest, Romania

HYVÄKSYNNÄN HYMY

Eräänä iltana seurakuntamme järjesti toiminnan, jota olimme valmistelleet tuntikausia. Toiminnan jälkeen eräs nuori tutkija hyvästeli minut, mutta palasi sitten muutaman minuutin kuluttua ja kysyi: ”Piispa, milloin minun pitää tulla takaisin?” Kerroin tuolle pojalle, että sunnuntaina, ja hän kysyi heti: ”Ei, eikö ole toista toimintaa?” Hänellä oli ollut niin hauskaa seurakuntamme nuorten kanssa, että hän halusi tulla takaisin.

Keskustelin myös erään tutkijaparis-kunnan kanssa, joka oli osallistunut toimintaan, ja kysyin heiltä, mitä he olivat ajatelleet siitä. Aviomies sanoi: ”Sen jälkeen kun tulimme tänne, olemme tunteneet rauhaa ja levollisuutta”, minkä hänen vaimonsa vahvisti nyökkäämällä. Olin yllättynyt siitä, koska kun he olivat saapuneet, paikalla oli ollut paljon ihmisiä juttelemassa ja hälsemässä. Mutta hän katsoi minua ja jatkoi kysymällä: ”Eikö se johdukin Pyhästä Hengestä?” Yllättyneenä saatoin vain vastata myöntävästi.

Olimme tehneet paljon valmistautuessamme tähän toimintaan, joten sinä iltana toiminnan päätyttyä en ollut halunnut muuta kuin lähteä kotiin nukkumaan. Väsymykseni vuoksi en ollut pystynyt ajattelemaan enempää keskustelujani noiden tutkijoiden kanssa. Kun pääsin kotiin, pidin rukoukseni ja menin vuoteeseen, mutta en pystynyt nukkumaan. Mielessäni näin Herran hymyilevän. Se oli hyväksynnän hymy. Sillä hetkellä aloin muistaa niitä hienoja asioita, joita toiminnassa oli tapahtunut.

Ymmärsin, että seurakunnan jäsenten utteruus ja rakkaus olivat mahdollistaneet sen, että noiden kolmen tutkijan sydäntä oli koskettettu. Ymmärsin, että tuo hyväksynnän hymy johtui siitä, mitä olimme tehneet. En voinut olla itkemättä, ja tunsin suurta kiitollisuutta lahjasta, jonka Herra meille antoi. Hän oli antanut meille hyväksynnän hymyn. Todistan, että Herran sanat ovat totta – että kun tuomme vaikka vain yhden sielun Hänen luokseen, niin ilomme on suuri Isän valtakunnassa (ks. OL 18:15). ■ Franklin Romero, Manabí, Ecuador

KERRO KOKEMUKSISTASI

Myöhempien aikojen pyhien kertomaa -artikkelisarja julkaisee tosikertomuksia evankeliumin eri aiheista, mutta haemme erityisesti kokemuksianne palvelutyöstä muiden hyväksi ja rohkeuden osoittamisesta evankeliumin mukaisessa elämässä. Lähetä kertomuksesi verkossa sivustolla liahona.lds.org (nap-sauta ”Submit an Article or Feedback” [Lähetä artikkeli tai palautetta]).

MEIDÄN vaikuttimme elää evankeliumin mukaan

Mindy Selu

kirkon lehdet

**”Sietämätöntä
puhetta” on oleva
aina. Mutta aina on
oleva myös vaihto-
ehto valita usko minkä
tahansa epäilyksen
tai epävarmuuden
sijaan.**

Opetuslapseuden polku on täynnä siunauksia – sekä ”näkyviä että näkymättömiä”¹. Mutta on aikoja, jolloin tuo polku siunauksistaan huolimatta ei ole helppo tai mukava. Jeesuksen Kristuksen opetuslapseksi tuleminen vaatii työtä ja uhrauksia, ja joskus on vaikeaa löytää motivaatiota käskyjen mukaan elämiseen ja noiden uhrauksien tekemiseen.

Nuorena aikuisena sinulla on luultavasti myös kiireitä yrittäessäsi tasapainoilla uusien vastuiden kanssa, tehdä elämää muuttavia päätöksiä ja saada selville, miltä oma opetuslapseuden polkusi tulee näyttämään loppuelämäsi ajan. Sen lisäksi kirkon menettelytavoissa tai historiassa tai evankeliumin opissa saattaa olla asioita, joita et aivan ymmärrä, ja sinulla voi olla kiusauksia, joiden kanssa kamppaillet, samoin kuin siunauksia, joita yhä odotat, ja kysymyksiä Jumalan suunnitelmasta sinua varten.

Jotkut meistä saattavat ajoittain pohtia, onko eläminen evankeliumin mukaan meille luvattujen siunausten arvoista. Saatamme väittää, ettemme sovi muottiin, että siinä on liikaa työtä tai että kysymykset näyttävät olevan vastauksia suurempia. Kaikessa tässä on kuitenkin todellisuudessa kyse vaikuttimesta. Miksi teet sitä, mitä teet, ja elät siten kuin elät? Miksi pidät edelleenkin käskyt, silloinkin kun kukaan ympärilläsi ei huomaa, teetkö niin?

Siitä riippumatta, kuka olet ja missä elämänvaiheessa olet, niin päätös löytää oma vaikuttimesi kasvattamalla uskoasi Vapahtajaan ja Hänen evankeliumiinsa on kiinni sinusta.

Kenen luo me menisimme?

Haaste löytää vaikutin elää evankeliumin mukaan ja ylläpitää sitä on tuskin ainutlaatuinen meidän ajallemme. Silloinkin kun Vapahtaja oli maan päällä, ihmisten oli vaikea ymmärtää ja sitten noudattaa Hänen opettamiaan periaatteita. Useat Hänen opetuslapsistaan kuuntelivat, kun Hän selitti käsitettä, joka tuntui loukkaavan heitä – Hänen tehtävänsä ”elämän leipänä” (ks. Joh. 6:35–58). He suhtautuivat siihen epäillen sanoen: ”Sietämätöntä puhetta. Kuka voi kuunnella tuollaista?” (Joh. 6:60.)

Nähdessään, että heillä oli vaikeuksia uskoa tai hyväksyä tämä oppi, Kristus kysyi: ”Loukkaako tämä teitä?” (Joh. 6:61.) Sen sijaan että olisivat asettaneet uskonsa epäilystensä edelle, ”monet Jeesusken opetuslapset vetäytyivät tämän jälkeen joukosta eivätkä enää kulkeneet hänen mukanaan” (Joh. 6:66).

Mutta kun Kristus kysyi lopuilta opetuslapsistaan, aikoivatko hekin lähteä pois, Pietari antoi ainoan mahdollisen vastauksen: ”Kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat.” (Joh. 6:67–68.)

Vaikuttimemme perusta

Pietari tunsikin vaikuttimensa perustan. Se pohjautui siihen, miksi teemme sen, mitä teemme evankeliumissa: todistukseemme Jeesuksesta Kristuksesta ja uskoomme Häneen. Pietari julisti: ”Me uskomme ja *tiedämme*, että sinä olet Jumalan Pyhä” (Joh. 6:69, kursivointi lisätty).

Saamalla tuon saman

lujan vakaumuksen Jeesuksesta Kristuksesta, Hänen jumalallisuudesta ja Hänen työstään mekin voimme löytää vaikuttimen elää jatkuvasti evankeliumin mukaan – silloinkin kun se tuntuu vaikealta, silloinkin kun kukaan muu ei huomaa ja silloinkin kun emme ole varmoja, haluammeko sitä.

Jonkinlaista ”sietämätöntä puhetta” on aina oleva. Mutta aina on oleva myös vaihtoehto valita usko minkä tahansa epäilyksen tai epävarmuuden sijaan. Vanhin L. Whitney Clayton seitsemänkymmenen jottokunnasta onkin sanonut: ”Päätös uskoa on tärkein päätös, mitä koskaan teemme.”²

Mitä siis teemme, jos ajatellaamme kuulevamme ”sietämätöntä puhetta”?

1. Noudata Pietarin ja niiden muiden opetuslasten esimerkkiä, jotka pysyivät uskollisina silloinkin kun olisi ollut helppoa ”lähteä pois”. Kuuntele profeettojen, apostolien ja muiden johtajien neuvoja:

”Pelon tai epäilyksen hetkinä tai vaikeina aikoina säilyttäkää se maaperä, jonka olette jo vallanneet –. Pitäkää lujasti kiinni siitä, mitä te jo tiedätte, ja pysykää vahvoina, kunnes saatte lisää tietoa.”³

”[Voisit] ottaa yhden yksinkertaisen askeleen eteenpäin uskossa – ja sitten toisen. [Keskity] niihin totuuksiin, jotka [uskot], ja [anna] niiden totuuksien täyttää [mielesi] ja [sydämesi]. –

[Aloita] evankeliumin perustotuuksista.”⁴

2. Pysy lähellä pyhiä kirjoituksia ja noudata niiden opetuksia:

”Tutki ja pohdi rukoillen Mormonin kirjaa joka päivä.”⁵

”Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani” (Joh. 7:17).

”Toteuttakaa sana tekoina, älkää pelkästään kuunnelko sitä” (Jaak. 1:22).

3. Pidä edelleen käskyt.

”Vastauksia vilpittömiin kysymyksiimme löytyy, kun etsimme vakavasti ja kun elämme käskyjen mukaan. – Uskomme voi ulottua nykyisen ymmärryksemme rajoituksia edemmäs.”⁶

”Kun olette edelleen kuuliaisina, – teille annetaan etsimäänne tietoa ja ymmärrystä.”⁷

Loppujen lopuksi vaikuttimemme perustuu yksinkertaisesti siihen, mitä Pietari sanoi. Uskommeko, että

Jeesus on Kristus, että Hän johtaa kirkkoaan ja että Hänellä on ikuisen elämän sanat? Onko uskomme Häneen tärkeämmällä sijalla kuin se ”sietämätön puhe”, jota emme tällä hetkellä kenties ymmärrä?

Evankeliumin mukaisen elämän tuoma palkka

Kun päätämme rakastaa ja seurata Jumalaa ja Jeesusta Kristusta ja pitää käskyt silloinkin kun emme täysin ymmärrä niitä, palkka on mittaamaton. Luonnollinen ihminen kysyy: ”Mitä minä siitä saan?” Evankeliumin opetukset vastaavat: ”Rauhan tässä maailmassa ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa”, sinulle valmistetun paikan Jumalan huoneissa ja kaiken, mitä taivaallisella Isällä on, milloinkaan päättymättömän onnen tilan (ks. OL 59:23; Et. 12:34; OL 84:38; Moosia 2:41) sekä kuten vanhin

Dieter F. Uchtdorf kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Täältä [kirkosta] te löydätte sen, mikä on mittaamattoman arvokasta. – – Täältä te löydätte iankaikkisen elämän sanat, lupauksen siunatusta lunastuksesta ja polun rauhaan ja onneen.”⁸ Mainitsin vain muutamia.

Kun omistaudumme seuraamaan Kristusta ja noudattamaan Hänen käskyjään, meille luvataan kaikki nuo asiat ja enemmän. Se ei tarkoita, että polku on aina helppo tai ymmärrettävä, mutta ne siunaukset, jotka meille luvataan lujana pysymisestä, toteutuvat vähitellen koko elämämme ajan ja vielä senkin jälkeen.

Niin uskomattomia kuin nämä siunaukset ovatkin, niiden ei kuitenkaan pitäisi olla tärkein syyimme elää evankeliumin mukaan. Onpa sinulla mitä tahansa kysymyksiä, tai onpa mikä tahansa oppi, jota et ymmärrä, tärkeintä vaikuttimessasi elää Hänen evankeliuminsa mukaan on uskosi Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa, aivan kuten se oli Pietarille ja muille.

”Meidän vaikuttimemme ja ajatuksemme vaikuttavat lopulta tekoihimme”, vanhin Uchtdorf on sanonut. ”Todistus Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin totuudellisuudesta on voimallisin vaikuttava voima elämässämme. Jeesus tähdensi toistuvasti hyvien ajatusten ja oikeiden vaikuttimien voimaa: ’Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa; älkää epäilkö, älkää pelätkö’ (OL 6:36).

Todistus Jeesuksesta Kristuksesta ja palautetusta evankeliumista

auttaa meitä elämässämme saamaan tietoa Jumalan erityisestä suunnitelmasta meitä varten ja toimimaan sitten sen mukaan. Se antaa meille varmuuden Jumalan todellisuudesta, totuudellisuudesta ja hyvyydestä, Jeesuksen Kristuksen opetuksista ja sovituksista sekä myöhempien aikojen profeettojen jumalallisesta kutsumuksesta.”⁹

Omalla kohdallani aion jatkaa yrittämistä silloinkin kun se tuntuu vaikealta. Aion pitää rukoukseni ja tutkia pyhiä kirjoituksia. Aion ponnistella vahvistaakseni todistustani Vapahtajasta joka päivä. Ja aion edelleen yrittää elää kuten Hän haluaisi minun elävän ja luottaa siihen, että Hänen sanansa ja Hänen elävät profeettansa ja apostolinsa opettavat minulle, kuinka sen teen. Aion myös turvata vaikuttimeen, jolla on juurensa paitsi uskossani Häneen ja rakkaudessaani Häntä kohtaan, myös Hänen iankaikkisessa uhrissaan ja rakkaudessaan minua kohtaan. ■

VIITTEET

1. Ks. Dieter F. Uchtdorf, ”Opetuslapsen tie”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 76.
2. L. Whitney Clayton, ”Päättäkää uskoa”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 38.
3. Jeffrey R. Holland, ”Minä uskon”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 94, kursivointi alkuperäisessä.
4. Rosemary M. Wixom, ”Paluu uskoon”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 94.
5. Ks. Thomas S. Monson, ”Mormonin kirjan voima”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 87.
6. Ks. Rosemary M. Wixom, ”Paluu uskoon”, s. 95.
7. Russell M. Nelson ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96.
8. Dieter F. Uchtdorf, ”Tulkaa, liittykää joukkoomme”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 24.
9. Dieter F. Uchtdorf, ”Henkilökohtaisen todistuksen voima”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 37.

KAKSI VAIHTOEHTOA

”Herran tie ei ole vaivalloinen. Elämä on vaivalloista, ei evankeliumi. – – Elämä on vaivalloista meille kaikille, mutta elämä on myös yksinkertaista. Meillä on vain kaksi vaihtoehtoa. Me voimme joko seurata Herraa ja saada Hänen voimaansa ja rauhaa, valoa, voimaa, tietoa, varmuutta, rakkautta ja iloa, tai me voimme kulkea jotakin toista tietä, mitä tahansa toista tietä, mikä se ikinä onkin, ja kulkea sitä yksin – ilman Hänen tukeaan, ilman Hänen voimaansa, ilman johdatusta, kohti pimeyttä, sekasortoa, epäilystä, murhetta ja epätoivoa. Ja minä kysyn: Kumpi tie on helpompi?”

Vanhin Lawrence E. Corbridge seitsemänkymmenen koorumista, ”Tie”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 36.

Tunsin synkkyyden valtaavan elämäni. Ja sitten oivalsin, että minun piti puhua piispani kanssa.

Ensimmäinen askel kohti parannusta

Aurilas Peterson

Muistan, kuinka sovin kaste-päivän lähetyssaarnaajien kanssa. He kysyivät minulta, olinko valmis tekemään tämän liiton taivaallisen Isämme kanssa. Yhtään edes ajattelematta sitä ja sydän täynnä iloa sanoin: "Kyllä!" Halusin ottaa vastaan erityisen lahjan, jonka rakastava Isäni oli antanut minulle, ja tiesin, etten olisi yhtä onnellinen, ellei Vapahtaja olisi elämässäni. En kuitenkaan aivan tiennyt, mitä tulevaisuuteni toisi tullessaan.

Viimein koitti suuri päivä. Se oli unohtumaton, ja olin hyvin onnellinen.

Synkkiä päiviä

Kasteeni ja konfirmointini jälkeen päivät tuntuivat äkkiä synkiltä. Minulla oli ongelmia perheeni kanssa ja vaikeuksia olla kuuliainen kaikille Jumalan laeille. En tiennyt, mitä tehdä, ja halusin luopua kaikesta. Tuntui siltä kuin kukaan ei olisi ymmärtänyt minua.

Olin aina pitänyt Mormonin kirjan lukemisesta, mutta tuona aikana panin sen sivuun. Kun sitten kerran olin kotona yksin, tunsin Hengen lempeästi kehottavan

minua lukemaan Mormonin kirjaa. Rukoilin ensin, koska halusin löytää vastauksen, joka voisi tuoda lohtua kärsimykseni. Avasin kirjan suoraan Alman luvusta 5. Jakeessa 27 sanotaan: "Oletteko vaeltaneet säilyttäen itsenne nuhteettomina Jumalan edessä? Voisitteko sanoa mielessänne, jos teidät tällä hetkellä kutsuttaisiin kuolemaan, että olette olleet riittävän nöyriä, että vaatteenne on pesty puhtaiksi ja valkaistu Kristuksen verellä, hänen, joka on tuleva lunastamaan kansansa sen synneistä?"

Viimein tunsin näiden sanojen koskettavan itseäni. Tiesin, että minun piti tehdä parannus, joten sovin tapaamisen piispani kanssa. Olin kieltämättä peloissani, mutta pakotin itseni menemään hänen luokseen.

Ymmärrys Jumalan lupauksesta

Kun saavuin piispan toimistolle, tunsin niin suurta syyllisyyttä, että halusin vain kääntyä takaisin. Mutta rukoilin, että minulla olisi rohkeutta sanoa kaikki se, mitä minun tarvitsi sanoa. Piispa otti minut ystävällisesti vastaan toimistossaan ja piti sitten rukouksen saadakseen Jumalalta apua. Hän puhui minulle aivan

kuin olisin ollut hänen poikansa ja osoitti sanoillaan rakkautensa minua kohtaan. Hän antoi minulle neuvoja ja pyysi minua tekemään tiettyjä asioita, jotta saisin anteeksi Jumalalta, ja tulemaan sitten takaisin hänen luokseen.

Olin hyvin iloinen tästä mahdollisuudesta. Noudatin hänen neuvojaan ja opin ajan mittaan ymmärtämään Jumalan lupauksen, jonka Hän antoi anteeksiannosta Almalle: ”Jos hän tunnustaa syntinsä sinun ja minun edessäni ja tekee parannuksen vilpittömin sydämin, anna hänelle

anteeksi, niin minäkin annan hänelle anteeksi” (Moosia 26:29). Kun olin tehnyt vilpittömän parannuksen, tiesin, että Jumala oli antanut minulle anteeksi. Pystyin viimein tuntemaan taivaallisen Isän rakkautta sydämesäni, ja synkkyys hälveni. Olin onnellinen ja ylpeä itsestäni.

Piispa on valmiina auttamaan

Piispa on Herran edustaja seurakuntaa varten. Tiedä, että hän on valmis auttamaan sinua löytämään todellisen onnen, jonka Jumala on varannut sinulle. Luota häneen. Jos

sinulla on ongelmia tai sinun pitää tehdä parannusta, mene hänen luokseen. Hän auttaa sinua.

Tiedän, ettei aina ole helppoa mennä tapaamaan häntä. Mutta kuten presidentti Lorenzo Snow (1814–1901) selitti taivaallisen Isän iankaikkisesta suunnitelmasta: ”Uskon, että kun meille [kuolevaisuutta edeltävässä] henkimaailmassa ehdotettiin, että – koki-simme sitä, mitä nyt koemme, ajatus ei ollut yksinomaan miellyttävä ja mukava. – Silti ei ole epäilystäkään, että me näimme ja ymmärsimme siellä selkeästi, että saavuttaaksemme korotuksemme ja kirkkaudemme tämä oli välttämätön kokemus.” Hän jatkoi vielä: ”Me olimme halukkaita täyttämään Jumalan tahdon, ja sen johdosta me olemme täällä.” (Ks. *Kirkon presidenttien opeuksia: Lorenzo Snow, 2012, s. 113.*)

Parannus on osa mukautumista Jumalan tahtoon. Siis sen sijaan, että pelkäisit piispaa, tee hänestä ystäväsi. Jumala on valinnut hänet, ja hän voi auttaa sinua tekemään parannuksen ja parantamaan sielusi siten, että tulet Jeesuksen Kristuksen luokse. Herra haluaa auttaa meitä, mutta meidän pitää ottaa ensimmäinen askel kohti parannusta. Sillä tavoin voimme nähdä, että kohdassa Jes. 1:18 oleva lupaus täyttyy: ”Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi.” Ja sitä varten piispa on auttamassa.

Todistan, että Jumala elää ja että Jeesus Kristus on Vapahtajamme. He kumpikin rakastavat meitä hyvin paljon! ■

Kirjoittaja asuu Ovestissa Haitissa.

OPI HERRAN TAVALLA

**Vanhin
David A. Bednar**

kahdentoista
apostolin koorumista

Se, että Herra jouduttaa työtään, vaatii meitä jatkuvasti oppimaan, muuttamaan ja ponnistelemaan eteenpäin uskoen Vapahtajaan.

Malli kaikkeen

Profeetta Joseph Smithille kesäkuussa 1831 annetussa ilmoituksessa Herra julisti: ”Minä annan teille mallin kaikkeen, jotta ette eksyisi; sillä Saatana on irrallaan maan päällä, ja hän kulkee eksyttämässä kansakuntia” (OL 52:14).

On kiinnostavaa, että Herra antoi meille mallin kaikkeen. En usko Herran tarkoittaneen sanoilla ”mallin kaikkeen”, että Hänellä on vain yksi malli käytettäväksi jokaisessa tilanteessa. Pikemminkin Herran tapa käsittää monia eri malleja, joita voidaan ottaa käyttöön, jotta saavutetaan erilaisia hengellisiä tavoitteita.

Perimmäinen tavoitteemme kaikissa oppimis- ja opettamiskokemuksissa tulee olla sen ratkaiseminen, mikä malli tai mitkä mallit vastaavat parhaiten tarpeitamme ja millä saavutetaan halutut oppimistulokset, ja sitten, että käytämme niitä.

Pyhä Henki on opettaja

Pyhä Henki on jumaluuden kolmas jäsen sekä ilmoittaja, opettaja, puolustaja, lohduttaja, pyhittäjä, ja Hän palauttaa kaiken mieleemme (ks. Joh. 14:16–17, 26; 3. Nefi 27:20). Vanhin James E. Talmage (1862–1933) kahdentoista apostolin koorumista on selittänyt: ”Pyhän Hengen tehtävää ja Hänen toimintaansa ihmisten keskuudessa on kuvattu pyhissä kirjoituksissa. Hän on Isän lähettämä opettaja, ja niille, jotka ovat oikeutettuja saamaan Hänen opetustaan, Hän ilmoittaa

Se, että kutsumme Pyhän Hengen varsinaiseksi opettajaksi, on keskeisenä tarkoituksena kaikissa oppimiseen liittyvissä Herran malleissa.

OPPIMINEN USKON KAUTTA VAATII SEKÄ SYDÄNTÄ ETTÄ ALTISTA MIELTÄ.

kaiken, mikä on välttämätöntä sielun edistymiseksi.”¹ Se, että kutsumme Pyhän Hengen *varsinaiseksi* opettajaksi, on keskeisenä tarkoituksena kaikissa oppimiseen ja opettamiseen liittyvissä Herran malleissa.

Oppija, joka käyttää tahdonvapautaan ja toimii oikeiden periaatteiden mukaan, avaa sydämensä Pyhälle Hengelle – ja pyytää näin Hänen opetustaan, todistavaa voimaansa ja vahvistavaa todistustaan. Oppiminen uskoen ja uskon kautta edellyttää hengellistä, henkistä ja fyysistä vaivannäköä eikä vain passiivista vastaanottamista. Uskomme innoittaman toiminnan vilpittömyydellä ja johdonmukaisuudella me osoitamme taivaalliselle Isällemme ja Hänen Pojalleen Jeesukselle Kristukselle halukkuutemme oppia ja saada opetusta Pyhäältä Hengeltä.

Ajattele, kuinka lähetyssaarnaajat auttavat tutkijoita oppimaan uskon kautta. Sellaisten hengellisten sitoumusten tekeminen ja pitäminen kuin Mormonin kirjan tutkiminen ja sen johdosta rukoileminen, käskyjen pitäminen ja kirkon kokouksissa käymisen vaatii tutkijaa osoittamaan uskoa

ja toimimaan. Tämä periaate pätee myös kaikkiin jäseniin mukaan lukien vanhemmat, opettajat ja johtajat.

Niin tärkeitä kuin opettaminen, kehottaminen ja selittäminen ovatkin, ne eivät voi milloinkaan välittää tutkijalle, lapselle, oppilaalle tai jäsenelle todistusta palautetun evankeliumin totuudellisuudesta. Vasta kun heidän uskonsa saa aikaan toimintaa ja avaa polun sydämeen, Pyhä Henki voi antaa vahvistavan todistuksen. Lähetysaarnaajien, vanhempien, opettajien ja johtajien täytyy selvästikin oppia opettamaan Hengen voimalla. Yhtä tärkeä on kuitenkin heidän vastuunsa auttaa muita oppimaan itse uskon kautta.

Kuvailemani oppiminen ylittää paljon pidemmälle kuin pelkkä tiedollinen ymmärtäminen sekä informaation säilyttäminen ja muistaminen. Sen tyyppinen oppiminen, josta minä puhun, saa meidät heräämään Jumalalle (ks. Alma 5:7), riisumaan päältämmme luonnollisen ihmisen (ks. Moosia 3:19), muuttamaan sydämesämme (ks. Moosia 5:2) ja kääntymään Herraan niin, ettemme koskaan luovu (ks. Alma 23:6). Oppiminen uskon

kautta vaatii sekä sydäntä että altista mieltä (ks. OL 64:34), ja se on seuraus siitä, että Pyhä Henki vie Jumalan sanan voiman sydämeen saakka ja sen sisään. Uskon kautta oppimista ei voi siirtää opettajalta oppilaalle, lähetyssaarnaajalta tutkijalle luennolla, havaintoesimerkillä eikä kokeellisella harjoituksella, vaan oppilaan täytyy osoittaa uskoa ja toimia, jotta hän saa omakohtaisen tiedon.

Malli oppimiseen ja opettamiseen

1. Valmistaudu oppimaan.

Jos osallistut pyhäkoululuokkaasi ja kuuntelet opettajan esittävän aiheen, hyvä niin. Mutta jos olet tehnyt työtä ja valmistautunut, jos ennen oppituntia ajattelet asioita, joita opettajasi on kutsunut sinut lukemaan ja pohtimaan ja joista hän on kehottanut sinua rukoilemaan, voit kokea Hengen vaikutuksen tulvan ja Pyhästä Hengestä tulee opettajasi. Valmistautuminen avaa oven innoitukselle.

2. Ole vuorovaikutuksessa rakentuaksesi. Haluan kiinnittää huomiosi tähän jakeeseen: ”Nimittäkää keskuuteenne opettaja, älköötäk

kaikki puhuko samanaikaisesti; vaan yksi puhukoon kerrallaan ja kaikki kuunnelkoot hänen sanojaan, niin että kun kaikki ovat puhuneet, kaikki olisivat rakentuneet kaikkien sanoista ja jotta jokaisella olisi yhtäläinen oikeus” (OL 88:122).

Tämä on yksi Herran voimallisista malleista oppimiseen ja opettamiseen. Saanen ehdottaa toisenlaista tapaa tarkastella tätä jaetta: ”Nimittäkää keskuuteenne opettaja.” Kuka on tuo opettaja? Pyhä Henki. Voisiko olla niin, että jos haluat Pyhän Hengen olevan opettaja, niin älkööt ”kaikki puhuko samanaikaisesti; vaan yksi puhukoon kerrallaan ja kaikki kuunnelkoot hänen sanojaan, niin että kun kaikki ovat puhuneet, kaikki olisivat rakentuneet kaikkien sanoista”? Ainoa, joka voi saada aikaan tuon rakentumisen, on Pyhä Henki.

Kun olet vuorovaikutuksessa rakentuaaksesi, avaat oven innoitukselle. Johtavat veljet näyttävät tietä hengellisesti herkempiin, haastavampiin ja vaativampiin malleihin oppia ja opettaa. Teemmekö aina niin kuin olemme aina tehneet ja saamme samat tulokset kuin olemme aina saaneet vai teemmekö parannusta ja opimme ja muutamme ja opetamme yhä enemmän Herran tavalla?

3. Kehota toimimaan. Yksi aivan yksinkertainen kysymys auttaa tämän tavoitteen saavuttamisessa. Mitä aiot tehdä sen johdosta, mitä olet oppinut? Toimiminen ilmoituksen mukaan kutsuu lisää ilmoitusta.

Rukoilen, että pysymme siinä tahdissa, missä Herra jouduttaa työtään,

etemme tee vain sitä, mitä olemme aina tehneet siten kuin olemme aina tehneet.

Julistan todistukseni siitä, että Herra Jeesus Kristus on elävä ja todellinen. Todistan, että Hän elää. Hän on nousut kuolleista. Hän on tämän kirkon johdossa, ja Hän ohjaa sen toimintaa. Hän pyytää meitä kaikkia pysymään

siinä tahdissa, missä Hän jouduttaa työtään ja noudattamaan malleja, jotka Hän on antanut kasvaaksemme ja oppiaksemme. ■

Puheesta, joka pidettiin uusien lähetysjohtajien seminaarissa 25. kesäkuuta 2014.

VIITE

1. Ks. James E. Talmage, *Uskonkappaleet*, 1985, s. 181.

VALMISTAUTUMINEN AVAA OVEN INNOITUKSELLE.

5

TAPAA OPPIA YLEIS- KONFERENSSISTA

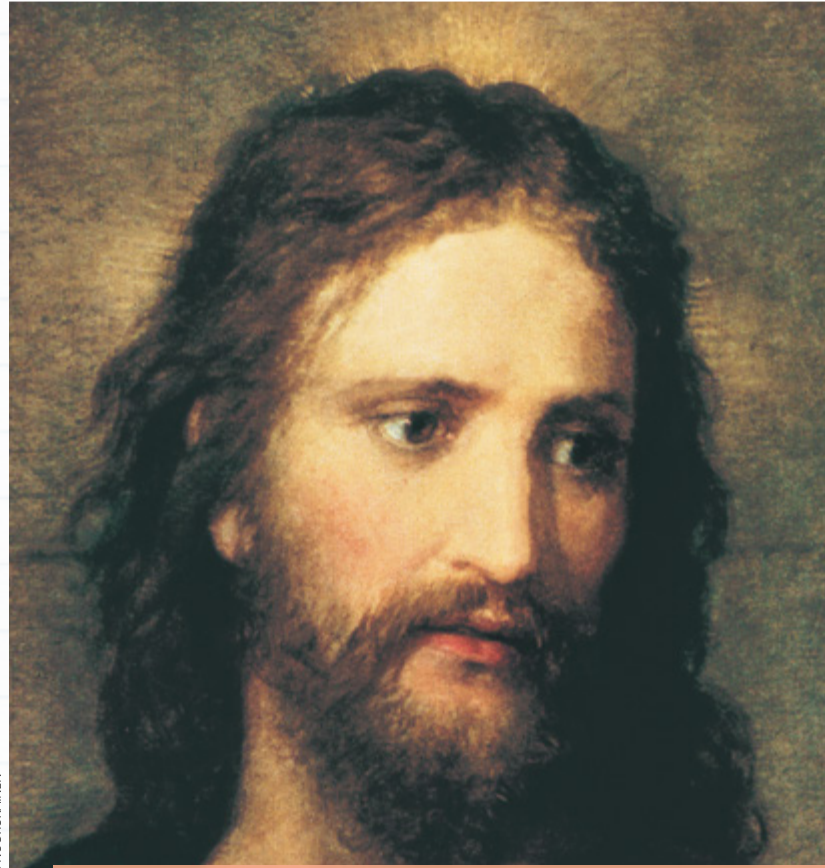
YLEISKONFERENSSI ON MAHTAVA TILAISUUS liittyä yhteen kirkon jäsenten kanssa maailmanlaajuisesti kuuntelemaan kirkon johtajia ja saamaan ohjausta Herralta. Yleiskonferenssi-puheiden katsominen, kuunteleminen ja tutkiminen tuo Hengen elämäsi ja auttaa sinua vahvistamaan todistustasi. Se tarjoaa sinulle tilaisuuden saada henkilökohtaista ilmoitusta ja toimia sen mukaan.

Tässä on viisi tapaa, joilla voit oppia yleiskonferenssista.

YKSITYSKOHTA HEINRICH HOFFMANNIN TEOKSESTA KRISTUS JA RIKAS NUORUKAINEN

1 KIRJOITA MUISTIIN KYSYMYKSIÄSI ENNEN KUIN YLEISKONFERENSSI ALKAA

Varaa aikaa siihen, että kirjoitat muistiin kysymyksiäsi ennen kuin konferenssi alkaa, ja kiinnitä sitten huomiota vastauksiin, joita saat konferenssin kuluessa. Rukouksiisi ja kysymyksiisi voidaan vastata, kun osallistut ja kuuntelet Henkeä.

2 PYRI OPPIMAAN KRISTUKSESTA

Profeetat todistavat ja opettavat Kristuksesta (ks. Ap. t. 10:43). Kun kuuntelet konferenssi-puheita, voit miettiä, mitä puhujat opettavat sinulle Jeesuksesta Kristuksesta. Voit jopa tehdä siitä luettelon muistiinpanoihisi.

Sinulla on kyky vastaanottaa ilmoitusta ja toimia sen mukaan pelottomasti.

Presidentti Henry B. Eyring, "Herra johtaa kirkkooan", lokakuun 2017 yleiskonferenssi

5 MOTIVOIDU JA INNOITU TOIMIMAAN

Kirjoita muistiin ajatuksia ja lainauksia, jotka innoittavat sinua tai kehottavat sinua toimimaan. Tämä voi auttaa sinua toteuttamaan oppimaasi käytännössä – ja auttaa sinua muistamaan myöhemmin, mitä ajattelit, kun tarvitset muistuttamista! ■

3 PIDÄ SILMÄLLÄ TEEMOJA

Katsottuasi osan yleiskonferenssia saatat huomata, että olet kuullut jonkin aiheen tai teeman, joka on mainittu useammin kuin kerran. Huomaamasi teemat voivat olla yksi tapa, jolla Henki auttaa sinua ymmärtämään jotakin, mitä sinun on tarpeen oppia.

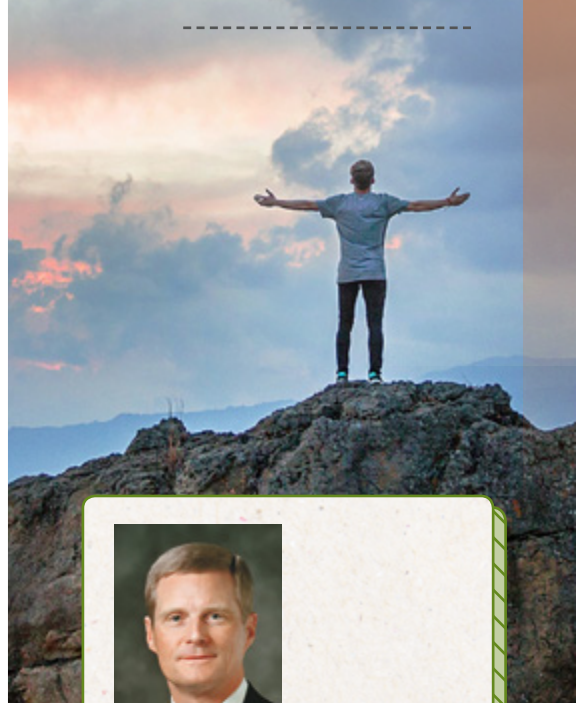
4 PANE MERKILLE MORMONIN KIRJA

Voit oppia paljon kiinnittämällä huomiota pyhien kirjoitusten kohtiin, joita kirkon johtajat käyttävät etenkin Mormonin kirjasta, joka on "uskontomme lakikivi" (ks. Mormonin kirjan johdanto). Kokeile, huomaatko jokaisen kerran, kun Mormonin kirja mainitaan yleiskonferenssissa. Tulet hämmästyämään löydöstäsi!

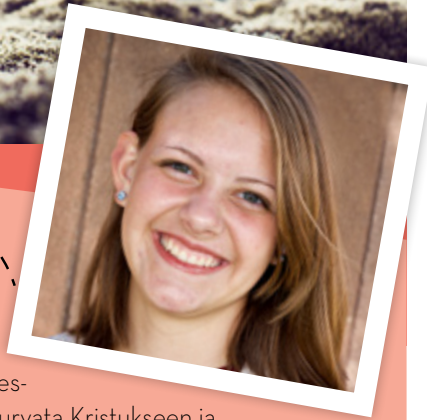
Oppiminen uskoen ja uskon kautta edellyttää hengellistä, henkistä ja fyysistä vaivannäköä eikä vain passiivista vastaanottamista.

Vanhin David A. Bednar, "Opi Herran tavalla", s. 50 tässä numerossa

PYHÄN HENGEN OPETTAMAA

Nämä nuoret valmistautuivat saamaan opetusta Hengeltä ennen yleiskonferenssia. He kertovat, mitä he oppivat edellisestä konferenssista ja mitä he tekevät toisin sen johdosta.

Innoitettuja ohjeita

Yleiskonferenssi innoitti minua. Kuunnellesani johtajiemme ohjeita palvella muita, turvata Kristukseen ja pitää tiukasti kiinni rautakaiteesta tunsin Pyhän Hengen todistavan minulle, että tämä evankeliumi on totta ja että me voimme saada iankaikkisen elämän pitämällä käskyt ja noudattamalla Jumalan sanaa. Olen asettanut tavoitteita olla enemmän avuksi yhteisössäni ja vahvistaa todistustani rukoilemalla ja tutkimalla pyhiä kirjoituksia päivittäin. Tiedän, että olen taivaallisen Isän tytär. Hän elää ja rakastaa minua aina ja ikuisesti.

Madelyn B., 16, Delaware, USA

Taustatietoa: vanhin kolmesta sisaruksesta, harrastaa maastojuoksua, nauttii lukemisesta ja laulamisesta, rakastaa espanjan kieltä ja toivoo voivansa opettaa englantia toisena kielenä

Vastauksia kysymyksiin

Ennen yleiskonferenssia mielessäni oli kaksi kysymystä: 1) Kuinka voin säilyttää hyvän asenteen ja auttaa ystäviäni, kun he tekevät huonoja päätöksiä? ja 2) Kuinka voin todistaa kirkosta niin, ettei minusta aleta tehdä pilaa? Konferenssin kuluessa Henki todisti minulle, että en ole yksin. Nyt tiedän, että tutkimalla pyhiä kirjoituksia koko sydämeistäni saan vastauksia kysymyksiin, jotka koskevat ystäviäni. Tiedän, että Isäni kuuntelee rukouksiani, ja pyrin olemaan joka päivä parempi.

Isaak R., 13, Pichincha, Ecuador

Taustatietoa: ainoa lapsi, tykkää soittaa pianoa, luistella, pelata jalkapalloa, harrastaa judoa, uida, laulaa ja valmistaa makeisia, haluaa olla lääkäri, lempiväri vihreä

Kutsuttu kehittymään

Yleiskonferenssi vahvisti minua halulla kulkea Jeesuksen Kristuksen evankeliumin polkua. Se auttoi minua tietämään ja ymmärtämään, että tämä on tosi kirkko, joka tuo meille valoa ja onnea. Tunsin Hengen kutsuvan minua kehittymään joka päivä ja lukemaan Mormonin kirjaa, jotta saan vahvan todistuksen evankeliumista. Uskon, että taivaallinen Isä halusi minun kuuntelevan näitä innoitettuja puheita.

Vicente A., 16, Región Metropolitana, Chile

Taustatietoa: vanhin neljästä sisaruksesta, pitää videopelien pelaamisesta, musiikin kuuntelemisesta ja jalkapallon pelaamisesta, osallistuu teatteritoimintaan, haluaa palvella lähetystyössä

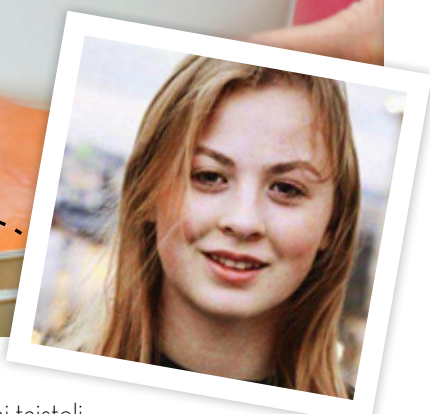

Valmistauduin oppimaan

Tunnen Hengen hyvin voimakkaana yleiskonferenssissa. Kun olen alkanut valmistautua konferenssiin kysymyksiin ja hengellisesti, sillä on alkanut olla aivan eri merkitys elämässäni ja olen pystynyt oppimaan hyvin paljon enemmän jokaisesta puheesta. Olen hyvin kiitollinen profeetasta ja apostoleista, ja tiedän, että taivaallinen Isä on lähettänyt heidät johtamaan ja ohjaamaan meitä elämässämme!

Ben H., 17, Kentucky, USA

Taustatietoa: rakastaa urheilamista, pelaa koripalloa ja tennistä koulussa, nauttii laskettelusta, lumilautailusta, matkustamisesta ja retkeilemisestä

Valoa etsimässä

Toissa vuosi oli minulle haasteellinen. Isäni taisteli syöpää vastaan, ja kaupungissamme tehtiin terroristihyökkäyksiä. Kärsin ahdistuneisuudesta ja mietin, kuinka voisin tuntea rauhaa, kun pelkäsin hengellisen ja fyysisen terveyteni puolesta. Yleiskonferenssista opin, että me voimme kokea rauhaa, kun elämme hyveellisesti, täytämme sydämemme uskolla ja säilytämme iankaikkisen näkökulman. Sain innoitusta kääntyä Kristuksen puoleen vaikeina aikoina sen sijaan että olisin luottanut omaan ymmärrykseeni. Tiedän, että voin voittaa pimeyden vaikutukset etsimällä Kristuksen valon kirkkautta.

Olivia H., 17, Belgia

Taustatietoa: uimari, nauttii palvelemisesta kuten työskentelystä vapaaehtoisena soppakeittiössä, lastenkodissa ja koulunsa erityisopetusohjelmassa

"LUPAAN

KIRKON NUORILLE
JÄSENILLE, ETTÄ JOS

KUUNTELETTE

[YLEISKONFERENSSIA],
TE TUNNETTE HENGEN
VAHVISTUVAN SISÄLLÄNNE.
HERRA KERTOO TEILLE,
MITÄ HÄN HALUAA TEIDÄN
TEKEVÄN ELÄMÄSSÄNNE."

Vanhin Robert D. Hales (1932-2017)
kahdentoista apostolin koorumista,
"Yleiskonferenssi - uskon ja todistuksen vahvistamista",
lokakuun 2013 yleiskonferenssi

Faktoja YLEISKONFERENSSISTA

Konferenssikeskuksen
uruissa on

7 667

pilliä, joista yleisö näkee
vain noin 170.

Presidentti
Russell M. Nelson
on pitänyt

84

yleiskonferenssi-
puhetta niiden 34
vuoden aikana, jotka
hän on ollut johtava
auktoriteetti.

Yleiskonferenssia
seurataan

221

maassa ja
territoriassa.

Puheet
käännetään

94

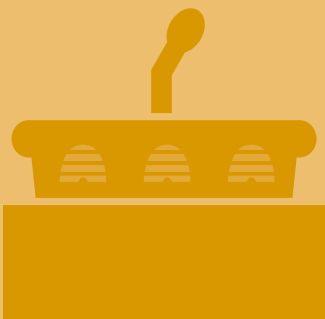
kielelle.

Konferenssikeskuksen
puhujakorokkeeseen
käytetty puu on peräisin

**PRESIDENTTI
GORDON B.
HINCKLEYN**

(1910–2008)
vanhasta
saksanpähkinäpuusta.

Yli

100 000

ihmistä osallistuu viiteen kokoukseen
konferenssikeskuksessa Salt Lake Cityssä
Utahissa Yhdysvalloissa.

Konferenssikeskuksen auditorioon mahtuisi
BOEING 747 -LENTOKONE,
joka on noin 70,5 metriä pitkä.

Konferenssissa
pidetään aina noin

35

puhetta.

YLEISKONFERENSSIN AIKANA ANNETTUJA HUOMATTAVIA ILMOITUKSIA:

SYYSKUU 1995:

”Perhe – julistus
maailmalle”

HUHTIKUU 1998:

Pienempien
temppelien
rakentaminen

HUHTIKUU 2001:

Jatkuva
koulutusrahasto

LOKAKUU 2012:

Lähetystyöiän
alentaminen

HUHTIKUU 2018:

Palvelutyö korvaa
kotiopetuksen ja
kotikäyntiopetuksen

”Kuinka voin luoda kotiimme Hengelle otollisen ilmapiirin, kun meillä tapellaan ja riidellään?”

OLE RAUHANTEKIJÄ

”Kun olemme kykenemättömiä muuttamaan toisten käytöstä, niin me pyrimme hallitsemaan asianmukaisesti itsemme. – –

Perheenjäsenten keskinäisen kiistelun ja eripuraisuuden sijasta meidän vastuunamme on rakentaa, kuunnella ja järkeillä yhdessä.”

Vanhin Marvin J. Ashton (1915–1994) kahdentoista apostolin koorumista, ks. ”Ei aikaa kiistelyyn”, lokakuun 1978 yleiskonferenssi.

Pyydä anteeksi

Kun olen riidellyt, olen huomannut, että anteeksi pyytäminen ja sen myöntäminen, että on väärässä, vaikka

ajatteleekin tai tietääkin olevansa oikeassa, auttaa tuomaan rauhan takaisin huoneeseen. Sitten joko lähde tilanteesta, pysy hiljaa, vaihda puheaihetta tai etsi jotakin, mistä olette yhtä mieltä. Ei kestä kauankaan, kun Hengen vaikutus palaa.

Dylan M., 15, Kalifornia, USA

Rakasta vain

Olen huomannut, että puhtaan rakkauden osoittaminen perheelleni kutsuu Hengen olemaan kodissamme. Profeetta puhui rakkaudesta käynnistäjänä, joka saa aikaan muutosta, ja balsamina, joka parantaa sielun. Rakkauden henki tuo turvaa ja rauhaa kotiin.

Joseph C., 18, Arizona, USA

Puhu perheellesi

Jos perheesi ei ole kirkon jäseniä, kerro heille, kuinka pahalta sinusta tuntuu, kun he riitelevät, ja pyydä heitä toimimaan paremmin. Ellei se auta, rukoile ja yritä uudelleen. Jos he ovat jäseniä, muistuta heitä siitä, että he ovat Jumalan lapsia ja että heidän pitäisi välttää riitoja.

Carolina S., 19, Goiás, Brasilia

Rukoile Henkeä

Hengen läsnäoloa on vaikea tuntea silloin, kun perhe riitelee ympärillä, mutta se ei tarkoita sitä, ettetkö pystyisi tunte-

maan sitä, jos olet kelvollinen. Rukoile sydämessäsi, että saisit lisää Herran Henkeä ja kiinnitä erityistä huomiota saamiisi kehotuksiin. Taivaallinen Isä voi auttaa sinua tuntemaan rauhaa ja tietämään, kuinka autat parhaiten tuon rauhan tuomisessa kotinne.

Katie G., 17, Utah, USA

Kokeile kompromissia

Puhu perheesi kanssa ratkaistaksenne ongelman tavalla, joka hyödyttää jokaista, tai sano jokin pyhien kirjoitusten kohta tai laula jokin kirkon laulu. Voit myös pyytää taivaalliselta Isältä apua ongelman ratkaisemiseksi. Tällä tavoin jokainen rauhoittuu ja pystyy ratkaisemaan ongelman ilman että tarvitsee huutaa tai olla väkivaltaisen. Varmastikin Pyhä Henki täyttää teidät kaikki rauhalla ja antaa jokaiselle halun olla enää tappelematta.

Luis F., 14, Playa del Carmen, Meksiko

Vastaukset eivät ole kirkon virallisia opillisia lausuntoja, vaan ne on tarkoitettu avuksi ja avartamaan näkemystä.

Onko todistus enemmän kuin vain tunteita?

Todistus on sitä, mistä Vapahtaja puhui sanoessaan Pietarille: ”Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa” (Matt. 16:17). Se on Jumalalta tullutta tietoa, jonka Pyhä Henki on ilmoittanut.

Pyhä Henki puhuu äänellä, jonka me pikemminkin tunnemme kuin kuulemme, mutta se tulee sekä mieleemme että sydämeemme (ks. OL 8:2) - ajatuksiimme ja tunteisiimme.

Profeetta Joseph Smith kuvaili ilmoituksen henkeä siten, että ”tunnet puhtaan älyn virtaavan itseesi [antaen] sinulle äkillisiä oivalluksia” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 136*).

Kun käännämme mielemme ja sydämemme - ajatuksemme, tunteemme ja halumme - kohti Jumalaa, Hän voi puhua mielellemme ja sydämellemme Pyhän Hengen hiljaisella, vienolla äänellä. Kun Hän saa osakseen henkemme huomion, meille tuntuu virtaavan tiettyjä tunteita ja ajatuksia. Tämä on se todistus, jonka Hän antaa meille.

Mitä sinä ajattelet?

”Kuinka löydän ystäviä, joilla on korkeat tasovaatimukset?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutiainen valokuva 15. marraskuuta 2018 mennessä sivustolla liahona.lds.org (napsauta ”Submit an Article” [Lähetä artikkeli]).

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Polkuja, jotka valmistavat sinua tulevaisuuteesi

Leah Barton
kirkon lehdet

En usko, että kenenkään 14-vuotiaan tytön unelmana on olla pölyisessä ladossa heiluttamassa ruosteista lapiota ja siivoamassa haisevaa hevostallia. Mutta siellä minä olin joka päivä koulun jälkeen, kunnes olin riittävän vanha saamaan toisenlaisen työpaikan.

Minulle ihannetilanne ei todellakaan ollut olla töissä lukiota käydessäni, mutta ymmärsin silloin, että jos joskus haluan työn, josta jopa pidän – sellaisen, jossa ei tarvitse siivota eläinten jätöksiä – minun pitää opiskella, ja opiskeluun minä tarvitsen rahaa. Tiesin, että omalla kohdallani opiskeleminen oli oikea askel kohti (toivottavasti) tyydytystä tuovaa uraa.

Mutta on mukavaa, että valitsemani polku on vain yksi monista, jotka voivat auttaa sinua oppimaan, kuinka tehdä työtä ja turvata omat tarpeesi. Sitä tarkoittaa tuleminen ajallisesti ja hengellisesti omavaraiseksi. Kun harkitset vaihtoehtojasi, yritä valita polku, jonka tunnet valmistavan sinua parhaiten.

Nämä kertomukset ovat ihmisiltä, jotka olivat sinun ikäisiäsi vain muutama vuosi sitten. Noudattamalla näiden nuorten aikuisten esimerkkiä voit löytää oman polkusi toimivaan omavaraisuuteen.

MIETI YMPÄRILLÄSI OLEVIA TARPEITA

Oudom Piseth, Kambodža

Saavuttaakseni tavoitteeni sanon aina itselleni, että ahkera työnteko on hyvin tärkeää, mutta toinen keino menestyä on työskennellä fiksusti. Palveltuani lähetystyössä Englannissa palasin Kambodžaan ja tarkastelin työmarkkinoita. Otin selvää sellaisista asioista kuten koulutuksen pituus kunkin työpaikan saamiseksi ja koulutuksen kustannukset.

Huomasin, että koulutusohjelma vaatekauppiaksi on lyhyt mutta haastava, joten monet ihmiset eivät valitse sitä. Näin siinä hyvän tilaisuuden ja päätin tarttua siihen. Olen nyt saanut koulutuksen suoritettua ja toimin erään vaateyrityksen jälleenmyyjänä.

Oikean uran löytyminen voi olla hyvin vaikeaa, mutta Vapahtaja auttaa ja kohottaa minua.

Lähdetpä sitten opiskelemaan, etsit työpaikan tai opettelet jonkin ammatin, kehität itsessäsi ominaisuutta, joka on välttämätön Jumalan valtakunnan rakentamiseksi.

KÄYTÄ KOULUTUSTA OVIENTAVOAVAMISEKSI

Iolanda Teixeira, Kap Verde, Afrikka

Äitini kannusti minua aina sanonnalla: ”Koulutus on avain menestykseen.” Halusin paremman tulevaisuuden itselleni ja etenkin perheelleni, ja sen vuoksi minun oli jatkettava opintojani. Koska minulla ei ollut silloin rahaa yliopisto-opintoihin, hain stipendiä päästäkseni ammattiopistoon opiskelemaan tietokonejärjestelmiä ja niiden ylläpitoa.

Koko opintojeni ajan kohtasin erilaisia haasteita, mutta se ei estänyt minua kulkemasta eteenpäin katse kiinnitettynä parempiin päiviin. Rukous auttoi minua paljon. Minä etsin aina neuvoja Herralta. Olen aina ollut sitoutunut opintoihini, ja nykyään pysyn sitoutuneena työhöni antaen parastani tietokoneteknikkona ja markkinointiasistenttina.

TEE NYT TYÖTÄ HALUAMASI TULEVAISUUDEN ETEEN

Ann-Sophie ja Lawrence Cavin, Skotlanti

Ann-Sophie: Halusin aina opiskella korkeakoulussa, mutta suunnitelmani siitä, mitä opiskelisin, muuttuivat paljon teinivuosinani. Päätettyäni lukion tein vapaaehtoistyötä sairaalassa puoli vuotta. Siitä lähtien rakastin ajatusta sairaanhoitajan työstä, mutta en uskonut, että pystyisin siihen.

Seurakuntamme omavaraisuusluokassa meitä pyydettiin valitsemaan työpaikka,

jollaisen haluaisimme, vaikka meillä ei ehkä olisikaan pätevyyttä siihen. Rukoilin, mitä tekisin, ja mieleeni tuli yhä

uudelleen sairaanhoitajan työ.

Päätin noudattaa Herran kehotuksia.

Tämän polun kulkeminen ei ole ollut helppoa. Päätökseni alkuun tutkin opinto-ohjelmaa ja mitä siinä opiskeleminen minulta vaatisi.

Puhuin ihmisten kanssa, jotka olivat käyneet läpi samankaltaisen prosessin.

Kun hain ensimmäisen kerran sairaanhoitajan opinto-ohjelmaan, jäin varasijalle. Mutta en antanut periksi vaan hain uudelleen,

ja viimein minut hyväksyttiin. Joskus on oltava kärsivällinen ja luotettava Herraan, koska Hänellä on omat suunnitelmansa meitä varten.

Lawrence: Kun olin nuorempi, asetin tavoitteen olla niin hyvä kuin suinkin pystyn, riippumatta siitä, mitä ainetta opiskelen tai mitä työtä teen. Olen aina yrittänyt oppia ja tulla paremmaksi suodakseni itselleni parhaat mahdollisuudet menestyä.

Työskentelen parhaillaan erään vaateyrityksen päällikkönä, mutta haluan päästä poliisivoimiin. Skotlannissa voi hakea poliisiksi vasta kun on asunut maassa kolme peräkkäistä vuotta. Koska olin poissa maasta kaksi vuotta palvellessani lähetystyössä, minun on odotettava vielä muutama kuukausi ennen kuin voin pestautua.

Vaikka tämä on ollut iso este polulla, en ole antanut periksi. Minulla on hyvä työpaikka perheeni elättämiseksi, ja olen tehnyt lujasti töitä varmistaakseni, että saan hyvät suositukset tuleviin työpaikkoihin.

Kuten nämä nuoret aikuiset, sinäkin huomaat, että useat eri polut voivat valmistaa sinua pitämään huolen itsestäsi ja tulevasta perheestäsi. Tuo tavoite mielessäsi voit tehdä suunnitelmia onnistuaksesi. Vanhin Dieter F. Uchtdorf kahdentoista apostolin koorumista on opettanut: ”Tekkäämme parhaamme ja hankkikaamme erinomaisen maine kaikessa, mitä teemme. Keskittäkäämme mieleemme ja kehomme loistavaan tilaisuuteen tehdä työtä, jonka jokainen uusi päivä tarjoaa.” (”Kaksi periaatetta kenen tahansa elämään”, lokakuun 2009 yleiskonferenssi.) Kun keskityt nyt oppimaan ja tekemään työtä, luot tapoja, jotka auttavat sinua suhtautumaan luottavaisemmin tulevaisuuteen. ■

Toimittajan huomautus: Voit pyytää pääsaasi esittelemään sinut vaarnan omavaraisuusasiantuntijoille. He voivat auttaa sinua löytämään mahdollisuuksia tulevaa koulutustasi ja työtäsi varten.

ETSI POLKUSI

1.

TUNNE ITSESI

Missä olet taitava? Mitä teet mielelläsi? Vastaaminen näihin kysymyksiin voi auttaa sinua tunnistamaan mahdollisen ammatin, joka sopii niihin taitoihin, kiinnostukseen ja kykyihin, joita sinulla jo on.

VIHJE: Voit kysyä vanhemmiltasi, opettajiltasi ja ystäviltäsi, mitä kykyjä he näkevät sinussa. Saatat yllättyä siitä, mitä he sanovat!

2.

TUNNE YMPÄRILLÄSI OLEVA MAAILMA

Mistä ammateista on kysyntää siellä, missä asut? Mitkä yritykset palkkaavat työntekijöitä? On viisasta valita urapolku alalta, joka kasvaa ja jossa on todennäköisesti työtilaisuuksia tulevaisuudessa.

VIHJE: Korkeakouluissa, yliopistoissa tai ammatti-korkeakouluissa yleensä tiedetään, mistä taidoista on kysyntää ja mitkä teollisuudenalat ovat kasvussa.

3.

TIEDÄ, MITÄ SINUN PITÄÄ TEHDÄ SEURAAVAKSI

Millaista valmistautumista vaaditaan haluaasi työhön? Missä saat tarvitsemasi valmennuksen ja koulutuksen? Kuinka aiot maksaa sen? Saavuttaaksesi jonkin pitkäaikaisen uratavoitteen sinun on tiedettävä, kuinka siihen päästään.

VIHJE: Voit puhua jonkun sellaisen kanssa, joka tekee jo sitä, mitä itse haluat tehdä. Kysele heiltä. Useimmat ihmiset nauttivat tilaisuudesta antaa neuvoja ja tarjota ehdotuksia.

Jumalan rakkautta jakamassa

Allie B., 12, Kentucky, USA

Vähän aikaa sitten muutimme perheeni kanssa Kentuckyn osavaltioon Yhdysvalloissa. Olin tosi harmissani, koska olin jättämässä kaikki ystäväni ja sukulaiseni. Kentucky oli hyvin erilainen kuin mihin olin tottunut. Kun menimme ensimmäisen kerran kirkkoon, näin, ettei siellä ollut kovinkaan montaa ihmistä. Kun tajusin, kuinka pieni seurakuntamme oli, päätin, että en ajattelisi siitä pahaa vaan tekisin jotakin sen eteen.

Seuraavana päivänä äiti ja minä menimme kauppaan. Ennen kuin lähdimme kotoa, sieppasin käteeni pinon kampanjakortteja. Kun tulimme kauppaan, valitsin suklaapatukan ja menin maksamaan sitä. Kassavirkailija skannasi patukan ja ojensi sen sitten minulle. Annoin sen takaisin. Hän näytti hämmentyneeltä ja sanoi: ”Te maksoitte tämän juuri, neiti.”

Sanoin: ”Tiedän sen, mutta se on lahja sinulle.” Sitten annoin patukan mukana yhden kampanjakortin. Hän hymyili ja kiitti minua. Hän katsoi kampanjakortin kääntöpuolta, jonne olin kirjoittanut: ”Jokainen on Jumalan lapsi.” Kävelin pois onnellisena, koska tiesin, että vaikka hän ei liittynyt kirkkoon, olin silti tehnyt jotakin hyvää.

Myöhemmin samana päivänä muistin, että olin jättänyt loput kampanjakortit kassalle! Kun seuraavan kerran menimme kauppaan, menin kysymään, ovatko ne vielä siellä. Sitten näin jotakin, ja pysähdyin niille sijoilleni. Noin viidellä kassavirkailijalla oli kampanjakortteja, joissa sanottiin: ”Jokainen on Jumalan lapsi.” Kassavirkailija oli jakanut ne! Olin hyvin onnellinen siitä, mitä olin tehnyt. ■

Kanjonirukous

Carsen K., 11, Utah, USA

Viime vuonna olin patikoimassa isäni ja veljeni kanssa. Patikoimme syvälle kanjoniin. Pian aloimme tutustua yhteen sivupolkuun. Löysimme isoja luolia ja hienoja näköalapaikkoja. Kiipesimme yhä korkeammalle yli irtokivien ja jyrkkien kukkuloiden.

Jonkin ajan kuluttua olimme aivan eksyksissä. Emme tienneet, mihin suuntaan kulkea, jotta pääsisimme kanjonin pohjalle. Sotkeuduimme tiheään pensaikkoon ja kadotimme näkyvistä sekä kanjonin huipun että pohjan. Aloin tosissani turhautua. En tiennyt, minne mennä, eikä tiennyt isäkään!

Alkoii tulla pimeä ja kylmä, emmekä olleet lähelläkään poispääsyä kanjonista. Tiesin, että taivaallinen

Isä tiesi, mihin suuntaan meidän tuli kulkea.

Sanoin: ”Jos haluamme päästä pois täältä, meidän pitää rukoilla!” Niinpä me kolme polvistuimme rukoukseen pyytäen taivaallista Isää johdattamaan meidät pois kanjonista.

Kun lähdimme kävelemään, sain tunteen, että kun näkisin suoran ja kookkaan puun, minun pitäisi kääntyä siitä vasemmalle. Kun olin kääntynyt vasemmalle, näin meidän auton. Tiesin, että taivaallinen Isä oli auttanut meitä pääsemään pois kanjonista. Taivaallinen Isä vastasi rukoukseemme, ja me pääsimme pois turvallisesti – juuri kun aurinko oli laskemassa.

Olen hyvin kiitollinen rukouksen voimasta ja taivaallisen Isän kuulevista korvista. ■

Kirkasta loistoa Tšekin tasavallassa

Könnut Sharon Goodrich, kirkon lehdet

Me olemme Alkeisyhdistyksen lapsia Tšekin tasavallassa. Näin me loistamme kirkkaasti omissa maassamme.

Kerran kadotin yhden lempihanskani. Olin hyvin surullinen. Äiti ja minä rukoilimme, mutta emme löytäneet sitä. Yritin osoittaa uskoa. Viikkoa myöhemmin pikkuveljeni löysi hanskani kadulta! Jumala vastaa rukouksiimme. Minä rakastan Häntä ja tiedän, että Hän elää.

Andre W., 9

Minulla on koulussa ystäviä, jotka eivät ole kirkon jäseniä, mutta jotka silti kunnioittavat tasovaatimuksiani. Sanoin kerran, että meidän pitäisi rukoilla, ja he suostuivat! Olin hyvin iloinen.

Ivana A., 11

Ystäväni ja minä olimme menossa alakertaan. Kun tulimme hissin luo, minulla oli epämukava tunne ja pyysin, etteivät ystäväni käyttäisi hissiä. He päättivät silti mennä hissiin. Minä käytin portaita. Kun pääsin alas, ystäväni eivät olleet

siellä. Hissi oli jäänyt jumiin! Kesti jonkin aikaa, ennen kuin he pääsivät ulos. Olin iloinen siitä, ettei mitään vakavaa tapahtunut. Minusta tuntui myös hyvältä, että olin totellut Pyhää Henkeä.

Amalie N., 10

Rannalla taivas alkoi tummua. Tuuli puhalsi ja teki jättiläisaaltoja! Ukkosti, salamoi ja satoi rakeita. Kaikki juoksivat suojaan. Myrsky ei vahingoittanut meitä. Kotimatalla näimme kolme sateenkaarta. Tiedämme, että Jumala auttoi ja suojeli meitä.

Jakub B., 10

Minulla on koulussa ystävä, jonka kanssa kukaan muu ei halua olla kaveri. Toiset lapset alkoivat sanoa hänelle ilkeitä asioita, jotka saivat hänet tuntemaan itsensä rumaksi. Kerroin siitä opettajalle ja kutsuin ystäväni leikkimään kanssani. Se teki ystäväni iloiseksi!

Ludmila V., 8

Olin vihainen äidille, koska en halunnut mennä kylpyyn ja nukkumaan. Seuraavana päivänä olin surullinen huonosta valinnastani. Äiti sanoi, että voimme rukoilla ja pyytää taivaallista Isää antamaan meille anteeksi. Polvistuimme ja rukoilimme. Minusta tuntui paremmalta. Opin, että me voimme tehdä parannuksen ja Jeesuksen Kristuksen ansiosta saada anteeksi.

Samuel H., 5

Minä todistin kirkossa. Se vaati rohkeutta! Sen jälkeen olen tuntenut Hengen vaikutuksen.

Eliska K., 11

Kun marsuni sairastui, rukoilin sen puolesta. Olen kiitollinen taivaalliselle Isälle, että Hän auttoi meitä.

Aneta P., 10

LÄHETÄ MEILLE TÄHTI!

Olemme saaneet lähestulkoon koottua tähdet! Ellet ole vielä lähettänyt tähteä, pidä kiirettä ja lähetä meille kuva tähdestäsi sekä kertomuksesi, valokuva ja vanhempiesi lupa osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

"Todistan Hänestä, maailman Lunastajasta ja meidän kaikkien Mestarista. Hän on elävän Jumalan ainosyntyinen Poika."

Vanhin Jeffrey R. Holland

kahdentoista apostolin koorumista

"Palautuksen ihmeitä", Valkeus, tammikuu 1995, s. 31.

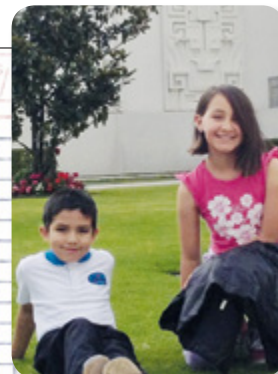

Meidän sivumme

Kun menen kirkkoon, tunnen Jumalan Hengen ja rakkauten, joka minulla on Häntä ja Vapahtajaani Jeesusta Kristusta kohtaan. Minä rakastan Lunastajaani.

Ayana B., 7, Ranska

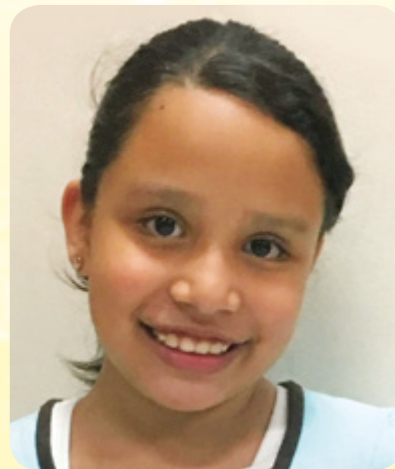

Minusta on ihanaa olla temppeillä perheeni kanssa. Se on kaunis paikka, johon voin mennä, kun olen 12-vuotias. Se on Herran huone.

Aldo C., 10, Meksiko

"Presidentti Monson ja hänen neuvonantajansa"
Omar A., 9, Peru

Minusta on mukavaa kertoa evankeliumista koulussa ystäväilleni, etenkin yhdelle pojalle, jonka on vaikea puhua, kirjoittaa ja lukea. Yksi tapa kertoa evankeliumista niin kuin Jeesus Kristus opetti on auttaa ja palvella muita. Milloin vain opettaja antaa meille tehtävän läksykirjasta, autan aina mielelläni sitä poikaa. Minusta on ihanaa palvella muita, koska se auttaa minua tuntemaan taivaallisen Isäni rakkautta.

Allison M., 10, El Salvador

Toivoa Hollannissa

Megan Armknecht

Perustuu tositapahtumaan

Grace on 15-vuotias tyttö, joka asuu Hollannissa toisen maailmansodan aikaan. Sota oli jatkunut pitkään. Ihmiset Hollannissa näkivät nälkää ja toivoivat, että sota loppuisi pian.

Toisen maailmansodan viimeinen vuosi koetteli Hollantia kaikkein pahimmin. Natsit olivat vieneet aivan kaiken. Grace ei voinut käydä koulua. Talon lämmittämiseen ei ollut hiiliä. Gracen ja hänen perheensä oli syötävä tulppaanin sipuleita pysyäkseen hengissä. Ne maistuivat *kamalilta!* Pahinta kaikesta oli, että isä oli yhä sotavankina.

Mutta ilmassa oli toivoa. Ihmiset sanoivat, että natsit olivat häviämässä sodan. Ja toukokuussa 1945 natsit antautuivat. Hollanti oli viimeinkin vapaa jälleen! Ihmiset juhlivat kaduilla. Nyt Grace voisi mennä takaisin kouluun. Enää ei tarvinnut pelätä sotilaita.

Parasta kaikesta oli, että kun Grace ja hänen veljensä olivat yhtenä päivänä kävelemässä kotiin koulusta, niin he näkivät, että kotitalon edessä liehui Hollannin lippu. He tiesivät, että se voisi merkitä vain yhtä asiaa.

”Isä on kotona!” Heber huusi.

Grace ja hänen veljensä juoksivat sisään. Grace kietoi kätensä isän ympärille ja antoi hänelle ison halauksen. Isä vastasi hänen halaukseensa tiukasti. Oli niin ihanaa saada isä kotiin.

Pian sen jälkeen Hollantiin alkoi saapua ruoka-

vaate- ja lääkepakkauksia. Kirkon johtajat Salt Lake Cityssä lähettivät paljon tarvikkeita auttamaan ihmisiä sodan jälkeen. Grace sai jopa uuden mekon! Hän oli käyttänyt samaa mekkoa viisi vuotta, joten hän oli hyvin iloinen uudesta mekosta.

Ensimmäisen kerran vuosiin Gracella oli riittävästi ruokaa. Lähetyskentän johtokunta ja maan hallitus Hollannissa päättivät aloittaa perunahankkeen kasvattaakseen lisää ruokaa. Kirkon jäsenet istuttivat paljon perunoita läheisille pelloille. Syksyyn mennessä heillä olisi tuhansia perunoita syötäväksi.

”Katso!” Grace sanoi isälle näyttäen itävää perunakasia. ”Meidän ei tarvitse enää ikinä olla nälkäisiä!”

Isä nyökkäsi mutta ei hymyillyt. Hän sanoi: ”Puhuin lähetysjohtaja Zappeyn kanssa. Hän kertoi minulle, että myöhempien aikojen pyhät Saksassa näkevät yhä nälkää, aivan kuten me näimme. He eivät saa apua hallitukselta niin kuin me.” Isä kietoi kätensä Gracen harteille. ”Lähetysjohtaja Zappey on kysynyt, antaisimmeko me perunamme saksalaisille pyhille.”

”Antaisimme perunamme!” Grace parkaisi. Mutta *natsit* olivat Saksasta! ”He ovat ehkä myöhempien aikojen pyhiä, isä, mutta he ovat silti saksalaisia.”

”Tiedän, ettei se ole helppoa”, isä sanoi. ”Mutta hekin ovat Jumalan lapsia. Hän rakastaa myös heitä. Olen antanut heille anteeksi sen, että he ottivat minut vangiksi. Herra voi auttaa meitä kaikkia antamaan anteeksi.”

Grace kohotti katseensa isään. Isä oli urhein ihminen, mitä hän tunsi, mutta hän ei tiennyt, oliko hänellä itsellään rohkeutta antaa anteeksi niin kuin isä. Sitten hän muisti yhden opettajistaan koulussa sodan aikana. Hänen opettajansa oli sanonut, etteivät kaikki saksalaiset olleet natseja eivätkä kaikki natsisotilaat olleet pahoja. Ja nyt tytöt ja pojat Saksassa näkivät nälkää aivan kuten Grace oli nähnyt.

Grace veti syvään henkeä. ”Minä ymmärrän”, hän sanoi. ”Annetaan heille meidän perunat.”

Isä halasi häntä ja hymyili. ”Sinä olet tosi urhea tyttö. Tätä on vaikea tehdä. Mutta me olemme Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, ja niin ovat saksalaiset veljemme ja sisaremmekin.”

Grace hymyili. Vihaiset tunteet hänen sydämessään sulivat, ja hänellä oli rauhallinen ja lämmin olo. Hän voisi antaa anteeksi saksalaisille. Ja Jeesus auttaisi häntä rakastamaankin heitä. ■

Kirjoittaja asuu New Jersey osavaltiossa Yhdysvalloissa.

Myöhempien aikojen pyhät Hollannissa antoivat 70 tonnia perunoita ja 90 tonnia silliä saksalaisille myöhempien aikojen pyhille. Myöhemmin, vuonna 1953, saksalaiset pyhät lähettivät tarvikkeita kirkon jäsenille Hollannissa valtavan tulvan jälkeen.

Mormonin kirjan lukukerho

LIITY MUKAAN LUKEMALLA MORMONIN KIRJAA!

Voit lukea yksiksesi, perheesi kanssa tai ystävän kanssa. Lähetä sitten kuva siitä, kun luet Mormonin kirjaa, ja kerro jokin asia, jonka olet oppinut, tai mikä on lempikertomuksesi Mormonin kirjassa. Lähetä se sivustolla liahona.lds.org (napsauta kohtaa "Submit an Article" [Lähetä artikkeli]).

Tämän kuukauden kohta: Moroni 10:4

"Jos te kysytte vilpittömin sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla."

Lempikertomukseni Mormonin kirjasta on luvussa 3. Nefi 17, ja se kertoo siitä, kun Jeesus siunaa lapsia. Pidän siitä kertomuksesta, koska se kertoo, miten paljon

Jeesus ja taivaallinen Isä rakastavat meitä. Voin asettua niiden lasten asemaan ja kuvitella, että seison siellä.

Barbora J., 11, Tšekin tasavalta

Rakastan Mormonin kirjaa, koska se on tosi kirja. Sen ovat kirjoittaneet profeetat. Se auttaa minua valitsemaan oikein, ja kun minulla on ongelmia, se auttaa minua. Minä uskon siihen.

Jason S., 10, Maharashtra, Intia

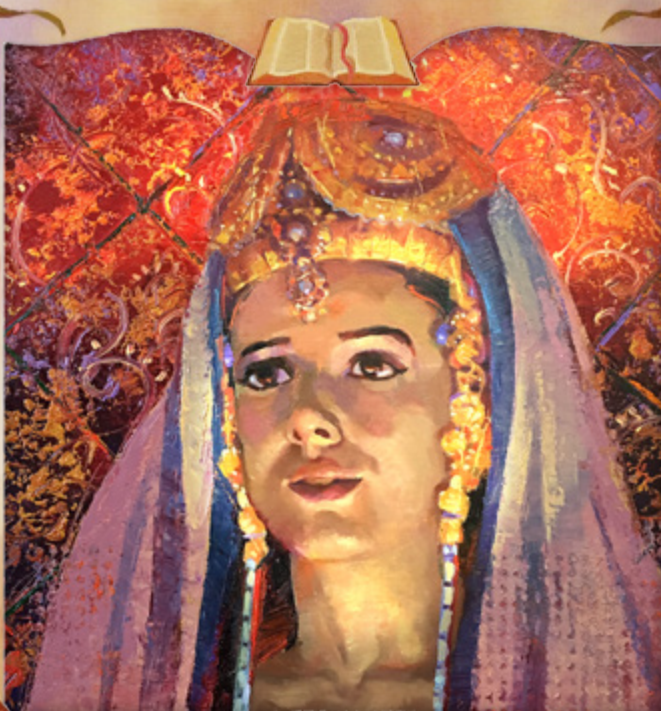
Ester oli rohkea

Ester oli Persian kuningatar. Kuningas ei tiennyt, että Ester on juutalainen. Kuninkaalla oli ilkeä ystävä, joka vihasi juutalaisia. Ystävä huijasi kuninkaan sanomaan, että kaikki juutalaiset valtakunnassa oli surmattava. Ester päätti pyytää kuningasta pelastamaan hänen kansansa. Mutta hänet voitaisiin surmata sen vuoksi, että hän meni kuninkaan valtaistuimen luo. Ester pyysi juutalaisia paastoamaan puolestaan. Kun Ester meni aviomiehensä valtaistuimen luo, tämä otti hänet lämpimästi vastaan. Ester kutsui kuninkaan ja sen kuninkaan ystävän päivälliselle. Siellä hän kertoi heille, että hän on juutalainen. Kuningas ei voinut muuttaa lakia, mutta hän salli juutalaisten puolustautua. Jumalan avulla Ester oli pelastanut kansansa!

"Kuningatar Ester", Rebecca C., 8, Aragua, Venezuela

Lue Esteristä luvuista Ester 2–8.

ESTER

Ester oli urhea ja uskoi Jumalaan. Minä voin olla rohkea ja puolustaa sitä, mikä on oikein!

- Opettele ulkoa loppuosa jakeesta Ester 4:14.
- Katso sivustolta scripturestories.lds.org Vanhan testamentin videoista luku 45.
- Jos vanhempasi sanovat, että olet riittävän vanha, paastoa jonkun puolesta, joka on sinulle tärkeä.
- Minä voin olla rohkea, kun...

Kuningatar Ester

Kim Webb Reid

Ester oli kuningatar. Hän oli naimisissa Persian kuninkaan kanssa.

Kuninkaalla oli ystävä, joka oli paha mies. Hän huijasi kuninkaan säätämään lain, että kaikki juutalaiset oli surmattava! Kuningas ei tiennyt, että hänen vaimonsa Ester oli juutalainen.

Ester päätti pyytää aviomiestään kuningasta pelastamaan hänen kansansa. Mutta hän oli huolissaan siitä, että kuningas saattaisi olla vihainen. Ester pyysi kaikkia juutalaisia paastomaan ja rukoilemaan puolestaan. Sitten Ester meni kuninkaan luo. Kuningas ei ollut vihainen!

Ester kutsui kuninkaan ja tämän ystävän päivälliselle. Päivällisellä Ester kertoi kuninkaalle, että *hän* on juutalainen. Kuningas oli vihainen siitä, että hänen ystävänsä oli huijannut häntä. Hän kertoi juutalaisille, että he voivat puolustautua. Ester oli pelastanut kansansa!

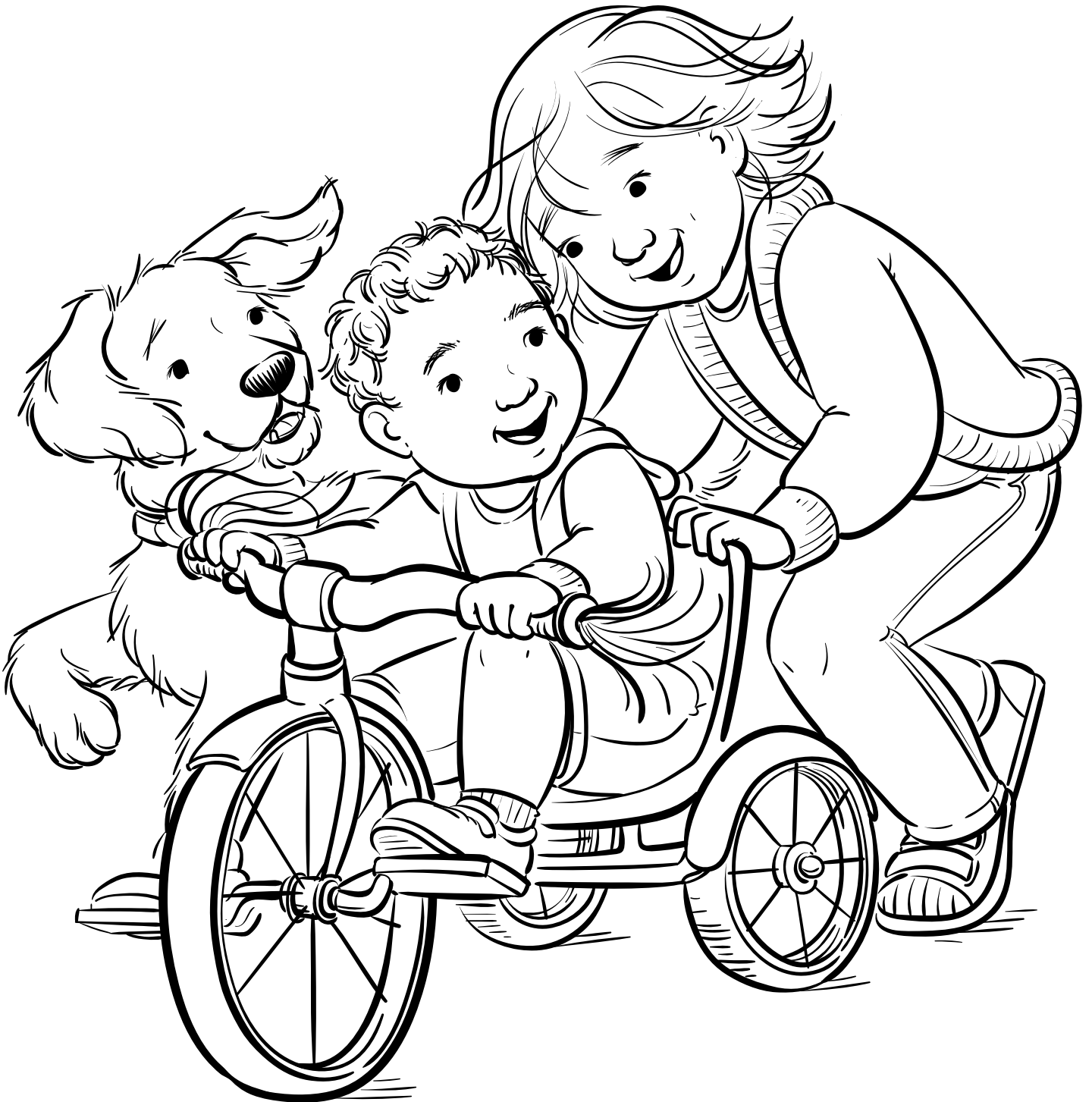

Me voimme pyytää apua taivaalliselta Isältä.
Me voimme olla urheita ja rohkeita niin kuin Ester. ■

Luvuista Ester 2–8.

Voin auttaa muita tuntemaan, että heitä rakastetaan

**Presidentti
James E. Faust
(1920–2007)**

toinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

HYVÄKSYVÄ TUKEMME

Hengellinen ohjaus riippuu suuressa määrin siitä, että on sopusoinnussa – – profeettojen, näkijöiden ja ilmoituksensaajien kanssa.

Haluan puhua niiden pappoudenhaltijoiden pyhistä viroista, jotka on ”kutsuttu ja valittu” (OL 55:1) johtamaan kirkkoa tänä päivänä. – –

Veljeni [kahdentoista apostolin koorumissa] ovat poikkeuksetta hyviä, kunnioitettavia ja luotettavia miehiä. Tunnen heidän sydämensä. He ovat Herran palvelijoita. Heidän ainoa toiveensa on tehdä työtä suurenmoisissa tehtävissään ja rakentaa Jumalan valtakuntaa maan päällä. Veljemme, jotka palvelevat tänä päivänä ja tänä aikana, ovat koeteltuja, hyväksi todettuja ja uskollisia. – – Heidän sydämensä on hyvin puhdas, heidän kokemuksensa hyvin suurenmoinen, heidän mielensä hyvin terävä ja heidän hengellinen viisautensa niin syvä, että jo heidän seurassaan oleminen on lohdullista.

– – [Kun minut kutsuttiin, minulle annettiin neuvo], että tärkeintä, mitä minun pitäisi tehdä, olisi olla aina

sopusoinnussa johtavien veljien kanssa. – – Se kuulosti juuri siltä, mitä halusin tehdä kaikesta sydäimestäni.

– – Olen päätenyt siihen, että hengellinen ohjaus riippuu suuressa määrin siitä, että on sopusoinnussa kirkon presidentin, ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin kanssa – jotka kaikki – – on hyväksytty profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi. En ymmärrä, kuinka voisimme odottaa olevamme täydellisessä sopusoinnussa Herran Hengen kanssa, jos emme ole sopusoinnussa kirkon presidentin ja toisten profeettojen, näkijöiden ja ilmoituksensaajien kanssa. – –

Neuvoni kirkon jäsenille on tukea kirkon presidenttiä, ensimmäistä presidenttikuntaa, kahdentoista apostolin koorumia ja muita johtavia auktoriteetteja koko sydämestämme ja sie-lustamme. Jos teemme niin, olemme turvallisessa satamassa. – –

Meidän täytyy myös antaa tukemme ja hyväksyntämme paikallisille johtajillemme, koska myös heidät on ”kutsuttu ja valittu”. Jokainen jäsen tässä kirkossa voi saada neuvoja piispalta tai seurakunnanjohtajalta, vaarnan tai lähetyskentän johtajalta sekä kirkon presidentiltä ja hänen työtovereiltaan. Kukaan näistä veljistä ei ole pyytänyt tehtävänsä itselleen. Kukaan ei ole täydellinen. He ovat kuitenkin Herran palvelijoita, jotka Herra on kutsunut niiden kautta, joilla on oikeus saada innoitusta. Ne, jotka on kutsuttu, hyväksytty ja asetettu tehtävänsä, ovat oikeutettuja saamaan meidän tukemme. ■

Lokakuun 2005 yleiskonferenssipuheesta.

EDMUND BLAIR LEIGHTON (1852–1922). *SOKEA MIES SILOAN ALTAALLA*, 1879. OLYY KANKAALLE, 102 X 128 CM. BRIGHAM YOUNGIN YLIOPISTON TAIDEMUSEO, HANKITTU JACK R. WHEATLEYN ANTAMIN VUONNA 2014.

**SOKEA MIES SILOAN ALTAALLA,
EDMUND BLAIR LEIGHTON**

*"Hän vastasi: 'Se mies, jonka nimi on Jeesus, teki tahnaa, sivelä sitä silmiini ja sanoi: 'Mene Siloan altaalle ja peseydy.'"
Minä menin ja peseydyin, ja silloin sain näköni. --
Jos hän ei olisi Jumalan mies, hän ei olisi pystynyt sellaiseen.'"* (Joh. 9:11, 33.)

NUORILLE AIKUISILLE

TUTKAILE "SYYTÄSI"

*Mikä motivoi sinua elämään
evankeliumin mukaan?*

44

NUORILLE
**KUINKA PYHÄ
HENKI VOI
OPETTAA SINUA**

50, 56

**TEE NYT TYÖTÄ
HALUAMASI
TULEVAISUUDEN
ETEEN**

62

YLEISKONFERENSSI
**VIISI TAPAA
OPPIA YLEIS-
KONFERENSSISTA**

50, 54,
58

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
**JEESUKSEN
KRISTUKSEN**
KIRKKO

